1971200 1971205 Hypar 16 5780 19713105

011C76P

ל' בניסן, חשמ"ו 9.5.1986

הו, ברצלונה, ברצלונה!

הקיץ טסים אל על לברצלונה

היפהפיה והתוסטת, הידועה כמוקד משיכה לתיירים. צמוד לברצלונה תמצא את "קוסטה בראווה", שהוא אחד החופים היפים בעולם, וכמובן, הרבה שמט,

טסים לברצלונה וחוזרים מכל יעד אחר באירופה

ועוד דבר חשוב בשבילך-שיטת הכרטיס החופשי. בשיטה זו אתה יכול לתכנן טיול שמתחיל בברצלונה ומסתיים ביעד אחר באירופה, או

טיסות אל על לברצלווה תצאנה בכל יום ג' בשבוע, . החל מ-1.7.86. ועד 30.9.86. כמו כן ממשיכה אל על לקיים 2 טיסות שבועיות

להתראות אצל סוכן הנסיעות

חסיפור שמאחורי מפעלו של מאיר בינט ז"ל, רביסרן בחיל המודיעין של צה"ל, הוא בשער: קרולין לנגפורד. כתבה בעם' 20-21. צילום: ראובן קסטרו.

צוחק מי שצוחק ראשו

מאחורי חקלעים לחנציח את זכרו – נתקלו בקיר ובמוח אטום במשרדי הממשלה.

RIDEDio

סימו של גבורה עילאית – דרמח אנושית גדולח."

כן בחר מי שבחר למחוק את הפרשה חזאת מהחקטורית.

ל' בניסן, תשמ"ו 9.5.1986

1986 כל הזכויות שמורות ל-מעריב"

לונאים ילנים י

עורך: צבי לביא

עריכה: תמר גיא

תיק של מאיר בינט בארכיון המערכת קטן ורזה. לכמה אנשים מזיז חשם הזה משהוז מי בכלל מביר אותוז מעט מאוד נכתב עליו בשלושים ושתיים השנים האחרונות, וגם המעט

הוח וק מוכיר את האיש כבדוך אגב, כנספח שולי של "חפרשה" תגדולה, פרשת "העסק

הביש" שחפילה ממשלות בישראל ופעם אף גרמה להקדמה הבחירות לכנסה. כל אותם

מוסומים בודרים מתייחסים אליו בשם אחר ומופר יותר – מקס בנט, שהתאבד בכלא קהיר

מייסדו ועורכו תראשון של "מעריב". המאמר פורסם ב־24 בדצמבר 1954, אחרי ההתאברות.

קרליבן היה שכנו של בינט בתל־אביב, ומותר להניה שהיתה ביניהם היכרות עמוקה יותר מעבר לשברירי תמידע אודותיו שהגיעו בעת התיא ממצרים ושהותרו לפירסום בישראל. לכן,

אולי, יכול חית לכתוב עליו כין חשאר את חדברים חבאים: "אין בפתק שהשאיר אחריו אף

מילה אחת על מעניו־שופטיו. לא שנאה ולא נקם ולא הצדקה עצמו. אף צל זכר של כל

חייסורים שעברו עליו... מתוך מבצר השינאת חוא פונח רק אל פינת האהבה היחידה שנותרת

לו נעולם, אל האישה אשר הספיק להיוה איתה רק ארבע שנים. אל הילרה אשר לא הספיק

לואות את גידולה... פרידה חדישית – כה ענוגה וכח גברית... פעם ודאי עוד ייכתב על מקס

נגט. כל סיפורו. ופעם עוד ייאמר כל אשר חנק בקרבו, בשעות ההן בכלא קהיר. ויהיה זה

את מח שד"ד קרליבך יכול היה דק לרמוז עליו לפני 32 שנה, חושף השבוע עמנואל רוזן

בהרחבה ולראשונה בפתח תמוסף. דרמה אנושית וסיפור גבורה של מרגל ישראלי שנשתל

לצמרת המצרית, אשר נקראים בנשימה עצורה עד הסוף העצוב. זהו "אני מאשים" של האלמנת נגד מפעיליו של בעלה, אשר גרמו לו עוולה כפולה. האחת חוללה את שרשרת הנסיבות האומללות שהביאו להסגרתו ואל קיצו הטרגי. השניה קשורה בהעלמת תרומתו

האמיתית לבטחון ישראל והתכחשותם לוכרו. הוא חיה מקצוען משכמו ומעלה בהשוואה

לחברי ושה "העסק הביש" וכלל לא היה קשור בפעילותם. אלמלא הם היה גורלו טוב יותר. האמת הואת, חנחשפת עתה במלואה, לא נעימה. יש בה כדי ליצור רגשי אשם. אולי משום

מסך של שתיקת נפרש מעל האיש, והאישים אשר היו קשורים בפעילותו וחיים עמנו לא מוכנים גם חיום אך לתשיב על האשמותיה הכבדות של האלמנה. מדבר רק אברהם דר ("ג'ון

דולונ"), מי שארגן את רשת "העסק הביש" במצרים, והוא מחזק אותן במלים בוטות. וכך

ומנע ממאיר בינט, לא רק הכבוד וזמגיע לון חוא לא זכה אפילו לאפס קצה החוקרה הלאומית

אשר ומלה בחלקם של אלי כהן, ולחבדיל של נידוני "העסק הביש". כל המאמצים שנעשו

יוצא דופן אחד ויחיד הוא מאמר שהוקדש כולו לאיש, פרי עטו של ד"ר עזריאל קרליבך,

גרפיקה: נטע גרינשפן

עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

אור כן חמורה מענישה אותי כי דיברתי...

מאיר בינט – עסק ביש מאת עמנואל רוזן

מאת יעל פו־מלמד

זו הצד הרביעי של המטבע מאת יהונתן גפן

בתשע וחצי בערב

מאת בילי מוסקונה־לרמן

מאת יאיר לפיד

20 הרומן שלי עם אסי

23 טיול ,,סופשבוע"

33 לאכול בחוץ

74 ראש בענגים

42 חיים ואוהבים

43 מנטהאוז

43 הורוטקום

מאת מאו"ל

מאת מנחם תלמי

מאת תמר אבידר

מאת יגאל לב

44 ~מעריב" לפני 35 שנה

בעריכת גבריאל שטדסמן

למעלה אילת

מאת נילי פרידלנדר

28 שטח פרטי עם משה נסים

מאת נורית ברצקי

12 בלי סנטימנטים

18 הסיוט התחיל

yymun yhnun Tallindh Manan Tallindh muunun 1990 muunun 1990 muun 1990 muunun 1990 muun 1990 muun

ברסום ראשון המרגל שנמחק מההסטוריה

רב־סרן מאיר בינט (מקס בנט), סוכן המודיעין הישראלי בקהיר, שתול בצמרת השלטון והחברה

הגבוהה במצריים, מרגל בשיעור קומתו של אלי כהן. לפני שלושים ושתיים שנים הוסגר, נחקר תוך עינויים אכזריים והתאבד בכלא. לראשונה, חושפת אלמנתו את סיפורו המלא ומאשימה את מפעיליו בישראל בטימטום וברשלנות שגרמו להסגרת בעלה. לאחר מותו טישטשו את זיכרו, והתנכרו למשפחתו כאילו היתה מיטרד.

מאת עמנואל רוזן

במצדים, באיראן. בספרים הוא מוזכר פה ושם כבודן

אגב, (10 שורות בלכסיקון לבטחון ישראל) והפרטים

· 建筑 - 建筑 - 1

יך זה שמאיר בינט נותר מחוץ לר שכולם יורעים מי היה אלי כהן ומה מרסל גיניו ושמואל עואר ודיר יטכן את המדינה. לא דיכרתי. בעלי אהב את המדינה ומעו, אין איש יודע מה כדיוק עשה. אני הואת. עכשיו ככר לא איכפת לי מכלום. עכשיו אני היה עסוק בשליתויות חשאיות בעיראק, באיטליה. לא יורעת איך זה", אומרת אלמנתו, ג'ייון, אני רק ארבר. ועוד איך." יורעת שמאיר חוא כמו כן אדם שאף פעם לא היה. מחקו אותו מההסטוריה. וגם אותי, גם אני כאילו לא המון מרירות וכעס ועצב, אבל ג'יין לא כוכה. אף פעם לא בכיתי, אני אישה חוקה, למרות שתדע - לקויים בדרך כלל ואינם נכונים: פה קוראים לו מאכט קיימת. שלושים ושתים שנים עברו מאו שבעלי נפל לך: זה מוצץ ממני את כל כווותי לרבר איתך על זה. בינט ושם מאיר בנט, פה כתוב שהא לא היה יהורי בשרות המדינה הזאת, ואיש עדיין לא דיבר איתי, לא אולי גם אני אשמה שלא עשיתי מספיק כדי שידעו מי ושם (בספר מעלות לוחמים") כתוב שמאיר הוא יחדי הטביר לי מה קרה, לא התנצל. איש לא התקשר, לא היה מאיר. לא רצתי לעתונאים. פעם אות כאה לכאן יליד מצרים שהוריו הגיעו לאלכסבוריה אתרי מלהבת ביקר אצלי בבית. אפילו על מותו נודע לי בעקיפין. חנה זמר, ראיינה אותי ושום דבר לא פורסם. אחר כך אכל אתה יורען שקסטיר כבר אמר את זה מומן: משהו ביקשתי שיקראו רחוב על שמו. אם יש על שם אלי בהונגריה והוריו היו ייקים מגרמניה הם מעולם כחן או למה לא על שם מאיר בינטו שום דבר. זרקו בעולם לא היו במצרים."

क्षात्रह्यांव ६

المجادث عنل بلغسا المتلوزة المتلوزة

משמאל: נייין האלמנה עם בתה מישל וחנכד ליד קברו של מאיר בישראל (צילום: דפנה קצור). למטח מימין: ג'יין בקחיר במסיבה עם דיפלומט גרמני, לשעבר קצין נאצי. משמאל: מאיר־מקק מציג דגם של פרוטוה לנשיא מצריים מוחמד נגיב. למטת: ברטיס תביקור של מקס בנט, כנציג חברת "מורד" במצרים:

(המשר מהעמוד הקודם)

כמעט בפעם הראשונה.

(משך בעמוד 31)

מאיר בונט ליד חפירמידות: חוא חש כאילו

יראה אייפעם אור, וה הסיפור. מאיר כינט נולד בהונגריה, 1917. הוריו, תושבי קלן, יהודים אורתודוכסים, שהו שם כאופן זמני כגלל תפקירו של האב בצבא הגרמני. ב־1935 עלתה המשפחה לארץ בעליה בלתי־לגאלית. מאיר עבר למחיתו כספו בנמל יפו, אך כבר אז החל לרכוש לעצמו "זהות כפולה" וג'יין מספרת ש-הוא עשה שם גם בענייני העפלה." פתק מצהיב בכתבירו של מאיר מסייע לג'יין להיזכר בקורות חייו מכאן והלאה: 1936-38 – קורס של ה.הגנה" בכפר חסידים, והשתתפות בכמה

והכנתם להעפלה ולעליה. 1946-48 – יציאה לאנגליה לשם השתלמות במקצוע הרדיו. ינואר 1948 – הפסקת לימודים לשם התגייסות. 1948-49 – באיטליה בתפקיר כניית מכשירי אלחוט לאוניות רכש. 1949 – בטדראן, איראן. התפקיד – הקמת תחנת אלחוט. כאן נגמרת הפיתקה. בהמשך, רביסרן בחיל

הוא חוזר ארצה ופוגש את ג'יין, עולה תרשה מררום אפריקה. ג'יין זוכרת ציוני נלהכ, אדם הרוכר שש שפות על בוריין, מצייר כשעות הפנאי ושורק יצירות שלמות של בטהובן ומנדלסון. (.הוא היה משורר, מוסיקאי והוגה דעות. הערצתי אותו", אמר מאיר זעפראן מנידוני "הפרשה" שישכ עם בינט ככלא קחיר). היא מפצירה כו לעזוב את העבורה בה הוא עוסק, אך מאיר עונה לה: גתחליטי, את איתי או נגרי."

איכוב למרות שלא חירו אשם כלל.

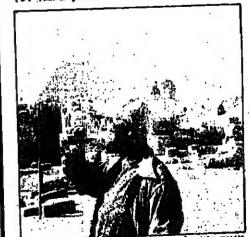
אין תשובה אחת לשאלה: איך זה ששכחנו ו/או איננו יורעים מי היה מאיר בינטז יש כאן צירוף מקרים של ג'וב רגיש כשרותי המודיעין, של מוות שנגרם כתוצאה ממחדל חמור של הממונים, של סמיכות ארועים עם "העסק הכיש" שגנב את ההצגה, של אלמנה ששתקה כל השנים ואם לא היתה מדכרת עכשיו – היתה לוקחת לקיברה את הסיפור לעולמי עולמים. איש מלבדה לא היה מעוניין שהסיפור הזה

קרבות בעמק בתקופת המאורעות. 1938 – מגויים כאחראי לבטחון כמשק הפועלות בחררה. שרות של חורשיים. 1939 – הצטרפות כחבר למגן דוד אדום. מאיר – 1942־45 – יציאה לאיראן מטעם סולל כונה (מאיר היה אחראי על מחלקת המכניקה העדינה בחברת הנפט האנגלו־איראנית), טיפול בנוער היחודי בעבראן

המודיעין מאיר כינט יורד למחתרת. תחילה הוא נשלח לעיראק ועוסק שם בהברחת יהודים לישראל. ב-1950 ג'יין מחליטה ומאיר מקבל על עצמו את השליחות החשאית בקהיר.

בסלון ביתה של ג'יין משמיע טרנזיסטור קטן (אין מערכת סטריאו) מוסיקה קלאסית, ועל האיצטכאות מונחים ספרים בשפה האנגלית. ג'יין מרברת עברית קטועה כמבטא אנגלר־סקסי כבר. היא מגישה לשולחן לחמניות חמות עם חמאה וגבינת רוקפור (בתאכל, זה טוב, אם חיכינו שלושים־ושתיים שנים נחכה עוד רבע שעת") ואחרי זה מפנה את המקום לעשרות מסמכים, גלויות, תמונות, תעורות זהות, פספורטים מזוייפים וגם תעודת פטירה רשמית. כבר שנים שלא הטתכלה בכל אלה, את רובם היא רואה

ג'יין דורשת שאקרא כל מילה. היא רוצה שעכשיו ידעו כולם מי היה מאיר בינט. אם יש משהן

חוד דר: בינט חגיע. הא חשלמות כסוכן (צילום: ראובן

אברהם דר: הכל בגלל טיפש אחד

אומר אברתם דר, חלא הוא ג'ון דארלינג, סוכן

המודיעין שניים את חברי רשת "העסק

בחיפה, מחלל ומשבה את אישותו של ביונע

ואת המקצועיות והשלמות בה ביצע את

תפקידיו, בעיקר בקחיר. הוא קובע

בארץ, שלא כמו "מרגלים אחרים שוכשלו בגלל טעויות של עצמם וסטיות מחנוחלים

ב־22, כאשר הוקמה יתידת המודיעין

ומיוחדת, חיה וח דר שחורה לבינט לצאת

לגרמנית ולרכוש שם זהות חדשה, של גרמני

מצרי, אשר לחם בשרות הנאצים ברוסיה. דר

מספר כי חשיבה לנופים המוכרים בנרמניה

תיקשתה מאוד על בינט. "הוא סיפר לי

שכאשר חזר למקום מגודיו במיינץ וראח שם

את כית חכנטת חשרוף, פרץ כבכי באמצע

חרחוב – ולמרות זאת הוא הצליח להיכנס

בשלמות לוחותו החדשה ולוכוש לעצמו

הבונט הגיע לשיא השלמות שסוכן מודיעין יכול לשאוף אליח: הזדתות

אמיתות עם האנשים בקורבם הוא חי ובריחה

מתחושה יום־יומית מעיקה של מירמה. הוא

הודחת נפשית עם הפקידו כנציגו של מפעל

לפרוטוות, כי ראח בכך חזדמנות אמיתית

לעזור לאנשים פצועים, וגם חזדחה עם

חשלטון המחפכני במצרים, כמו רבים מאיחנו

כאן בארץ. במקביל, חוא מילא את תמקידו

בעיקד על מאבקי חכח בפוליטיקה המצרית

לאנשי "עסק חביש", חוא לא חיח מעורב

בפעילות שלחם ובתפעולם. חוא ולכד בגלל

טעות של מפעיליו, אשר לי לא חיר חלק בה.

באותה תקופה הית דר מחוץ ליחידה ולמד

מערב מפעיליו בארץ רצה לחעביר בשף

אוניברסוטה בירושלים - ע.ר.). איוה טימש

"יווירוו" בקחיר וחחליט לוצל לשם כך את

"לבינט – אומר דר – לא חירו שום קשר

ועל ענייני ציוד והצטיידות".

לאוץ מידע ממקור ראי

מעמד בכיר בחברה המצרית הגבורה".

חד־משמעית כי בינט פעל ללא דופי ונתפק אך ורק בנלל מחדלים חמורים של מפעילין

דר, כיום בן 60, איש עטקים המתגורר

חביש" במצרים.

שנקבעו לחם."

דינת ישראל חטילה טאבו על מאיר בינט. הם העבירו לבינט את הכסף וביקשו ממנו להיפגש עם מרטל ניניו (מאנשי החעק. ממנו להיפגש עם מרטל ניניו (מאנשי החעסק בנט שנתמס במצרים חיוז רב סרן בצח"ל, חביש") ולתת אותו לח. זאת היתח שטות מעולם לא תודתה שהוא חיה שם נוראוז. בינט נקט אמנם בכל אמצעי תבטחון בשליחותה, מעולם לא עשתה דבר כדי וחוא לא גילה למרסל את שמו, אבל כאשר להנציח את שמו. בהחילה, כאשר המשפט נתפסה מרסל ועונתה היא מסרה לחוקריה בקחיר עוד חיה בעיצומו וכאשר עוד חיו לנו בלית ברירה את סוג המכונית שלו וכר הם אסירים במצריים, המהתרתיות הזאת היתה חגיעו אליו, אחרי שסרקו בשיטתיות נראני מוצדקת. אבל אני חושש שחמשיכו בח מעל אחרי גראג'. מם פרצו לדירה שלו באמצק ומעבר למוצדע כי איש לא בדק את השיפור הלילה, קשרו אותו לכיסא, הפשיעו אה ואיש לא התעניין בו. זו שערוריה. בשעתו, מכנסיו וכאשר ראו שתוא נימול – היכו אותו כאשר משרד התקשורת הוציא בולים לזכרם באכזריות נוראת." של נידוני המחתרות, ביקשתי שיוציאו בול גם על שמו. חשר ציפורי אפילו לא חשיב לי" –

איזה מיפש מקרב מפטיליו בארץ רצה להעביר כסף ל,,יחידה"

בינמ. הם העבירו לבינמ את הבסף וביקשו ממנו לתתו למרס ניניו. זאת היתה שמות נודאה

ממצרים, אחרי שנלכדה מהוליה, ואם ביק האם קיבל את התוראה לצאת או ק חתחמחת. הוא אינו פוסל את האפשה שבינט ציפח לחוראה שלא הגועה ואני כולם פעלו אז מתוך הסטריה ושלומיא*ר*... וגם בינט נפל קורבן לכך. אני, כמי שון ליחידה אחרי הברוך, הורחקתי ממירל זי נתנו לי להיות בעניינים, מח שיפולתי לעי למענו ולמען גייון אלמנחו – עשיחינ"

כל זאת בעקיפין, כאילן אשתו שק-ביי שגא היה אשם כק על האשמותיה של ג'יין בונע פן ה

בקחיר והחלים לנצל לשם כך את דר אינו יודע אם ביקש בינט לאא

> דר מספר כי דאו למנות לביום לוודי אנגלי (ג'ורג' וילטון), ואחר־כר עורך חי תיא שדואגת לכך. מעורבי חדין שמעו ואושיו על מצבו של ביוש עוב התאבוות ההוא היה צינו לחלוטיו, כמו אדם קיבל עליו את חדיו, חוא חש באידו א ראח בזת כשלון אישי ולא יכול חית כ בבווון של רב שרן בצבא חושראלי לעמוד לדין בבית משפט מצרי – ולחדיות

באירופה וומוע ממוח מיחע על בעלה דר: "חיא צודקת, אבל חששנו מף דיבוח ייתר מדי, כתבת מבתבים ודיון שיתנלה הקשר עם ישראל. מישהו חירה לחזות קשוח איתה - ואני פילאם התמקיד. וש לה קענות יהוברור גם פלה קורבן לכל השלומיאליות חואה."

ביום 4.5.86 נערך ניסוי מדחים בפיקוח רואה החשבון, לשם המחשת גודלו של הפריזר תענקי. את תוצאותיו תראה בעמוד הבא.

ביי בצנין כולו. פרוש שטיח מקיר לקיר. פעם דה רשיו להביע מיסיקתימעליות בין בעי ירוא עיד יותר לעוברים. בסיף יררי

ורקריטית מפנסים התותקים הכברים שה הינה הברי התנדלה והמנס"ר. אירך הרוא המנושה יכול התתרווה בסורסאית הפייחת מלובי, ללגום משהו ליוד שולרנית התנים אם היא במרחד ישראדי, שרגוע התנים אם היא במרחד ישראדי, שרגוע הינה בנישר ממשלתי, למשלתי או אולי אנחנו מחות נחמדים אבל המשך בעמיד הבא) השורה התחתונה היא הנחשבת

13 Blacalo

שרקם לשיחת הערבה לי היי שישוני בטון בגבעת סציאר עדה מנית הערבה מערבה החלים שנען דברי השיחת הערבה בי היי היי שישוני בטון בגבעת סציאר עדה מכר, שאחרים תבעי ותר השיני, ובין היי הקינית הסליטית רעיה הרווה מענית האלא שהסנה הרברי משנים הזרעיות או היי היי הקינית שקיטת תפיסת הרווה בי מורות שקיטת תפיסת הרווה בי מורות שקיטת מפיסת הרווה בי מורות שיבור החות שוותר משנים בעיתה מעריה: ונכין גם שות מאר אסתטי הערכה מורות הערכה מערכים מע

יגאל נאמן. באימפריה של תעשיות אלקטרוניות עתירות ידע. הניהול קשוח והמסר ברור: העיקר להרוויח. גם במחיר פיטורי אלף עוברים. מפעל הסתדדותי שמנהליו משתכרים אלפי דולארים לחודט:

ບເລຍລໄດ 12

להנית שיתמה כלנו איך זה שלא נתבקש להראות את דרכונו. ישראל זה לא. החלונות הכהים האוטמים את הבנין. לא נותנים אפילו לשמש ולאור הישראלי לחדור פנימה. בתדיראן יודעים, שכשמוכרים לאנשי העולם הגרול, חייכים להתנהג כהתאם. וחברה, שתייכת להביא כל יום הזמנות בשלושה מיליון דולר (:), כרי לפרגס את שנים־עשר אלף עוכדיה, לא יכולה להמציא כללי משחק משלה. הקניינים רוצים חוץ־לארץ, ואת זה צריך לתת להם.

ן נאל נאמן, כן 44, מנכ"ל תדיראן זה חמש שנים, כורר את משפטיו בזהירות רבה. רק כשהוא מדבר על מדיניותה הכלכלית של הממשלה, הוא מגביר קצת את קצב דיבורו, ואפילו מרים קצת את קולו. אחרי שעות רבות במחיצתו, אפשר לנחש שעכשיו הוא מתרגש, אולי אפילו מתעצבן. אבל כל פעם שהוא אומר דברים שנראים בעיניו כ"קשים", הוא שב וקורא לעצמו לסדר, שב לשלוט ברותו. .אולי נגדיר את זה אחרת", הוא ממלמל כאילו לעצמו, מאחורי שולחן העבורה שלו המסורר למשעי. אחריכך לומדים לרעת שבתדיראן בכלל אוהבים אנשים קרי מזג, כאלה -המדברים לגופו של ענין", ואינם מתרגשים יתר על המידה, לפחות לא מראים את זה כלפי חוץ.

ולומדים גם עוד משהו: מרגע שדרכה כף רגלך על השכיח האפרפר של בית תדיראן, טוב תעשה אם חשנה את כל עולם המושגים שלך. אלמלא כן, לא תבין לאיזה עולם נפלת. אחר העוכרים הבכירים הגדיר כ-כמעט אינדוקטרינציה", את התהליך שעובר עובד בחברה. .כשנכנסתי לעבוד כאן לפני שמונה שנים, בחור די צעיר", הוא אומר ומשכיע אותי שאשאירו אנונימי, "הבאתי עולם מושגים ישראלי טיפוסי. זמן זה לא בריוק זמן, אפשר לבוא לעבודה עם ג'ינס וסנדלים, פה לשכוח משהו, שם להבטיח הכטחה שמראש יודעים שאייאפשר לעמוד כה. את יודעת איך זה כארץ: יהיה כסרר. עברתי ממש יסוריינפש עד שהצלחתי להתאים עצמי לנורמות של החברה. אפשר, לדעתי, לדכר על עובד טיפוסי של החברה הוו: אדם מכור לעכודתו, נמצא כלחץ מתמיד הן מצר הממונים עליו, והן מצד עמיתיו. מאד תחרותי, אבל אסור לו להראות כלפי חוץ את התחרותיות הזו. כל הזמן לוחצים אותך. או שתמכור יותר, או שתפתח משהו חרש, או שתקנה יותר כזול ויותר טוב. ויש פה מערכות בקרה ופיקוח מאד רציניות. עובד בכיר בחברה חייב להוכיח כל הומן שהוא בסרר, והכל בסטנדרטים מאד גבוהים. היום, תתפלאי, אני ככר לא מי שהקים חטיבה חרשה – חטיבת המערכות, מי

בגבעת שמואל: מה שצריך לשקול זה רק תוצאת מאפס, זה לא ארם שלא לוקח העזות. מי שאשר דברים כאלה הוא פשוט לא בענינים, או שנקוח המוצא שלו לא נכונה". מאוחר יותר הוא יצטער קנה שאמר את מה שאמר על עצמו, בתנובה לביקורת וה מריח קצת משחצנות, אולי אפילו מיחסייצינור עצמיים, ולמה הוא צריך לעשות את זה. על חריואן מי שהגריל את ההשקעות כמחקר ופיתוח מ־13 הוא מוכן לרבר שעות. אבל למה, לעזאול, הוא צדין גם לחשוף את עצמו. מיותר כמעט לציין, שהמילה

איש שעולמם תרב עליהם. רווחי החברה ירדו משמונה אחווים כשנה הקודמת, לחמישה ב־1985. הציפיה הא

לאינפלציה של 400 אחוז. מה היח לו רע ההזמנות מהתעשיה המקומית קוצצו ב-80 אוז תדיראן עלתה ופרחה. במאזן שנת 1983 נרשמו רווחים בסך 35 מיליון דולר, אחרי מס. ב-1984 – 46 מיליון דולר. ב-1985 השתנחה התמונה, רק 28 מיליון דולר. אור אדום נדלק בקומת ההנהלה, נעשו הצמצומים עליתם וכתכ, והאור האדום לא כבת. הקצף יוצא על התוכנית הכלכלית של הממשלה. חיא המקור, אליבא דנאמן, לכל הרעות חפוקדות בשנה האחרונה את תדיראן, ואת תעשיית תאלקטרוניקה בכלל, שנאמן. דרך־אגב,

"התוכנית הכלכלית באה, בעדיפות אחוז את תמריצי הייצוא. הקפאת הדולר זה ראשונה, לצמצם את האינפלציה. זה בהחלט צרה ממקור אתר. חדולר מוקפא, אבל דבר חיובי. אבל את היעד הזה אפשר היה לחשיג או על־חשבון הסקטור הציבורי, או עולות כל חזמן. במצב הזה נעשה קשה יותר על-חשבון היצרני-תעשייתי. הממשלה ויותר לחתחרות עם חברות בינלאומיות החליטה ללכת בדרך הקלה, ולעשות את זה אחרות. ואין עם מי לדבר. אנחנו באים על-חשבון הסקטור התעשייתי, וכאן מונה וצועקים שבתעשיה אטור לפגוע, בייצוא על שורש האבקורד. הממשלה אמרה, למה שאני אחת כמה וכמה, ואיש לא עושה לתיקון אחיה הרעה ואפטר עובדים במשרד הבטחון. המצב. תדיראן ותעשיית האלקטורוניקה אני אעשה משהן אחר – אקטין את התקציב בכלל, משולות היום לרץ למרחקים ארוכים, עליודי הקטנת ההומנות מתדיראן, ואו ינאל שקשרו לו משקולות על הרגליים, ואומרים

המדינת.

הזו באופן שקשה בכלל לתאר.

פרנסה ל־11.5 אלף העוברים האחרים. אבל עדיין אלף איש קיכלו הורעות פיטורין.

כפת לך מאלף העוברים שהלמו הביתהז המטרה שמדריכה אותי יום ולילה היא לתת פרנסה לינו אלף העוברים של הקונצרן. ליצור להם מקום עבורה שיוכלו ממנו לפרוש לפנסיה. כשוה לא הולה חייבים גם לפטר. בהחלטה הזו יש, מבחינתי, שני

שלכים. השלכ עד ההחלטה. והשלב אחרי ההחלטה עד שאני מקבל החלטה, זה מאר קשה. אני מרניש כאן אלף משפחות. זה מה שאני חושב כי רץ לקבל את ההחלטה. ואז אני אפילו לוקח הומנוח פחות ריווחיות, העיקר שתהיה פרנסה. אבל, פרנע שקיבלתי את ההחלטה, אני משתרל להיות כלת' אישי. אני מנווט את עצמי כך, שאראה את הרנוים

כגרול. אין כרירה אוצרת". ואולי, כמו שהוא שב ומדגיש כל העת, אין לי כרירה אלא להיות כלתי־אישי לכל אורך הדוו. הקורים החמורים של ניהול תעשיות עתירות ייוע בקנה מידה של תדיראן, לא נקבעו כאן, ובטה שלא עכשיו. איישם באמריקה הגרולה המציאו אותם מנהלים, שחונכו על כרכי תרבות ניהול שונה מו

המוכ"ל על רקע הבנין חשחור

לפני מספר חורשים קיבל יגאל נאמן החלסה

קשה. אולי הקשה ביותר שיכול לקבל מנהל: לפנו

אלף עובדים. מעביר צמרמורת בשומע. מרגריה. אלף

שב־86' יהיה עוד קשה יותר. חייבים לקדם את פני

הרעה, חייבים לראוג שתדיראן תחזיק מעמר, שתהה

לעואול לא יצאה מפיו.

אחר אני אשלם על זה בהתקפת לב". יגאל נאמן הוא המייצג הנאמן ביותר של השיטה

הזו. מבקריו, כפי שנראה בהמשך, שואלים את עצמם איך יתכן שרווקא איש כמוהו הגיע לראש הפירמידה. באותה נשימה הם גם עונים: "הוא הטיפוס הקלאטי של ארם שיטפס ויצליח להגיע למעלה כחברה כמו תדיראן: חרוץ מאד, מסור לענין באופן אבסולוטי, משקיע את כולו ורובו בחברה. לא נועז מרי, אבל גם לא שוקט על השמרים. הכל במידה. ככלל 'מידה נכונה', היא מילת מפתח בריונים עקרוניים כחברה. לוקחים תמיר סיכונים מחושכים. יגאל הוא איש שיטתי מאד, בורק כשבע עיניים כל צעד שהוא עושה, תמיד מתכונן לקרם את פני הרעה".

אז מה רע? "זה בריוק הענין", משיכים אלה שאינם נמנים עם חסיריו. "היום יגאל הוא המזל הטוב של תדיראן. הוא האיש הנכון כמקום הנכון. לגבי תדיראן אפשר לישון בשקט. עם מנכ"ל כמו יגאל, לא יקרה מה שקרה בחברות היריטק גדולות אחרות בארץ. הוא יירע לשמור היטב על הקיים, לא יעשה צערים פזיזים שיביאו לחורכן. אין ויכוח שהאיש מנהל טוב, אבל חסר לו מה שהופך מנהל טוב למנהל גדול. חסר לו חזון, אין לו שאר רוח, יש בו איזה פשטבות, חוסר תיחכום. הוא לא אדם שיעשה פריצות־דרך גדולות. התכונות שיש לו כמנהל טובות לשמירת הקיים ואפילו להגדלתו. הוא לא יכול היה לעשות את מה שהמנכ"ל הקודם, אלקנה כספי, עשה – להתחיל מאפס ולכנות אימפריה".

חיוך קל שבקלים עולה על שפתיו של יגאל כשהוא שומע את הדברים. לא, הוא לא כליכך מתרגש מזה. העוברות והמספרים לטובתו, הוא אומר, חש שלא כנוח על הצורך להתנצל־כאילו. למה לו בכלל להשיב מלחמה. ובכל זאת. פסקדומן למחשבה איך עונים על דבר כזה. בראשו, יש להנית, רצות כמה אפשרויות. לנסוף הוא כוחר בניסוח הבא: -כל אדם, ככל סיטואציה, מאמין שיש אצלו איזון בין מידת התעיזה והחזון, לכין הזהירות. לכן, זה כווראי לא יפתיע איש. אם גם אני חושכ כך. כל אחר חושב שהוא עושה רכרים מאד נועזים, שיש בהם גם חזון. מה שצריך לשקול זה רק תוצאות. רק אנשים יחסית קרובים אלי, או חברי הנהלה יכולים לתוות דעה עם ידיעה. אני חושב שאני בענין הזה מאר מאוזן. כשצריך לקחת ההלטות קשות, אני לוקח, וכשצריך להיות זהיר, אני זהיר. לי נדמה שיש עלי כיסורת שאני זהיר פחות מרי.

מיליון דולר ל-67, הוא לא איש זהיר. מי שהשקיע ברכוש קבוע כ־500 מיליון דולר, הוא לא איש זהיר. יכול אחרת. מרגיש שעברתי חינוך מחדש. אולי יום שהקים את כל נושא הייצוא לארצות־הברית כמעט

אור אדום בקומת ההנהלה

נאמן יחית מרע. הוא זה שיצטרך לפטר, לא לו: תרוץ באותו הקצב. זה בלתי־אפשרי".

אבל נאמן מתנעגע לימי ארידור. מחגעגע אוחנו. קיצצו 15 אחוז מתקציב חבטחון, אבל אחוז. זו הדוגמא לאופן בו קיצצו בתקציב

הקיצוצים שאנחנו עשינו הביאו לחסכוו של 40 מיליון דולר. למה אי־אפשר היה לעשות אותם קיצוצים גם במערכת הבטחוו. בערך 30 אחוזים מתעשיית האלקטרוניקה בצה"ל כנויה על הזמנות של מערכת הבטחון. חקיצוץ האדיר בחזמנות מכה את תתעשיר

ייצוא. גם בענין הזה הולכים נגד התעשיה. המדיניות הכלכלית שחקה בעשרה

התשומות המקומיות – כמו שכר למשל –

קראו פעם, פעם, כשעוד היינו מוציאליסטים, קראו לה יפיטלים, ובעצם התכוונו לקלל. בתריראן איש לא נכהל מהענין הזה, להיפך. המנכ"ל הצעיר של תרואן רואה את עצמו כמו כל מנהל אחר אפריקנית נדולה.

עם מנכיל כמו ינאל נאמן לא.

הייםק גדולות אחרות בארץ.

הקים, לא יעשה צעדים פזיזים

שהאיש מנהל טוב, אבל חסר

למנהל גדול. חסר לו חזון, אין

פשמנות, חוסר תיחכום. הוא לא

יקרה מה שקרה בחברות

הא יידע לשמור היטב על

שיביאו לחורבן. אין ויכוח

לו מה שהופך מנהל מוב

לו שאר רוח, יש בו איזה

ארם שיעשה פריצות־דרך

נמציאות הקשה של תחרות מתמדת עם וברות ענק עולמיות", הוא מתנסה באיטיות, אראפשר להמנע מלפתח כלי ניהול דומים לאלו של מוהלים בכל העולם. אז אולי אנחנו פחות נחמרים, צול ים מי שיניד שאנהנו פתות אנושיים, אכל השורה הומנה הא היחידה הנחשכת. והשורה התחתונה היא יות הפסד רוות והפסד זה המכניזם היחידי שיכול לגווט את כל המערכת. השורה התחתונה היא שנים לכר אלף עוברים, שיביאו בסוף החודש משכורת טובה יניתה המתח היחיר שמריץ את העסק קרימה זה כסף.

ושלא תחשבי שאני מתרגש כל־כך מהענין. ואם אני לא טועה בהערכתי את מה שקורה בתדיראן, גם שם לא מתרגשים כל־כך. אבל אני בכל זאת לא מבין, איך חברה, ששייכת בעצם פורמלית לחברת-העוברים, משלמת למנהליה משכורות עתק כאלה. כאן אני רואה הלכנו אל ישעיהו גכיש, מנכ"ל כור, המחזיקה

שבעים אחוזים ממניות תריראן. מסתרר לך ענין משכורות הענק של מנהלי תדיראו?

גביש מתעצבן: -תשאלי את יגאל. אין לי מה להגיר על זה". בכל זאת, הרי אתם פורמלית הכעלים. "הבעלות היא משותפת לנו ולמשקיעים אמריקנים. מערכת השכר בתדיראן נקבעה כבר לפני 15 שנה, כשהאמריקנים החזיקו חמישים אתוז מהמניות. זה מה שהונהג, ואנחנו לא יכולים היום לשנות את זה. השכר הזה מקובל בחברות אלקטרוניקה גדולות בעולם. בחברות אלקטרוניקה אתרות השייכות לכור השכר נמוך יותר. אבל אני לא הייתי רוצה להכנס לזה.

"תשאלי את יגאל שאלתי. הוא לא התעצכו. קנה־המידה שלו איננו משכורות בארץ, ואולי הוא צודק. במצב עניינים שבו בכל העולם מחפשות תעשיות היי־טק עוברים טובים, ומוכנות לשלם משכורות עתק למוכשרים, אי־אפשר לדבר רק על ציונות. התחרות היא ככל התחומים, ומי שלא עומר בה, יש סכנה שייפול. נאמן: "מהכחינה הון אנחנו נמצאים בבעיה. בכדי לשמור על היתרון היחסי היחידי שיש לי – כח הארם, אני חייב לפצות גם בכסף. מה שקורה הוא, שהפער בכרוטו בין עובד רגיל למנהל, או למהנדס בכיר, הוא גבוה ביותר. אבל כשהופכים את זה לנטו, הוא הרבה יותר קטן. ומה שמענין את הארם זה הנטו, והאלטרנטיכה שלו בכל חברה אחרת בעולם. מנהל בכיר בתדיראן שמרוויה אפילו ארבעת־אלפים דולר, יכול בקלות להרווים עשרת אלפים דולר בחברה אמריקנית, שעליהם הוא לא יצטרך לשלם ששים אתוז מס".

גאל נאמן, נשוי, אב לשלושה, גר בסכיון, נולד וגרל בתל־אביב. את ימי התיכון כילה ב-אורט", למד טכנאות אלקטרוניקה, ובצבא שרת בחיל־אוויר כטכנאי. יש הפתעות בביוגרפיה שלו: הוא לא היה בתנועת־נוער ולא הלך להכשרה בקיבוץ. מי היה מאמין? תוך כדי הצבא החל ללמוד ראיית־חשכון. אחרי שסיים את המטאז' כ־1966, החל לעכור בחברת אלקטרוניקה שנקראה "טלקו". רצה גורלו הטוכ, ואחרי שנתיים שעכר כחברה, היא נרכשה על־ידי תריראן, שכלעה לתוכה גם את יגאל. בעקבות העיסקה מצא עצמו רואה־החשבון הצעיר מנהל את מחלקת החשבונות של תדיראן כולה. איך זה קרה, למה דווקא הוא – חבל בכלל על המאמץ לקבל ממנו תשובה. זה קרה, וזהו. אכל הקירום המטאורי רק מתחיל. כעבור זמן קצר, קיבל לידיו מחלקה נוספת – חשבון ותמחיר. ו"עשיתי כנראה עבורה לא רעה"). כמה שנים לאחר מכן קודם הלאה. ב־1974 התמנה כסמנכ"ל בקרה, ושנתיים אחרי זה צירפו לו גם את מחלקת הכספים, והוא ישכ כבר (40 המשך בעמוד (40)

נורמלית, איש בכלל לא היה מציג את השאלה הזו. אן מה, אז פיטרו שמונה אחוזים מהעוברים. ביג־דיל.

לא רק מקררים

1962 התאחדו שתי חברות קטנות "תדיר" לייצור גבישי קוורץ ו"ראן. לבטריות יבשות. בראש החברה הקטנה, שהיתה בבעלות "כור" ומשרד הבטחון הועמד מנכ"ל "ראן", אלקנה כספי. החברה החדשה הוקמה כדי לספק תשובה הולמת לדרישות הקשר והמקשורת של צה"ל. דבר שהיה כרוך ברכישת ידע מחברות זרות. ב-65' זפצו המכירות של תדיראו מ־17 מיליוו ל"י ל-190 מיליון לירות, תדיראן הפכה ליצרן מספר אחד בעולם של מכשירי קשר צבאיים. ב־73' כבר הגיע ייצוא החברה ל־10 מיליון דולר ושנתיים מאוחר יותר, ל-54 מיליון דולר. בינתיים השתנו הבעלים, מניות תמדינה נמכרו לחברה האמריקאית ג'י.טי.אי, אך אלן מכרו בשנים האחרונות את רוב חלקם ל,,כור" ומחפשים עתה קונה ליחרת 19 האחוזים, עם מניית חבכורה שעדיין כידם.

להרוויה, וכמה שיותר". 75 אתוז, דרך־אגב, ממניות

תדיראן, שייכות היום לחברת העובדים של

ההסתדרות. על זה, כטח, לא שמעו כחברות הענק

האמריקניות. לפעמים נוצר רושם שגם בהסתררות לא

הוצאות החברה, יש סעיף המדבר על קיצוץ משכורות

העובדים הבכירים בחברה. וכאן יש ויכוח. האם מרובר

בקיצוץ משכורות של ארבעת־אלפים דולר לחודש, או

של שבעת־אלפים דולר. במשכורת של ארכעת אלפים

דולר אינה מטרידה אותי", אומר אדם שמכיר היטכ

את המערכת מבפנים, למרות שאינו שותף לה היום.

לרעתי, השערוריה היא שמצר אחר מפטרים אלף.

שזה בערך עשרה איש פלוס המנכ"ל, משהו שמתקרב

ל־100 אלף רולר בשנה. בכל חברה אמריקנית

איש, ומצר שני – מרוויחה ההנהלה הבכירה בתריראן,

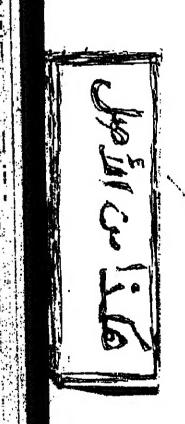
דוגמא מהחיים: במסגרת התוכנית לצמצום

שמעו על זה.

בחברה שש חטיבות יצרניות – חטיבת קשר, המייצרת ציוד קשר צבאי לכל הרמות, שתחזית המכירות שלה לשנה הבאה עומד על 162 מיליון דולר, רבע מכלל חמכירות של הקונצרן; חטיבת מערכות, שם פותח המזל"ט – צופים מכירות של 108 מיליון דולר (17%); חטיבת התקשורת, המייצרת מרכזיות ומערכות משרד ממוחשבות – 113 מיליון דולר, (18%); חטיבת אלקטרו־אופטיקה, חברת "אל-אופ" העוסקת במוצרים אלקטרו אופטיים, ציוד לראיית לילה - 90 מיליון (15%); חטיבת דביבים, המייצרת סוללות, מצברים, מעגלים מודפסים – 83 מיליון דולר (13.6%): ובחטיבת מוצרים ביתיים, זו של המקררים, המזגנים ותאורת החירום – צופים מכירות של 75 מיליון דולר שחם 12% מסך המכירות של החברה.

graealo 14

ג'רי לי לוּאִים. הזמר, לא השחקן

שימה זאת אפשר לפתוח במלים: מועדון פלמרעו היה מלא עד גדותיו ומסרית מבירה בהופעתו של ג'רי לי לואים. שהיה הילד הנורא של ראשית הרוקנ'רול והיום הוא כז המישים ואחת, ועדיין רוקר פרוע, קצת מפחיד, לא מנייש את הופעות ימי נעוריו. ואפשר גם ככה: נותנדול - כמו במלחמה - לא חשוב מי צורק,

אבל הכי נכון להתחיל ככה: כשידירה טילפנה השה לי: הערב יש הופעה של לי לואים, ואתה חייב לנוא," אמרחי לה "ג'רי לי לואים, הזמר ג'רי לי לואיסו מה, אתה רוצה להגיד שהוא עריין חי". חי זטעם, כמו שאומרים. ואנחנו, שכילדים ספגנו את היסט הדאשון של הרוקנירול ממנו, אולי גם אנחנו לא מל כך וקנים כמו שלעתים נראה לנו.

כשאתה בן 17, הרוקנ'רול הוא לא רק בילוי

מעטים הם השוררים. ג'רי לי לואים שרד, עוברה – מא מופיע במוערון בוואלי, ונותן את כל הקטעים השנים שלו, ואפילו מוסיף קטעים חרשים.

בשנילך. הרוק הוא תראפיה העולה בתוצאותיה על כל סשול פסיכולוגי. יש לך מי שצועק איתך, יש לך איפה להחביא את הצעקה שלך. ונער כן 17 שאין לו לעק, אינו נער. נ'רי לי לואים היה הראשון שנתן לי לחביא את הצעקות שלי אצלו. הייתי בן 16 והיה לי זקלים שהועיל להסתוכב 45 פעמים כרקה. המלים שצעק היו קשות להבנה, ודק היום אני מתחיל להכין "Whole lota shakin' אמרות: בעצם אומרות: מלים שאינן ניתנות לתרגום, רק going מלים להינשה וההרגשה היא: הרכה בלאגאן הולך לי פנשיו כראש, או – הכל מסביב מתפרק לחתיכות. ועדיין לא תרגמנו ולא כלום. נער כן 16 או 17 לא שתרגם, אבל הוא מרגיש. ג'רי לי לואיט היה הראשון שנתן לי להרגיש רוקנ'רול. אחר כך כא אלכים, והנישלם, והדלתות. ואנחנו הרגנו אותו די מהר, את המלך הראשון של הצעקות. והנה פתאום הוא חי, ואותו בקופה, קונים כרטיסי עמידה להופעה שלו.

מצוירים כמפה, לקח לנו זמן למצוא את המועדון, שהא רי שכוח אל, בקצה הוןאלי של לוס־אנג'לס. מאחרי המוערון, הקרון של הזמר, כו הוא מסתוכב נותני היכשת, ומופיע ככל פעם שנגמר לו הרלק. אנתו מציצים לתוך הקרון הפתוח ולא רואים אותו. רק צרימה של בקבוקי טאקילה ריקים ולירה ארגז עץ מלא לימונים. לימונים הולכים טוב מאוד עם טאקילה. צגל הומר נעדר. אולי היא ככל זאת מת, וההופעה היא לא שלו, אלא לויכרוז אין כאן יום בלי הופעה לזכר מישהו. הופעה לזכר אלכים, והופעה כמחווה לריקי נלמן. עוב לניון לנון, ומופעירוק להנצחתו של גיינו מוריסון. להקות צעירות עם שמות כמו ברמעות ו-תחנת החלל האחרונה" – מופיעות כצילו של רוסרים מאוד גרולים, ומאור מתים. אבל לי לואים סופיע כעצמו, ברוך השם, ולא לזיכרו. ועוד מעט נשמע אותו צועק אותבר.

המוערון מלא ב־700 נערים ונערות שעדיין נמצאים כצד הנכון של הארבעים. לרוכם מגפי עוד מנורות עוד מאוכומות. כולם שותים בירה, עם איוקים של טאקילה זהובה בכוסית נוספת. הכרוז על הנמה עלרי לי לואים, הגדול מכולם, נמצא בסביכה. גינתיים, חבלו לכסו"

ויש איזה טעם לתת לרוקר קשיש למצוא את מצב הרוח הנכון לפני שהוא מרלג על הכמה. וגם לא יזיק שהקהל יהיה קצת יותר שתוי. שיישר קו עם הסוטול של אבי הרוק. לפי כמות הבקבוקים הריקים שלפני הקרון שלו, אנחנו אפילו לא מתחילים להתקרב אליו, והנה הוא נכנסו בחליפה לכנהו חולצה ורורה עם צוארון מלמלה, נעלי שפיץ שחורות ומבריקות, השיער הגלי המפורסם, שפעם היה גכה גלי והיום רגוע, כמעט אַרוָה אכל עריין רמז של גלים.

> והוא מתנפל על הפסנתר ומתחיל לתופף עליו כתנועה גבוהות וארוכות, כמו שאחר כך יעשו כל הרוקרים שאחריו – מליטל ריצ'ארד וער אריאל זילבר. השיר הראשון שלו הוא די חדש, שיר שמציג

את הזמר במלים: השם שלי הוא ג'רי לי לואים, נולרתי בפָּרִירַאי, לוּאיוִיאַנַה ..."

וזאת הזדמנות טובה בשבילי להציג אותו בפרוזה: ג'רי לי לואים נולר כלואיזיאנה, וכגלל זה קשה מאוד להבין את מה שהוא אומר, אלא אם כן גם אתה נולרת כלואיזיאנה. הוא נולר כשנת 35, שנה טובה להיוולר בה רוקר. כמוכן שמילרותו הוא נמשך למוסיקה ולהרפתקאות, אבל אני חוסך לכם את קריאת הרוטינה הואת, ויודע שאתם מודים לי על כך. בהתחלה ניגן לי לואים פסנתר במוערונים, הסגנון שלו – ברוח הימים ההם, היה קאונטרי לאללה, ב־56 הקליט את השיר הראשון שלו, שנקרא Crazy" אלו, בעבור שנה יצא עם השלאגר הראשון שלו, Arms" שהטריף אותי בגיל שבע עשרה, ועריין איני יכול

לתרגם אותו, רק לתרגיש אותו. לצד הקריירה המוסיקלית שלו, פיתח לי לואים גם סריירה של סקנדאלים. וזכה מהר מאור לכינוי בשיכוא לו – הוא יעלה על הכמה ויתן חצי שעה. אותו נושא אקרח לירי חווילתו של אלבים פרסלי, בממפיס. הוא ידע שאם הוא רוצה להמשיך להיות

מלך, הוא צריך להרוג את המלך החדש. אם הוא יצליח, לא יהיה מי שיפריע לו למלוך, ואם לא לפחות יקראו לו בדה־קילר". אם זה לא מספיק לכם, הוא גם התחתו עם כת דורתו. היא היתה כת 13 בשהוא עשה לה את זה. בעקבות זה זכה גם לכינוי פרא הרוקנ'רול". הבת־רורה הצעירה נעלמה כנסיכות מסתוריות, ולמרות שאיש לא אומר זאת בפה מלא, דעת הקהל מאשימה את לי לואים, והוא מפסיס להופיע, ומשתרל לחסוך את הכנות דור האחרות שלו לקהל מעריציו הסולח לו על הכל, כל זמן שהוא רוקר, "השם שלי הוא, ג'רי לי לואים, הומר, לא כל זמן שהוא ממשיך לצעוק את הצעקה שלהם.

אחר כך, כמקובל - סמים קשים, אלכוהול גמילה, קאם־נאק. גם את הרוטינה הזאת אני חוסך לכם. והנה הוא כאן, ובמיטכוו הוא לובש משקפי-שמש ארומות, מסתובב, רוקר מתופף בתחת הרוה שלו על מקשי הפסנתר. ואנשים עומרים וצורחים, שכן אין זה סתם תחת. לא, גכירותי ורבותי, זה התחת שהפציץ את אמריקה ברוקנ'רולו

והנה הוא מוציא את המסרק השחור, הסמל המסתרי שלו, ומחליק סרוק על גלי שיערו. הוא נותו לקהל זיכרון מתוק, כמו שכוב דילן מוציא את המפוחית בשיר האחרון שלו. מין תמונה מהילדות שאתה מראה למישהו שאתה אוהכ.

מי שנתן לנו את הצעקה, עריין צועק. הוא עומר יוואיול בועץ אוז שמן _אגדי לי לואים". הומר, לא השחקן. ואפילו ה-רה־טילר" הכי קילר, ישיר עוד רוקנ'רול אחד לנוכח כל כך הרבה אהבה רוקית. סו"ס בשורה משמחת לכל הילרים הזקנים שעדיין צועקים או מחכיאים צעקה: עוד אכינו חי.

הילדים משחקים באויר וקי, מושה כרגיל מתעסק עם הפחמים... לירו כבר מוכנים הקבנוס עם הבצל, התבורגרים יפים, איזה כמה אחרים עגבניות, סיכים מתובלים על הכיפאק...

שים, שים כמה זוגלובק על האשו או כחמיף בצורתו המכעית — טעים תמיד. לצלות חתוכות על שיפודים שוארתה בשילוב חתיכות בצל וירקות. לצלות כשישליק. "לאפחת" בגריל של התנור, לטחון ולהכין קציצות, לטגן שלטות או חתוכנת בחביתה,

לבשל כגולאש או צלי, ואפשר גם לטגן קלות ואחיכ לבשל כסטרוגונוף לאניני הטעם. צלוי או על האם,

מכושל בנזיד ירקות או קטניות.

בביתאו בחיק הטכע.

בלחמניה, כפיתה אן ליד תוספות. אפשר להעשיר את סעמו בעורת בצל מטוגן.

מטונן כווביתה,

לאכילה בבית, בטיולים, בסתויץ

שלוקחים לעבודה או לביהיס.

, סשופ, רמבים אן חרול

נהריה

בלווית התנספות הסתאימות. מוצרי ותלובק מיוצרים בפיקות שורו בנוישה

לכשל ולהגיש בלווית תוספות

או להכנים לתבשילי ידקות.

ד ועסיטי, בועון ציונו

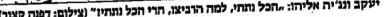
או בצלחות עם תוספות.

אפעור לסחון אותו ולהכין קציבה

לבשל אותו כנולאם.

' או לטגן אותו קלות כאוכל פיני.

BIDA התחיל בתעוע וחצי

הם באים בלילה, תוקפים, מרביצים, והכל בשביל כמה פרוטות, צמידי זהב עם ערך בוסטלגי או סתם ספורט. תקיפת קשישים. תעודת עניות לחברה הישראלית.

> מאת יאיר לפיד צילומים: דפנה קצור

סיוט התחיל בתשע וחצי כערב, 21 בפכרו־ אר 86, כרחוב חמישים ושלוש ביפו. יעקב ווב וובר ושים ושקוש ביפו. יעקק וובר מול המסך, גלשו מול המסך, גלשו - אירופה". כשהיא מביאה את הסיגריה לפה הצמידים על היד מצלצלים. כתשע שלושים ורמש – כבו האורות. יעקב קם מהכורסא, לא מופתע. אחרי עשרים ושתיים שנה ביפו, הוא התרגל להפסקות מרגישה שנוול כל כך הרבה שהיא חושבת שזה מים. חשמל. הוא פתח את הרלת. בחוץ, על המדרגות, עמרו שלושה אנשים רעולי פנים.

אליה, סותם לה את הפה. שני האחרים משכיבים בינתיים את יעקב על הרצפה, בועטים לו בראש. בינתיים הכל התנהל בלי מלים. הפורץ שהחזיק את נגיה גרר אותה אל הספה הקשנה בהול, הרים מכשיר קהה (חוקרי המשטרה שיערו שמדובר בקת של אקרה גדול) והתחיל להכות את ראשה. יעקב, מהריצפה, ראה איך הרם מתחיל להציף את פניה. הראש של נג'יה

פתוח בשישה מקומות. אחד מאלו שכעטו כיעקב, פנה אליו: "איפה הכסף?" ליעקב לא היה גרוש ככית, אכל הוא ניסה להרוויה זמן: -כמזוורה, מתחת למיטה". הם גררו אותו בשום דבר. הסיבה היחידה שיכולה להיות למכוח לשם. מוציאים את המזוודה, הופכים אותה. כמה האלה, היא גם הגוראה מכולם – סתם, להשתתרו גרושים, זה הכל. הם מסתובגים ליעקב, אחר מהם נכנית כמעט בלי להרגיש. מחזיק אותו, השני מכנים לו ברך בגב בכל הכוח. קול יעקב, בן 81, הלך מרי פעם למטבח להביא שבירה. בחדר השני יושב הפורץ על נג'יה, מוריך לה מיץ אשכוליות. נג'יה, כת 72, עישנה את הצמירים מהיד. לפני חמישים שנה הביאה אותם מעיראק, ולא איכפת לה. נקח הכל, קח, רק באם (מספיק) תעזונ אותי". הפורץ התיישב על הגב שלה, צועק "שקט". נג'יה שמה שתי ידיים על הראש,

הפורץ שולח יד, דוחף לה אגרוף לתוך הפה. נג'יה חולת לב, אחרי התקף, היא מרגישה את ההתקי יעקב קיבל אגרוף בפנים, עד פנימה, הם אחריו. השני מגיע. משתדלת בכל הכוח לא להתעלף. היא נג'יה הסתוכבה וניסתה לצרות. אחר הפורצים זינק רוצה לצעוק ליעקב שייתן הכל, פוחרת. יעקב לא נותן

A 100 13 1

הכל. הם מנסים להוריד לו מהאצבע מבעת שקינל כירושה. במררנות־פתע הוא סוגר את היד. זה עולה לו

ככמה אגרופים בפנים, אבל המבעת נשארת אצלו. שלוש שעות ישכו הפורצים בכית ממפר חמש כרתנ המישים ושלוש. יעקב מאבד שליטה, מתחיל לצעוק -כאס, באס, כאס, די", המכות לא משתיקות אותו. בסוף, אתר מהם אומר .בוא נלך". נג'יה אומרת נשקם אני הולכת למות". הפורץ קם, מוריר לה לפרירה שד ברול בראש. דם יוצאים.

כשהפורצים עזבו הם זחלו לשכנים, הזעיש אמכולנס ומשטרה. את התקייהלב נגיה קיבלה כבית החולים, בעכשיו עור חורש־חורשיים, מקסימום שנה. אני אמות". יעקב נותן לה סיגריה. היא בוכה. נהלל נתתי, למה הרביצו, הרי הכל נתתי". זה לא קשור. כתשעים ותשעה מתוך מאה מקרים הוקנים שהותקש נתנו את כל מה שהיה להם מייד, ברגע הראשוו. המכות באו אחריכך, כשכבר היה ברור שלא יעורו

מה תודשים לפני שהותקפו כני הזוג אליה, ישבה אוולינה וינר בדירתה שברחונ ומנהוף בתל־אכיב. פתאום כבה האור. היא פתחה את הדלת לברוק מה קרה, הם חיכו לה בחוץ. בראשון לציון היו מקרים של צעירים שביקשו כום מים וכשנפתחה הדלח הם פרצו פגימהו בירושלים השתמשו בזרי פרחים כפתח־תקווה נכנסו מהחלון לביתה של מרים גלילי כת 61. כל מה שהם לקחו היו כמה צמירים מידיה במהלך הגניכה הם נעצו בראשה מכשיר שה. ארבעה

ימים מאוחר יותר היא נפטרה כתוצאה מהמכזת. לאה את הסמרטוטים בפה, לא כשנתנו לה אגרוף באוזן סיימוניץ, בת 76, מקריית ים נחנקה למוות באפריל ששיתק לה את השמיעה לחודש, לא כשסטרו על 85 השכנים, גט חם קשישים, שמעו רעש מדירתה.

פניה. אחרי שהפורצים רוקנו את הכית הם התיישבו במטכח, אכלו את העוגה שהכינה ולי הלר לשכת ואף אחר לא עושה שום רבר. המשטרה היא ושתו שני בקבוקי קולה. בשלוש לפנות בוקר הם עובו. האוראית על שלומם של הקשישים. האפשרות בשלוש וחצי היא השתחררה מהחכלים. כשעה שכע – החירה כמעם להגן על שלומם כצורה מסודרת היא היא ביקשה מהשכנים לקרוא למשטרה.

כה עשית משלוש וחצי עד שבע? -חיכיתי כבית". למה לא הלכת לשכנים מייד בשהשתחררת? לא היה לי נעים, לא רציתי להפריע להם.

ילו נג'יה אליהו, או ולי הלר, חיו נפטרות במהלך השור כתוצאה מהמכות או מהתקף לב יש להניח שפרקליטות המדינה היתה תובעת את הפורצים על רצח. אכל זו תכיעה מוסרית יותר מאשר מעשית. ב־27 לנובמכר 1981 פרץ חיים שיטרית לביתה של הקשישה שמעה יחיא במשכנות שאננים כירושלים. במהלך השוד נפטרה הזקנה. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של שטרית על האשמתו ברצח, הרשיע אותו כשור וכפציעה בנסיבות מחמירות וגזר עליו שש שנות מאסר. מוחמר סאלה נאג'ר פרץ ב־1983 לביתו של אליהו שטל, כן 75, בחררה ושרר אותו באיומי סכין. מייד לאחר השור נפטר שטל מהתקף לב. התביעה לא הצליחה להוכיח שמותו של שטל נגרם ישירות מן הפריצה ועל נאג'ר נגזרו חמש שנות מאסר. היו מקרים אחרים שהוטלו עונשים חמורים יותר, אבל הבעיה נשארת – לתכיעה קשה מאוד להוכיח שישיש, שנפטר במהלך שוד, אכן נפטר כתוצאה ישירה מן התקיפה ולא בגלל בעיות

יורשע הנאשם בהריגה או כגרימת מוות ויזוכה מרצח. לא רבים המקרים כרוגמת זה של ציפורה וישנבסקי מתל־אביב שבתיקה הרפואי נכתב בבירור: "התקף לב שנגרם ממתח כתוצאה משור".

משפט מסוג שונה, בוטה יותר, עוכרים תוקפי הזקנים בכלא. אפילו לפי סולם־הערכים הגמיש של העולם העברייני – המעשה שלהם הוא כלתי נסלח. הם נחשבים לשולי־השוליים של העולם התחתון. -כשאחר שתקף זקן בא לכלא, מרביצים לו ומענים אותו כל הומן. איזה בנאדם זהו כבר בלילה הראשון הוא מקבל את הקרדל עם כל החרא על הראש", סיפר עכריין ששותרר מן הכלא לפני כשנתיים, גאני זוכר בתקופה שהייתי אחראי על החצר ככלא – הגיע בחור צעיר שרצח אישה וקנה כומן שור ותקיפה. אם לא הייתי מרחיק אותו – הוא היה מת במקום כי כולם רצו לגמור אותו בגלל מה שהוא עשה. כסוף רק הכריתו אותו לעשות ספונז'ה כל השנים שהוא היה בכלא. אחר כזה, אף אחר לא חבר שלו".

תקיפות הזקנים אין כמעט שום מכנה משותף, אולם חלק גרול ער להפתיע של התקיפות מרוכן באיזור הצפון הישן של תל־אכיב, בין רחוב ארלוזורוב לנחל הירקון. במרץ 1985 הזרעועה המדינה כולה מרצח הווג לוינסון ברחוב ארלוזורוב 129. בערויות שנגכו או מתושכי הסכיכה דוכר על חיים בפחד מתמיר, על פריצות חוזרות ונשנות, על־כך "שהיה ברור שבסופו של דבר ייקרה משהו כוה". פחות משנה אחרי הרצח, ב־21 לפנרואר 1986, ישנה ציפורה וישנכסקי לכר ברירתה שברחוב שרת. היא התעוררה מאור שנדלק לפתע בסלון. "נכנסתי למטבח וראיתי בתור גבוה עם כיפה. הוא הראה לי את הסכין כיד שלו ואמר לי לשתוק. אז שתקתי. הייתי בטוחה שהוא יירצח אותי. לפני שהוא הלך הוא אמר לי לחכות עשרים דקות כלי לזוז. אחרי עשרים דקות נכנסתי לגנון ממול ושם התעלפתי". וישנכסקי התעוררה כבר בבית התולים, אחרי התקף לב. פסיכולוג ששוחת איתה בכית החולים אמר לה שהעוברה שהיא שתקה, הצילה כנראה את חייה.

המשטרה אמרה לוישנסקי שהיא בתשים עין" על כיתה. זה לא מעודר במיוחר, גם לא רציני. פתרון חוקי פחות וצודק כהרבה יותר הוא ארגון המתנדכים של ראוכן כץ. מרוכר בקכוצה ההולכת ומתארגנת בחורשיים האחרונים ושתעסוק כסיורים כאיזורים מוערים לפורענות". פורץ שייתפס כשהוא מנסה לחכנס לביתו של קשיש קודם כל יחטוף מכות. כץ מארגן יוצאי יווידות קרביות שנמאס לחם לראות את הזיקנה ההולכת ונעשית עצובה ומפוחרת. להרכיץ בחזרה זה לא תמיד פתרון טוב, כרגע, זה השתרון הכי פתות רע.

המסכות לכך.

הוא לא יותפס ויתליט לחזור: הפחד נורא. כל מעיזים לצאח". בשדם שעובר ליד הדלת הוא איום ישיר. כל חמן נדמה לו שיש אושים בבית". ולי הלרו מאז הפריצה, אין הבדל בטקסטים, הפחד עברתי דירה כי לא יכולתי להיות שם יותר, יומם האחרון.

חיבורם למערכות קשר מרכזיות ("ביפרים"). זה עולה

נמף, הרבה כסף. לפי הנתונים שריכו אגף השיטור

והנסחון של משטרת ישראל מונה אוכלוסיית

הקשישים בארץ (מעל גיל 65) כ־325,000 נפש. אחד

וק כזכות תרומות בודרות, מקריות, ולא בגלל

הארננות מסוררת של הרשויות. עד כמה ה"ביפרים" עילים, יכולה להעיד זקנה בת 90 משכונת הבוכרים

ניוופלים, שעשרים וארבע שעות לאחר שקיבלה את

המכשיד ניצלה כזכותו מנסיון פריצה של גבר כן 50.

המשטרה לכדה את האיש והוא נמצא לא יציב בנפשו.

הכתה אתרת, ישראלית מאוד, לחשיבות המכשירים,

מאו נידיעה שהתפרסמה באוגוסט 82: .שר וחמישה

חברי כנסת ניסו לחשיג מכשירי קשר לקרוביהם, אף

סאלו לא עמדו בקריטריונים שקבעו הרשויות

גם לוולי הלר, כת 86 מנתניה, היה "ביפר" ווראי

עוד. היה לה רק רגע אחר. כשהפורצים עמדו

נפסדון, האור דלוק, והיא שכבה לכד בחדד השינה.

אנל לא היה שום רבר שהיא יכולה חיתה לעשות

ניגע הווא. לא היה לה שום כפתור ללחוץ עליו. אחרי

וקה - הם היו כפנים. גרם הצמידו לי סכין לצוואר

האברו לי לתת את הכסף. כל מה שהיה לי בבית זה

סאתיים שקל ושמונים דולר. נתתי להם". הלר –

אישה קטנה, מלאת קסם – לא צעקה. לא כששמו לה בריאותיות שקדמו לה. אם היא נכשלת בהוכחה –

עשר אלף מהם, אומרת המשטרה, זכאים וזקוקים לניפר. רק 650 קשישים קיכלו אותו. וגם זה התאפשר

פטי. אי אפשר לשפוט לא יכולתי לישון. כל הזמו נדמרו לי שאני לא מורץ על לילות ארוכים־ארוכים ללא לבד בבית". נג'יה אליהו: "כל החיים שלנו שינה, על סיוטים, על הזיות־בעתה. זוהי תבית הזה חיה פתוח, אנשים תמיד נכנקו (קודה המשוואה של הזקנים המותקפים. ויצאו. עכשיו לא. מפחדים מכל צלצול. ציפורה וישנבטקיו "אמרתי למשטרה שאני מפחדים להסתכל על עצמנו, על חדירה, מפחדת. מה ייקרה אם הם ייתפסו אותו הראה – דם על הקיר, דם על השטיה, דם על וחתברים שלו יבואו לנקום: מה ייקרה אם ספר הטלפונים. אפילו לטיול אנחנו לא

בטווחי זמן, שנעים מחודש ועד שנתיים כל החוים שלי לא פחדתי, עכשיו התחלתי. זוו איננה רק צורת ביטוי – ילווה אותם עד

תטביך אבא, תסביך טבא

ידומן עלי עם אסי

לאנגליה, אני צריכה לארגן את הראש לי. את תשתנ שאלה אותה הבת. חבישים אתוו חבישים אוזו – עותב לה אמא. .אפילו אם היא היתה אומרת לי תשעים אווו ידעתי שהיא לא תחזור", אומרת קרוליין היום בהופעה הראשונה שלה בארץ לא נכח אף אתר מההורים. כשתורה הביתה בלילה, אבא שלה כבר היג עם בתורה צעירה. היא טרקה את הדלת תשארה כונד

אני יודעת שתוא היה איש שנור. ומיואש. גבר שאשה עובה אחו. היה סמרשוש". היא היתה באתה תקופה בת 16. אבא שלה אמר לה: בואי נעשה כל מה שאמא לא הירשתה. נאכל מקופסאות שימורים, לא ננקה אח הבית, נעשן על הרהיטים ותחזרי מתי שאת רוצה בלילה. "זה לא מה שהייתי צריכה. התחלתי לא לאכול, פרוסה קטבה היתה מספיקה לי לכל היוב. יום אחר באוטובוס התהלתי להשתעל וכשבאתי הביתה נכנסתי למיטה וקמתי כעבור שישה שבועות. החפא שנכנס הביתה רצה לפנות אותנו מהדירה כגלל הליכלוך. היה לי חום גבוה, ברונכים והזיות. אבא גם היה כמצב של נפילה. יום אחר כשאמא צלצלה ככיתי בטלפון שאני רוצה לכוא אליה ללונדון. זה מאר לא נוח כרגע – היתה התשובה שלה. מאז לא דיבותי איתה שנתיים".

-היום אני מבינה אותו ומבינה אותה. על כל רבר אפשר להסתכל מכמה צרדים. או שמתי על אמא שלי את כל הכעם. היו לי כל הומן חלומות שאני רוצה שאמא שלי תהיה שמנה ומכוערת ואבא שלי יהיה עם כרס וקרתת והם לא יהיו עשירים ויפים, ושלא יהיו משרתות ושמישהו יבקש ממני לאכול. כל הומן חלמתי שמישהו יבקש ממני לאכול כמו אצל כל המשפתות. היום שניהם נשואים לבני זוג אוצים ומאד

אם היא מקנאה במישהו זה באח שלה, שחור כתשובה וחיי חיי משפחה שלווים. רק לה מתפרקים-החיים: גאני לא יכולה לחכות עוד המש עשרה שנה כמו אמא שלי, עד שליאוד ינדל ויניד לי שלום. יש לי חיים משלי". פסיכולוגים הסבירו לה שהיא עוזבה כדי שלא יעזבו אותה. היא נשבעה לעצמה שהבן שלה לא יעבור אותו תסריט והיא מעבירה אותו בדיוק אותה דרך שהיא עברה.

תוערים שלי ראו מה שהיה עם אמי וביסן להגיד לי שאני לא מתנהגת בסרד, שהוא עושה כשבילי הכל ואני לא עושה כלום. זה לא עזר. אמרתי לעצמי כל הומך את איוטה את בוראיתו ודחקא בגלל זה המשכחי עם זה עד הסוף. באיזה שהוא מקום כראש רציתי את המכות האלה. אני לוקחת עליהם את האחריות:

היתה לנו גם תקופה ימה. במושב, שיחקת קאנטרי גירל. היו מסביב פרדסים וכלבים וסוסים אני נכנסתי למשחק רומנטי, הייתי בהריון לכשתי שמלות ארוכות והלכתי יחפה בין השבילים. תוא תוד מהמלחמה עם מרים מלוכלכים והיה לנו כיח קטן עם רעפים וחתול. ילדתי והנקתי. תשעה חורשים הנסתי הייתי טיפשה רציתי להיות פרפקט מאדר, ואפילו הלכתי לאיגוד להנקה אני עכרת שרחפתי אותן כנד שינמור לינוק. כתוכי שנאתי כל רגע. קול קפן בפנים אמר לי כל הזמן שאני מזייפת, אני מתנהנת בריוק כמו שאני חושבת שאמהות צריכות להתנהג: ולא כמו שאני רוצה.

התחלמי לנדנד לאסי שנעבור יותר סרוב לתל־אביב. רציתי לצאת בערכים, להתחיל לעכור אסי אמר שמשפחה סולמת לעבודה. בשבילי מקוחה (המשך בעמוד 11)

יום אחרי שקרוליין לנגפור ד סיפרה שבעלה, אסי דיין, מרביץ לה – הציעו לה מקלט במעון לנשים מוכות. היא צוחקת ומודה: זה אני אשונה. אני הבאתי את הבנאדם למצב שהוא נחן אגרובים. עכשיו, כשאסי אינזו, היא לבד עם הבן ליאור, מוסה לתפקד כאמא ומחכה שמשפחת דיין תבסיק לבדוק אותה בזכוכית מגדלת.

מאת בילי מוטקונה־לרמן צילומים: ראובן קסטרו

והתאהב במזג האויר. הילרים בקושי ידעו שהם יהורים ושאלו אם יש כאן מוזיקת פום. הם עובו בית ענק. מגרש טניס ובריכה. אלו לא היו הנדורים הראשונים של המשפחה. ההורים נרדו כל חצי שנה למקום אחר בעולם כשאת הילרים מלוות אומנות. קרוליין זוכרת את עצמה מחלוננת ומקבלת תשוכות נוסח -תשמחי שאנחנו לא שולחים אותך לפנימייה". היא החליפה שלושים כתי־ספר וקרוב לחמישים כתים.

התחנה האתרונה היתה בית־הספר האמריסאי ככפר־שמריהו. מחינוך של מדים נוקשים ודיסטנס באוסטרליה נפלה לחינוך הכי חופשי. פעם ראשונה ראתה תלמירים שאומרים למורה פאק אוף ולמרה לעשן. תעודת בגרות לא יצאה מזה. אח שלה נסע לגוואטאמלה לעשות מריטציה ואמא שלה היתה כמצב של מתח מתמיר עם אבא שלה. לא היו צעקות ולא היו ריבים, אלא רק מתח שהיה חוק באוויר.

יום אחר, כשהיתה לה הופעה ראשונה כבית הספר בארץ, באה אמא ואמרה לה: אני נוסעת

קרוליין עם ליאור: בבוקר מוקדם אמא עצבנית.

ת עשרים ושמונה. פעם ראשונה בחיים לבד. על פתק קטן בכניסה כתוב קרוליין לנגפורד ובסוגריים דיין. דירה גדולה ברעננה. הקירות ריקים, לכנים, חשופים, חדרים גדולים ערומים, מזוודה פעורה כפינה וכמה צעצועים שעושים כתם של

היא שחקנית, הוא כמאי. השם דיין הקפיץ אותם לכותרות בקצב המריכות והפיוסים שלהם. שש שנים. תודש אחר – האשמות מכוערות, חודש אחריו הופיעו, בררך כלל, תמונות מתקתקות של אושר: היא מתולתלת יפה מחייכת, הוא מחבק אותה, באמצע, ביניהם, תינוק כלונדיני שמנמן. אסי, קרוליין וליאור דיין. התחתנו, התגרשו ושוב התאחרו. הפיאנלה היה מוחץ. הוא נסע ללוס אנג'לס לעכור על תסריט, וכעבור יומיים, לגמרי במפתיע, היא קיבלה הודעה שהוקלטה על המזכירה האלקטרונית שלה שהוא התחתן. התגובת שלה היתה פורקו עצכני כשתיים כלילה כווירוי טלפוני סנסציוני לגהעולם הוה": הוא הרביץ לה, היא נסעה לטיפול בכית חולים, כשתורה מצאה רסיסים של ויראו וטלוויזיה ופחק קצר שלו שאומר שהוא שכר לה בכוונה את כל המתנות שקנה

למחרת בכוקר, צלצלה אשה עם קול ענייני מהמעון לנשים מוכות ואמרה לה שהם מוכנים לקלוט אותה כל רגע. קרוליין צוחקת צחוק מלא, משוחרר. מעון לנשים מוכות היא ממלמלת שוב, ועוד אמרו לה שכראי שיטפל בעצמו כי הוא עלול לעשות את זה גם לאשתו החדשה. הוא לא אלים, היא אומרת. אני אשמה. אני הכאתי את הכנאדם למצכ שנתן אגרופים, לקח פטיש ושבר כל מה שהיה סביכו.

הוא בן ארבעים. בכל זאת בשתים עשרה שנה יותר מבוגר, יותר שקול. או איך? בקלות - היא מסבירה. .מתחתי את החבל כל יום קצת יותר ועוד קצת יותר. כדי לראות עד איפוא אני יכולה להגיע. ברקתי כמה מכות האיש הזה מסוגל לספוג. דוגמאות: הייתי ישנה כל יום עד 12 בצהריים, לאף אחר אסור היה להפריע לי. הוא היה צריך להעיר את הילד, להאכיל אותו, להביא אותו למעון. היה חסר שמישהו יעיז להפריע לי ב־9-10 בכוקר. ב־12 הייתי קמה. אוכלת משהו. מתלבשת ויוצאת. לקראת 4 הייתי מתחילה להתעצבן שאני צריכה להתזיר את הילר מהמעוז. טוב, הייתי עושה את זה, לוקחת אותו, וכל אוצר הצהריים צורחת עליו ועצכנית עליו שיגמור ככר לשחק ושיילך לישון. ב-8 בערב אסי היה בא אחרי יום עכודה ומוצא אותי עצכנית. למה? כי אין שום אוכל ככית ואני רוצה לצאת למסערה. זה בימים שלא היו צילומים. כימים שהיו לי צילומים הייתי נעלמת מהבית בשעה 5 או 6 אחה"צ וחוורת באמצע הלילה. ככה היו החיים. שיחקתי אותה פרימדונה".

היום היא רואה את מערכת היתסים הואת כמן מערכת יחסים של אכא ובת. "יש לי קומפלקם אכא" – היא עושה הכחנה פסיכולוגית מחירה, כלי להוריד את החיוך מהפנים או לשנות את טון הדיבור: "כל החיים שלי חיפשתי גברים מבוגרים. אם לא היה להם קצת קרחת וזקן לא התקרכתי אליהם. אני הייתי הקטנה היפה, החתלתולה המפונקת. הם היו הגדולים, החכמים, היורעים והמטפלים. אף פעם לא הייתי עם בחורים

ביוגרפיה. אוסטרליה, יום אחר, כת ארבע עשרה, חזרה הכיתה וראתה שעל הבית של השכנים כתוב למכירה", רצה מוצר לאמא ושאלה מה פתאום השכנים מוכרים. אמא אמרה לה, קצת כמרירות, שוה לא השכנים. זה אכא שהחליט לגור בישראל, האבא, ברי לנגפורר, במאי טלוויזיה, נחת כאן יום אחר במקרה

8172310:20

מיותדות שאותן אפילו טבא של היידי לא הכיר

בתי מלון עם יותר כוכבים בפחות פריש לבתי המלון חשוויצריים גיוניטין עולנוי בהכנסת אורחים. שרות ונקיון הוסף לכך את שיטת הדרונ תמחמירה ותיווכח לדעת שהכוכבים תשוויצריים שזוים יותר. באנוצעות סוויסאיו תוכל להבטיח לך מקומות בטובים שנהם, בערים הגדולות או מחוצה להן, במחירים נוחים ביותר לדוגנא מלון ANDIONAL ב- AVOS - 4 כוכבים שוויצריים, חצי פנסיון החל מ-57 פריש בילון MULIN ב-BRIGELS - 3 כוכבים שוויצריים, לינה וארוחת בוקר, החל מ-35 פריש.

חבילות נופש בערים או בהרים במתירי קיץ פתח את האריוה ותופתע לגלות שנוחירי החבילות של סוויטאיר כוללים, סיורים מודרכים, ביקורים במרכזי קניות ובידור, מבחר תימונות נסטרונומיים, אטרקציות פולקלוריסטיות ועוד. דונמאו בבקשה. חבילה משפחתית ב- ENGELBEHG - 7 לילות חציפנסינן במלון 3 כיכבים. החל מ-500 פר ייש

ומצויידת בשלמות. לדוגמא : ב-SITANIO, דירת ALLOD ל-3 אניצים 220 פרייש בלכד

חינם על גלגלים, מיוחד לישראלים

עושים חשק לצויר. אם אתה מעדיף לנהוג חופשי ומאושר, תמצא בין תוכניות ההשכרה של בדניט וסוויסאיר הצעה ו לישראלים. קח את הרכב תינם ושלם רק עבור הקילוניטרים, ומינימום 200 ק"מ לשבוע. וברכב תמצא קלטת הדרכה בעברית לנסיעה בכבישי שוויצריה רכב ניקטצוריה A יעלה לך רק 96 פרייש לשבוע עד מכסימום של 270 פרייש מבחר הדגמים גדול ביותר והמחיר כולל ביטות ורדיו טייפ כמובן.

יום יום טוויסאיר מטוסטו-OC הנות ורחב הידיים או מטוס אוו יום יום AIRBUS INTERCONTINENTAL מתל-אביב בשעת 7.50 ולפי שעון קיץ) בתר לך את ארות משלוש המחלקות ואתה בדרך לחופשת קצפת. . עם תוספות. - הנגם לסוכן הנסיעות שלך או מלא ושלת און התלוש, תובהת בדואר חנזר. SUMMER BESTSELLER 1980

סוויטאיר ת.ד 3511, תל-אביב 61034 טא לשלוח אלי בחקדם האפשרי את חוברת SUMMER BESTSELLER 1986

swissair []

פנעקבות חציבורים, רוחלו להגיע אלפי תיורים מאירופה. במסגרת תשורם, וש מסלול ניתל קל לצמייה כנישרום פחחוף תצפוני ולאודן

לה ממנה צפונה. עם הכביש הצום או לתצפית מרהיבה על בק־ מוני התים הנכוחים שמעל אילח. לו עד נסיעה בכביש הערבנו הש־ נקעות, באקלים קדיר יורצר, עם כני־

וו טיול קל לאילתים ול־ סחת מסודדות למסלולי טיולים קלים ביש בקטע הקרוב לאילת, טיולים דים עד אבן הגבול 79. פונים מזרחה כל פי שנוטע לאילת או ער לאודך הכביש הראשי. לנחל נטפים, להר חזקיהו, לקניון הא־ (ימינה, מאילת) לקניון האדום של כביש הגבול המערבי מוביל מניצ תחדש לאילת, כביש הגבול נה אל אילת בתוואי נופי. בקטעים משבי, קל פתאום להגיע לקניון מסויימים הוא נעשה בהשגחה צמודה ועקשנית של פקחי רשות שמורות לו היוח. יש מקומות יפים בדרך, הטבע, כדי למנוע כל פגיעה מיותרת בשוליו. על הכביש הזה נוסעים רק

המעופפות

שדות האקפסת של קיבוץ אילה, כקילומטר אחד צפונית לאילה, ובמטעי התמרים, יש חודפנות נדירה לראות ציפורי שיר ונידות בדובן תארוכה באביב מאברוקה לאירופת. בסתיו הן עשו את הדדך בביוון וזמוך.

נאביב, צימורים קטנטנות אלו מיעות לאולה לאחר הציית איזורי שבר נוחבים מחל מסומלי, דרך חיופיה, סודן, מצרים וסיני, אין לו שהן מחוות בשדות הירוקים. מנות לאילות, ושותות כאן שעות צי שים אחדים. לכן, כאן ניקבע מקום לתחנה למחקר נדידת מצבוים נאילה.

השנם בבוקר הציפורים נתפשות בשתות הפרושות על השדות. הן (אפמות לשקיות בד קשוות בידי למים מקצועיים שמניעים לכאן סאעופה, ובידי עובדי רשות שמונות תעובע, אחד כך הן נברקות משקלות עתדים לחן טבעת דקה. חצשום נירשמים, והן מי לדובן הארוכה, החנה חשובות פועלת חשבם בבוקר מאנים מברואד עד עוף חודש מאי. ליא חלק מתוך מאדק הצפרות שנפתה כאן לאחרונה לאחר נדנות הפלח ומסעי קותמרים מצח ל המארק חוקב ע"י וקרברה לניתון אילה משרד התיורות. ושות שבורום השבע, תחברה

בשעות היום. בצומת הר חריף יש הסעודיות

שרקרק נמדי. צילום: הדורם שיריחי,

מרכז המידע על הציפורים נמצא

(ימינה, מאילת) לקניון האדום של לנחל נטפים, להר חזקיהו, לקניון הא־ נחל שני. יש שלט, שמורת טבע. נוסי דום ולהר יואש. טיולים ברכב, בהמ־ שך הנסיעה בכביש, עס חניות והקי־ דקות של הליכה קלה עד לקניון, בש־ כות קצרות. כמה יפה לרדת אחה"צ ביל שיורד אל ערוץ נחל שני. הולכים מהר יואש אל אילת, בנוף של הרים שחורים ואדומים וקטע כחול של ים על חול וחלוקי וחל ולפתע נכנסים סוף בין ישראל, מצרים, ירדן וערב

מיסעף פונים ימינה ויש ירידה של קיי

לומטר וחצי בדרך עפר, לכיוון צפון.

הדרך מובילה לחניון חרבב על שפת

הנחל התלול, מעל עין נטפים. בקט־

עים אחדים היא משובשת ולכן כדאי

לחנות במיטעף ולרדת ברגל, בדרך

העפר הרחבה עד החניון. מכאן מתג־ לה, משעה שלוש אחה"צ, מראה מר־

היב של הערוץ העמוק. אפשר לשבת

בבטחון מעל התהום, לא קרוב מדי,

לחכות לבוא היעלים שיורדים לש׳

חות במעיין ולשמוע קווצרט של

טריסטרמיות, ציפורי מדבר שחורות

עם כנפיים כתומות, שמשמיעות קו־ לות של חלילים המהדהדים בנחל.

אמנם יש שני שבילים דקים, די תלו־

לים, היורדים אל המעיין, אבל למעי

חוזרים לכביש וממשיכים צפונה

שנף בקעת הירח בהר חיוקיהו או

נקודת הגבול (ישראל מצרים) 833.

יש תוצפית אדירה מערבה (משמאל)

לבקעת הירוז מעבר לגבול. יש שילוט

בדור וחניון לרכב. לא לחחמיץ את

• הקניון האדום. הוורים לכביש

ונוטעים צפונת עוד קילומטרים אח־

המקום, גם בירידה מהצפרן לאילת.

לה – הרבה יותר יפה.

אל הר חיוקיהו.

להליכה בין קירות של אבן־חול בגוו־ נים אדומים וורודים. יפה כאן מאד. מגיעים למעבר צר שיש בו ירידה בסולם מתכת. היורדים בסולם ימשי־ בו ללכת עוד כעשר דקות בשביל הצר. ולפתע נפתח בקיר הימני שביל מסומן, שעולה ומוציא את המטיילים בחזרה לחניון.

זהו טיול של עשרים דקות, חצי שעה. בין סלעים זורודים וכל אחד יכול להגיע אליו בקלות. מי שחושש מהירידה בסולם, יישאר שם לנוח ויחזור באותה דרך אל הרכב. אורך הקניון האדום כ־600 מטר וגובה הקר רות כעשרה מטר. חוזרים אל הכביש ומסתובבים לנסיעה דרומה לכיוון אי־

● אל תר יואש. לא להרומיץ: זוהי אחת התצפיות היפות והמעניינות בהרי אילת מהר יואש שגובהו 734 מטר מעל פני הים, רואים את בקעת חירה, אילת, סיני ועוד שלוש ארצות: מצרים, ערב הסעודית זירדן. מבט נר־ תכ אל נופי אבן־התול וים סוף.

עוברים את מעבר הגבול נטפים ונ־ כנסים לדרך עפר סלולה עד לראשו של הר יואש. כל וכב יכול לעבור בה. על פיסגתו עובר קו המתח הגבוה המ־ גיע מבקעת עובדה ויורד אל וחל של-מה ואל הרי אילת. בצלע המיזרחית של ההר יש מיבנה עשוי אבני גזית ולו שער אבן. זהו שריד ממיבנה עתיק הקשור בדרך העתיקה, דרך עוי לי הרגל למכה, דארב אל האג', בער' בית. הדרך העתיקה שהיתח בשימוש פעיל עד סוף המאה התשע עשרה וראשית המאה העשרים, חצתה את חצי האי טיני בין סואץ בראש המיפ-דץ המערבי של ים סוף לעקבה, בר: אש המפרץ המזרתי של ים זה.

מכאן נוסעים בחזרה אל הכביש ויורדים לאילת. מגיעים לצומת שבה יש פניה שמאלח למעלה יותם בתוך אילת, וימינח, ישר בכביש הגבול היו׳. רד בנחל שלמה עד לחוף אלבוג, מומי לץ לחזור בדרך זו..

אייר תשמ"ו מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות בשיתוף רשות

30. אל מעלה אילת

שת שתו עם היודובות מאדורי משי פניה לכבוש למיצפה רמון (טיול 28) בת כבדות אלא וסיעה בחרים ומעל והמשך של עוד 215 ק"מ לאילת.

עיקר המעילות כאן בעונות תנדידה מספטמבר עד דצמבר שאינון מפוהשם כל כך באמצעי מעל אילת נאביב מאקר בקתיון

להגנת הטבע, עירית אילה וחקרן תקימת לישראל. 'חמלון' המלך שלמח, מלון יפהפח בחוף חצפוני, שפרש חקותן על

ומפברואר עד מאי. וושא הצפרות החקשורת ובבו החיורות חשומות:חחוה, מושר לאולה עשרות אלפי תיידים מאירופה, לבוגיתה צברים צעירים יפי דמאר מארצות סקנדינבים ומאנגלים. ארופקור יורם יום קוב מאוניברסיטת תל אביב בפנה את תשומת לבנו לתופעה שיותר ציפורים חולפות

• את הטיולים האלה אפשר לעי שות גם בדרך חזרה מאילת, צפונה. • כאן מתוארים טיולים לאורך הכי כששוהים באילת, מומלץ לעלות בש־ עות אחה"צ אל כביש מעלה אילת, במסלול המתואר באן. ◆ אל מעלה אילת מאילת, זהו טיול קל ונינוח לשע־ תיים־שלוש, בשעות אחר־הצהרים עד השקיעה. יוצאים מאילת, ברחוב מעלה יותם, אל ההרים שמעל אילת, הנקראים על שם מלכי יהודה. שין נטפים. מגיעים למיסעף לעין נטפים, המעיין היחיד באיזור למרגלות קיר תלול בערוץ יפה – נחל נטפים. שמורת טבע. יש שלטים. מה־

UTIL

Biacaio

לילדים הנחות ענק

ספריית קשב 4 ספרים+קסטה רק 19.8 ש"ח תבובות חמתקפלות מרחוב סומסום רק 6.9 ש"ח טייסת נייר רק 6.9 ש"ח כל ספרי סידרת "ג'ינג'י" רק 6.9 ש"ח

ספריית ראשית קריאה (כתר) החל ב־5 שקלים

חכרעות גורליות - יחושפט חרכבי - רק 16 ש״ח חלל - מיצ'נר (2 כרכים) - \$- 29 ש"ח בניח ללא כאבים 36-29 ש"ח

חשחף רק 7.5 ש"ח

ATHING ANUAR אינציקלופדיח של גוף חאדם בעריכת פרופ' י. שיינפלד (10 כרכים) ב־150 ש"ח ב־3 תשלומים

ליריק חזרה הנשיא 43 טל. .063-25867 ליריק כפר־טבא, ויצמן 87. טל. 35558-052. ליריק פתחתקות, מוחליבר 7, טל. .913429 ליריק בית האמנים, ירושלים. שמואל הנגיד 12, טל. .022227961 ליריק מרתף תעיר, ירושלים. בן־יחודה 34, טל. .02-242183. ליריק דרייבסטור, תחנת הדלק, רמת־אביב: פתוח עד "23". כולל מוציש. ליריק נוווז אביבים, אופנחיימר 13. טל. 413677. ליריק רמת השרון סוקולוב 53. טל. 485530. ליריק תל־אביב, דיזנגוף 140, טל. 221855. ליריק גבעתיים, כצנלסון 60. טל. 312526. לירים קניון קניון אילון טל. 795026. ליריק משרד ראשי. דב פרידמן 8, רמת־

יהודית רביץ -רק 16 ש"ח אריק סיני רק 15 ש"ח תווה אלברשטיין - רק 15 ש"ח אפינצר - רק 14 ש"ח יומר יומר לך - רק 9.8 ש"ח לי שפרים רק בליריק ספרי הבישול בהנחות ענק

קל מהיר ואלגנטי ספר הסלטים חראיה נעימה ועוד... ועוד...

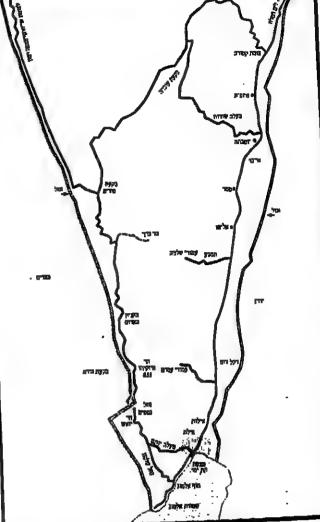
ליריק חנות הספרים שלי

רק 10 ש"ח

קרפ עם כל דבר - רק 14 ש"ח אירוח עם טגנון - רק 14 ש"ח

רק 10 ש"ח

ים מצומת קטורת – 50 ק"ם צמי נית מאילת על כביש העובה, בד רך תחדשת יחסית, וראום ועובים תדשים של התק"ם. ישוב מהימו בדי לגוון את * הנסיעה האכוכה לאילת מחל אביב מומלץ לוסוע לאי חדש, היחיר באינון, הוא מעלה שחרות אליו מגושם במנית מור חוז מבקעת עובדה ליש בא שמוה לת ככביש קובול המערבי, מצומת טול לים, אחרי באר משפחות מחובן אובע של עודה רשות שמורות הטבע. ומקונים לגדול עד מאה ועשונים, במשב זה גר ספי תוגבי, המארגן סוודי נמלים באיזור. פרטים על כך בעל.

פספר 250. באילת, מלון ממלן שלמה לאפרות באילת, מלון ממלן שלמה של 25777230 בשוות תונורה ווג אום מוודם מאובננים מברו (תקלו מונד כתלבוע עבישונת

חגבול, עוברים את צומת חר קריף ַנעוד 215 ק"מ לאילול. אישרות שניה יפה גם חיא ובנוף חדש למטיילים - לפנות בצומת טללים לכיוון מצפה וכון ודרך שוים בוקרו, לצומת ציתור לצומון שיופון עם נסיעה דרך בקער עיבדה ובקעת סיירום לב

קיסמו של העולם התחתון

א צריך להיות צוללן מומהה כדי ליחנות מהשקט, היופי וחתוועה של תדנים בים של אילת. לשחות עם דגים טורקיויים בחוף אלמוג, זו אחת החוויות היפוח שלמענה כראי לרדת כאביב ובקיץ לאילת. בשמורת האלמוגים באילח, יש מסלולי צפייה חת ימיים מסומנים. זהו ום חוף יפחפה עם שירותים

חוך שמורת האלמונים, פתוח כל יום משמונת עד חמש אחרי הצהרים. יש כאן ציוד צלילה להשכרה: מטכות, קני נשימה (שנורקל) וסנפירים. כלווית מדריך מוטמך אמשר לצאת לצלילת היברות. יש באן הדרכות וסיורים לקבור לפניכם מסלול בשמורת תאלמוגים הכולל ום ביקור במיצפה החת ימי,

ממעל נפלא של דוד פרידמן, מומחה בעל שם עולמי בכל הקשור בעולם החי של שוויות האלמונים בים סוף. גם מי שביקר פה פעם, ישוב לכאן מהדש כדי ליחנות מכל היופי תטבעי, שבו צופים בשקט מחלונות הזכוכית. ואולי הצליחו לראות כאן דג קטן בצבע סגול מתכתי שהוא כה אומנתי חשנה. זהו דג המיוחד למפרץ אילת ושמו צבעון פרידמן, על שם דוד פרידמן שגילה אותו. לראות כאן את עולם האלמוגים הנמצא כ"ז ק"מ מדרום לאילת בתחום שמורת הטבע של חוף אלמוג. כאן, באולמות מרווחים וממוזגי אויר יכול כל אחד ליהוות בשלווה ובווחיות מירבית לצמות כאוכלוסית של בעלי חיים ימיים הנחשבת לעשירו ולמגוונת בעולם. עד שלא מבלים כאן שעה למחוח, לא מאמינים שיש מתחת למים עושר כות של צבעים וצורות מרחיבות ביופיין.

שמורת האלמוגים וחמיצפת התת מימי וכללים בחוף חדרומי של אילת המשחרע מוחל שלמת בצפון ועד שפך נחל טאבה בדרום – עד נכול מצרים. אורכו של קטע החוף הזה כחמישה קילומטר ורובו בנוי מסלעי גרניט המכסים גם את קרקעית הים. במדרגה מרדודה של קרקעית הים, שליד החוף, מצויים נושי אלמוגים רבים ודנים רבים ממינים שונים משוטטים בהם.

בגושי האלמוגים פעורות מערות ומחילות שבהן מסתתרות להקות גדולות של דגי לילה. כאן אפשר למצוא אלמונים ושושניים נדירים ביותר. עם שגורי קל ומטכה בלכד אפשר לצלול בשוניות־אלמוגים רדודה למוגלות המיגדלור. המקום נקרא "המערות". השונית עשירה באלמוני אבן ובשוליים הפונים אל חים – אלמוני אש צורבים שכדאי לחיזהר ממגע כחם. ובין כל אלה דגים, אלמוגים רכים, שושנות ים וקיפודי ים.

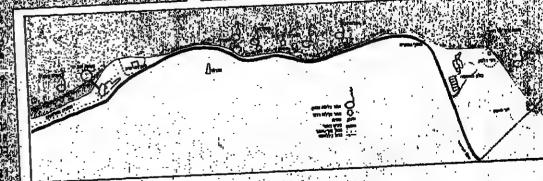
בין האתרים המומלצים לצלילה עם בקבוקי אויר, מצוי חוף טאבה. כאן נמצא גוש אלמוגים ענק שסביבו משוטטות לחקות גדולות של פזיות, כרומיות ודגים רבים אחרים. למרגלות השוניות משהפלת קרקע הים כצורת מתונה עד לעומק של בעשרת מטרים. כאן נופלת לפתע חקרקעיה, כמעט בכת אחת, לעומק של כארבעים מטר, לפני שהיא מתיישרת שוב. במדרגה הנמוכה שלמי רגלות חמידרון חתלול מצויים איזורים תוליים שבחם ריכוז עצום של צלופ" חים, שוסוני ים ומלפפוני ים חנותנים לכל קטע אופי שונה ומעניין משלו.

אתרים ווטפים לצלילת עומק מכילים גושי אלמוגים יפים במיוחד. ביניהם אלמוגים רבים הנדלים כשיחים, ועליהם צדמה, שושנות ים, סרטנים ודגיגים. אלה מושכים למקום דגים טורפים כגון מורנה, דקר וותרון. לפעמים עוברים כאן דגי קיסר גדולים במיוחד, דגי מלאך ולהקות של משושנים, כשהם חולמים מגוש אלמוגים אחד למישוחו.

בעומקים אלת מצויים ספוגים בצבעים מרשימים ומיני דגים וקיפודי ים שאינם חיים במים שעומקף מחות מעשרים מטר.

הקטע הדדומי של התוף הוא שמך ואדי טאבה. איוור חולי, נוח לחנית ולרחצה כים. ליד מגרשי התניית יש סכבות ומקלחות עם מים מתוקים. כאן נמצא המלון המפואר "אביח סווסטה" שנקבע כעוברה בשטח לאחר חתימת חסכם השלום עם מצרים, וכפר הנומש הוותיק של רפי נלסון. בקטע הצפוני של החוף חדרומי יש פלונות אחרים, מעגן סירות ומועדוני הצלילה "אקווה

בכל שמורת האלמוגים יש לחקפיד על הכללים הבאים: להיכנס למים בנעליים נמישות, לחגוה מפני אלמוגים חדים וקימודי ים ארסיים. לשחות במים כלי לגעת בקרקעית, כדי שלא להידקר ע"י קיפודי ים. לשחות בגרחק מה מהאלמוגים, ולא לשבור אותם. כאן אסור לדוג, וכמובן לא לוהם את חתוף. השכרת ציוך צלילה בשמורת הוף אלמוג • שידותי צלילה, לרבות מילוי אויר ניתנים במרכזי הצלילת • הצלילה בעומק מותרת לשני צוללים לפחות ומחיי-בת מצוף קימון • חבניסה לשמורת האלמונים בחשלום, וכך גם הכניסה למצי

שמח פרטי שרהאוצר

עניין חלוקת התקציכ המשפחתי את צריכה לשאול את אשתי. היא שר האוצר כנית, לא אני. המשכורת שלי נכנסת לבנק וזהו. יותר אני לא יורע עליה, רק שאשתי טוענת תמיר - יש אוברדרפט. אינני יודע כמה בריוק עולה לחם, אני לא מבצע כעת את הקניות. יודע כערך מחירי פירות וירקות וכאשר אני רואה מצרך שיש עליו תווית עם מחיר, אני שם לבי למחיר ולפעמים נרהם, כמו כל אחר. התפקיד אינו מייחר את בעליו כשום רבר. ואני חושב שכך צריך לתפוס כהונה צינורית, לא כהתנשאות, לא בגאווה, לא ביוהרה, אלא להרגיש ולהתנהג כאתר העם.

בערב התג הלכתי לבקר בשוק מחנה יהורה וזה לא יהיה ביקורי האתרון, בעתיד אני מתכוון לעשות עוד ביקורים כאלה האמת היא שער היותי שר נהגתי לעשות שוק באופן קבוע. אחת לשבוע, ביום רביעי אחר־הצהרים יצאתי לקניות במחנה או בכליבו, גם מתחשק לי תמיד לקנות זה ספרים. בשוכנסתי לממשלה הלכתי, מעת לעת וסמוך לערכ פסח או ליום תכיפורים, למשלו, לשוק. לכסוף הפסקתי מנויות פרחים, אפילו כשאני עובר כמכונית ליר חנות. לגמרי, בעישר בגלל חוסר זמן אבל גם מפני שנראה. פרחים - הלב מתמלא. אבל חוץ מספרים, אין לי היה לי שאנשים מסתוררים - מאיפה יש לו ומן שאיפות גרנריוויות לקניות. לפי מיטב זכרוני כבר לעשות שוק. כאילו גולתי זמן מהמרינה. האמת היא שנים רבות לא החלפנו רהיטים ולא קנינו משהו גדול, שמאר אחבתי לעשות שוק בכלל, אני אוהב לקנות מצרכי מוון: קניית מון, רכישת צורכי הקיום, ות דבר המינימום הרוש יש, האמת היא שלכסף אין משמעות שנותן לאוים את התחושה שוצא אחר האדם. כשצריר. אני לעלד לקורת בם כבדים אני קונה לעצמי כל פריט . ובכלל, עכשיו הייתי ממליץ לעצמי, כמו לציבור. של לבוש באשר לצבעי הבגדים, חטעם משחנה לחסור לא לבונו להביר בערד הכסי

Binealo 28

גדל וגר בירושלים. מוסמך הפקולטה למשפטים אני אוהב לשוחוז עם אנשים מעניין אותי הלך באוניברסיטה העברית. בגיל המחשבה שלהם, אני רוצה לשמוע רעות והשפפות. 24, כשוכנס לכנסת הרביעית (ברשימת הציונים הכלליים), היה הח"ב הצעור ביותר ב-1978 הצטרף לממשלה כשר בלי תיק. ב־1980 התמנה לשר המשפטים. נשוי לרות לבית קורן, אב לחמישה ילדים. גר לאזור תיאטרון ירושלים ודרך רחוב הפלמיה אני מגיע

בימין משה בירושלים. לרחוב ו'בוטינסקי, לבית' הכנסת שביד הדב ניסים ו הרנשה בעלה להתפלל כבית כנסת על שם אבי, כרוד עכשיו אני בתקופה של כתול־אפור. אכל מה שבאמת לשם ובחורה אני סוגש אנשים, לוחץ ידיים, משותו ווה טוב. השכת מוסרשת למנתנות השכת ולמשפחה לקרוא אותם ובין שלא. אני אוהב גם לעבור ליד ביקור אצל אמא, שיהוה עם הילדים וגם קריאה עם הקטנים אני משחק במה שהם אוהבים לשחק משחק רביעיות של נביאים וספרים, משחקים כמו וכדלא" א חריצומודרומם". משחק בקיצוב, וזה לא קל אבל אין ברירה, אחרת לא אספיק לעשות דברים אחרים ע מלכד ארון וספה לילדה. אנחנו לא בוכונים ואה הסיכה שילדי לא אחבו את היותי שר המשפשים ושללו. שלילה מוחלטה וכנה את פכלת חים האצר קובעה בחיי הוא מחחה רק מכשיר חשוב לקיום. לפעמים אני חש שוה לא הוגן כלפיהם, אכל א קיבלתי על עצמי אחריותי על תחום כלשתו אני לא יבול שלא למלא את התשקיר כמישב יכולת אנש שאיננו מסוגל להשייב אסר לו לכחן בתפקד עישום

לעמוד על הלכי הרוה. זה גם עוזר לי מאד כמילף התפקיר. יש לי הערכה עמוקה לכושר השיפוס של העם. בסך הכל יש לנו עם נפלא, ציכור כעל חוש מל נשנים האדונות יצאתי למעם מאר תופשות. אבחנה ואחריות, שאי אפשר למכור לו רברים שאינם פודם לקותי יומיים שלושה, למען המשפחה. וגם נכונים. כשבת, כשאני מטיול, יש לי הודמנות לשותו עם אנשים. אני אוהכ ללכת ברגל וכל שבת אני משבים ועושה טיול לפני התפילה. מטייל באזור שאני גר בו: ימין משה, משקיף על נוף החומה והעיר יעתיקה, הולך למושבה הגרמנית, היווניתן עולה

צואי ככל תנקד כממשלה צריך לתת את הנשמה, אז, חלק ניכר מהשהות במקום התופשה היה מוקרש אין אקשר לעשות את המלאכה כרארי. אם אין תושה שליתה – זו הנאה במילוי התפקיד. לפעמים אני מגיע הביתה בשעת ערב סכירה וער סאמתטיבה היא פרישה, לא קיצוץ מאורגן בשעות שעת השינה של הילרים יש זמן לשוחה מעט, לעזור, מנחה אבי השקיע בי הרבח יותר משאני משקיע עם צריך, כשעורים. הילדים לא מפחרים מפני. הייתי אומר שיש יראת ככוד בדרגה טבירה הם אף פעם לא

יאמרו – אכי מכהן בתפקיד זה או אתר. כשכתי הלכה

להרשם לתיכון שאלו אותה מה עושה אכיה והיא

אמרה - הוא עורך דין. הם מתרחקים מהשימוש

בערב, בשמתאפשר, אני צופה ב מכט". אין

תכניות שאני לתום אחריהן במיוחד. אהכתי את "שרתי

לך אוצי" ו חיים שכאלה" בנלל פרקי ההסטוריה שהין

שוורים בהם. במוצארשבת אני רואה חלק ממכט

ספורש, אם ניתן, אני אוהב לצפות במשחקי כדורגל

איזו. אני אוהב לצפות בתכניות הומור וכידור, אוהב

חיקויים, אבל לא אוכיר שמות הבררגים שאני מעריף.

תכנית בירור נותנת לי פורפו מחעומס הכולל. אוהב תכנית שיש בה שיקוף של מינהגים כישראל, משהו מסוג של הנוסתו סשררים ראיתל את זת כומנו שלוש

פעמים וחייתי מוכן לראות שוב. אני אוהם ומאוה

לגנול זמן. יש לנו זמרים וומרות שוכים מאד. לפי

עניות דעתי למעמים חמלים לא נרמה אכל הלחו מאר משכיע לצון אותכ חיאמרון. אכל בשנים האהרונות לא הודמן לי לכלת ולכן, בשוש הצגת

ובדורסק, ישילי קבוצה שאני אוהר, אכק לא אומר

בתפקידי ובוודאי מהתהודות בו. ואני שמח על כך.

של שונאים: <u>אני מעריך שכן. וכמה מהם בעתונות הישראלית.</u>

ל היותי שר נהגתי לעשות שוק נאופן קבוע. אחת לשבוע, ניים רביעי אחר הצהרים יצאתי לקניות במחנה או בכל-בו, גם לשנכנסתי לממשלה הלכתי שוק לנסוף הפסקתי לגמרי, מיקר בגלל חוסר זמן אבל גם שני שנראה היה לי שאנשים יורכה לומר ישראלי, ברוך כלל בשעת קריאה, שלא מאוודים - מאופה יש לו זמן געשות שוק.

הפובליציסטיקה בעתונות ירדה פלאים. היום יש הרבה עתונאות של מילוי העתון. אני עובר על העתון, קורא את הרברים שחיוניים לי, מדי פעם גם סיפור אנושי או פרופיל. לפעמים אפילו מעניין לראות איך מסלפים רמותו של אדם, ווה לא נדיר אצלנו, יש לפעמים יותר מרי העזה וחוצפה להעריך דמויות, לחלק להן ציונים ולפעמים מרגישים שזה לפי מירת הזיקה של העתונאי לאישיות. יש פגיעות באנשים שלא לצורך, התקפות בוטות ללא בסיס. צר לי לומר שהברוטליות בעתונות הישראלית הורירה את דרגת האמינות שלה. לציבור יש חושים בריאים והוא יודע לכור את התכן מהכר. לדעתי, לעתונות אין כיום השפעה של ממש על הציבור, ואני מצר על כך כי אני מחשיב מאר את התפקיר שהעתונות חייבת למלא.

תיאטרון בטלוויזיה, אגי משתרל לראות. קולגוע אינגי

אוהב. אני אוהב לקרוא פובליציסטיקה ואילו היה לי

זמן, הייתי קורא יותר. לצערי, בשנים האחרונות רמת

היום יש הרבה עתונאות של מילוי העתון. לפעמים אפילו מעניין לראות איך מסלפים רמותו של אדם, וזה לא נדיר אצלנו, צר לי לומר שהברוטליות בעתונות הישראלית הורידה את דרגת האמינות שלה.

בשנים האחרונות, רוב הקריאה שלי היא מקצועית. עתונים, מסמכים, ספרות מקצועית, חומר רקע. כשמתאפשר, אני אוהכ לקרוא ספרי הסטוריה, ספרים על עיר בישראל או קהילה יהודית. לדוגמא ספר ראשיפינה אן ספר פתחיתקווה. תולדות ישראל זה נושא שמעניין אותי זיותר מכל, הספרות היהורית המקורית. ומה שמרתק אותי תמיר זה התנ"ך. כל רגע שאני משקיע בקריאת התנ"ך זה רגע של התפעמות. מדי פעם קורא גם תלמוד, פוסקים, הרמכ"ם, לא הרבה, אבל הרגעים המעטים הם רגעים של קורת רוח רוחנית. אני מעריץ עד אין חקר את הרמכ"ם, הקוריפיקטור הגרול כיותר שקם, איש שאיגד בתוכה הלכה ופילוסופיה, רפואה ולשון ומרעים. אני קורא גם שירה, ביאליק, אצ"ג, דוד שמעוני, את טשרניחובסקי אני אוהב מאר. אכל בעיקר אני אוהב את שירת ספרד. יהודה הלוי, אבן־גפירול, אבן עזרא.

החיים חברתיים שלנו מצומצמים מאר. אין זמן המעט שיש מוקרש למילוי חובות כמו הליכה לברית או התונה ולהבריל, ניחום אבלים, החברותא העמוקה ביותר היא במסגרת משפחתית, מצומצמת ומורחבת. וראי שיש חברים אבל לא מתאפשר להפגש עתים לעתים קרובות כפי שהיה ראוי. אני מאד אוהב לעשות דברים בכית, לחוריד כלים מהשולחן, לסררם במקום, לארגון לסדר את המקרר, לתכנן מיקום הרהיטים, בכלל, תכנון פנים ממש מרחק אותי. אבל אין זמן. השנה היתה השנה הראשונה כחיי שלא עשיתי עבורות כבית לקראת שמח. בעבר היותי עושה עבורות נקיון וסדר וכמובן, אפיית מצות. מאז שאני זוכר את עצמי, וו השנח הראשונה שלא הלכתי לאפות מצות.

ראינות: נורית ברצקי צילום: איציק אלחרר, סקום 80

שיכון עובדים אומרת כן ומאפשרת לכם לבנות בקלות את הקן המשפחתי שהתרחב.

שפע של דירות מרווחות מחכות לכם בכל מקום בארץ. ביחרו את הדירה המתאימה לכם וזכו לסיוע כספי גרחב.

שיכון עובדים מציעה לכם משכנתא מיוחדת של עד 20,000 ש"ח בנוסף למשכנתאות לזכאים (כפוף לתנאי הבנק).

חיפה

בשכונה יפה ומפותחת לבחירתך: דירות בנות מ⁄3 חדרים -88 מ"ר, דירות בנות 4 חדרים -100 מ"ר ופנטהאוז בגודל 121 מ"ר + 22 מ"ד מרפסת. הבניה היא

מרוייקט משותף של שיכון עובדים עם: ו או משה שקד וכניו בע"וו

<u>תכרה קבלנית לבנין</u> פרטים נוספים: שיכון עובדים, לת-גרדית 58 יד-אליהו טל. 1370721

נתניה

הנחת מבצע + הנחת מזומן

סה"כ עד 15% הנחה

ברח' איתמר כן אב"י דירות

31/2 חדרים, 88 מ"ר, דירות

4 חדרים, 105-104 מ"ר ודירות

41⁄2 חדרים, 120 מ"ד, בסביבה

שקטה ונעימה למפליא עם כל.

השרותים הקהילתיים הדרושים.

איתמר בן אב"י

פרטים נוספים: שיכון עובדים, לת-גרדית 58 יד-אליתו טל. 270721-03

פרוייקט משותף של שיכון עובדים עם:

117 מ"ר. הבנין ממוקם באזור המועדף של העיר ונמצא בקרבת גני ילדים, בתי ספר

פתח-תקוה

נל תשלום במזומן

בנין חדש ברח' קפלן-צה"ל.

דירות בננת 31⁄2 חדרים 87 מ"ר,

4 חדרים 100 מ"ד, 41⁄2 חדרים -

ומרכז מסחרי משגשג.

לבחירונך: דירות איכות בנות 3.5 וודדים 104 מ"ר. דירות איכות בנות 4 תדרים לוו מ"ר, דירות איכות בנות 4 חדרים 120 מ"ר. סביבה מפותרות עם כל השרותים הקחילתיים-מרכז מסחרי,

פרטים נוספים: שיכון עובדים, לת-גרדית 58 יד-אליתו טל. 23-390721

פרוייקט משותף של שיכון עובדים עבו

ברוז' אברבנאל, בלב ליבח של חעיר בבנין מהודר בן 8 קומות

ליין אומרת: .מרסל סיפרה לי שהיא הסבידה את מה. הצ ממרה את מספר תרכב שלו, כאשר לא לה לעשר עוד בעינויים הנוראים. ביקשתי ממנה לאר צו נה גם לפני מישל והיא הסכימה. אני לא מששה צותה היא בוצרה נועדות. לא היתה לה

בתי ספר וגני ילדים.

מדפ את אנון מוא הגרמנית, תרת שם הכיסוי כאקס מה הניע לפצרים כנציג החברה הגרמניה ליצור שים מלאכתיות ביורן פון לאופונברג". המוניטין מסנוני הגבוה שיצא לו בקהיר הביא אליו גם את ונח שורד, אשר הציעה לו להיות המתנרס הראשי או מפרים. כנס הסכים. כל אותו זמן נותרו ג'יין ותינוקה מיכל בארך, יודעות רק שאבא נמצא בקחיר בורע לבייו בבלל. מחרל שרקתי. את הנלויות והמכתכים ממאיר הייתי פצלה כהשומה ודאשונה דרך לונדון, כאילו שהוא

מעשה היה מאיר כינט מרגל בכיר,

בסגנון וברמה שאלי כהן הגיע אליהם ברמשק הוא הצליח לחרור

לצמרת השלמון המצרי החרש והיה

ידיר אישי קרוב של הבשיא מחמר

נגיב, מי שתנהיג את כת _הקצינים

מופיים שהדיתה את המלך פארוק. לא היה שום

קד נים לבין חבורה הצעירים המוככבים, גיבורי

-עוש ביש", שנשלתו להטמין פצצות מאולתרות

נמתקנים בריטיים במצרים, כדי לסכסך בין שתי

מדעה, ונתנלו לאחר שפצצת תבערה התלקתה

תכל ואת, הפילח את בינט בפח העובודה

ושפילה, ואשי תיל המודיעין בארץ, התעלמו

האלף בית של תורת הדיבול. אודי העקרונות קובע

אשלם לא יווצר קשר כלשהו בין שתי רשתות ריבול

שקלות נארץ אוייב, לא קשר מקצועי ואף לא

העחת וצרתית. כפועל, לפחות שניים מאנשי בהעסק

מש נפצרים ידעו על קיומו ותפקידו של בינס:

צר אלעד (האדם השלישי) ומרסל ניניו. אחר מהם

צים הראל, לעומתה, מתעקש על רעתו

השנהעשנה שאברי אלעד הוא שהמביר את כולם, גם

מ נינם. מרסל ניניו מסרכת להגיב. אברי אלעד

שנו אישם מעבר לים, ובנימין גיבלי, מי שהיה

מתב ימים ראש אגף המודיעין בצה"ל, שהפעיל את

מנו את תבורת הצעירים וגרם לקשר האומלל

מיים, פתמיד כשתיקתו רבת השניםו -בזרתי על

עם שנישה, הוא אומר, באינני מוכן לומר מילה על

השליתות לקהיר נולרה כמוף שנת 1951. מאיר

(מו שם אבל מישוד טעה ושכח לחלוש את חבולים

מניים, כך ספייד הכנתיי, מנטחקת גיין ומיר

שוק פדינה נאת היתה הקעות הראשונה שלהם

שרון האשון הבנתי שיש לנו כאן עסק עם אנשים

נקהיד הבין מאירימאקס שמרובר בשליחות

אופו וווא כותב לנייף, אל תרברי עם מיכל עברית

משלנלים ולא רציניים."

משה האז. תבתבו מה שאתם רוצים."

גבים של אתר מדום.

קיתור או בינט.

שמעון פרס (מודגש) בחלוויתו של מאיר בנט: לאלמנה נודע דק יום לפני ההלווייה.

וגרמנית. מאקס, ג'יין (אשר מחדשת בינתיים את אודהותה הדרום־אפריקאית) ומישל נפגשים באירופה, שוכרים כית כגרמניה וגיוצרים משפחה גרמנית

הכיסוי תושלם. מאקס חוזר לקהיר ומחזק את אחיותו ב-פורד" ובחברה לייצור גפיים מלאכותיות לנכים. הצבא המצרי הוא הלקוח הראשי שלו. מאקט מסייר כמעם בכל יחירות הצבא המצרי וכמפעלי הבטחון, משחח עם קצינים בכירים על התאמת גפיים לחיילים פצועים ובוחן כלי רכב חרשים. הוא מקובל גם כאורה קבוע במסיבות ובמפגשים אקסקלוסיבים של הקצונה הבכירה, ושל התברה המצרית הגבוהה. וכך הוא מסייר בבסיסים בשעות היום, בלילה מוומן לנשפים ולפנות בוקר, כשכולם הולכים לישון, משרר

לארץ את המידע.

מרכל סיפרה לי שהיא הכגירה את מאיר. היא מסרה את מספר דורבב שלו, באשר לא יכלה לעמוד עוד בעינויים הנוראים. ביקשתי ממנה לפפר את זה גם למישל והיא הסכימה. אני לא מאשימה אותה. חיא בחורה נחדרת. לא היתה לה

ברירה."

ב'יין עריין שומרת במגירה את הגלויות שהיה משגר באותה תקופה לאירופה, גלויות של געגועים וציפיה מתוחה לאיתוד המשפחה בקהיר. בתינוקה יקרה שליר, היא בותב למישל, היום יש לך יומולדת. את בת 17 תודשים, אבל הכל כליכך ריק כאן בלערייד.

משפט אחר: בנחורו עור שמונה ימים לפגישתנו". מן הגלויות לומרת ג'יין על מעמרו הבכיר של בעלה בקחיר. על אחרות בהן רשומה הקושה בערבית ל.אישה ולתינוקה החמודה". על ההוונה מחמוד נגיב, נשיא מצרים. אחרי שלושים ושתיים שנים, נ'יין מדברת בגאווה על הגלויות האלה, על הקשרים האלח, על המעמר. היא מציגה תמונה הדניה בה נראה מאיר מושיט לנגיב פרוטות פרי פיתוחו. במין תמימות ילרותית היא מרברת על עיסוקיו של בעלה בקחיר. שא תקצי לה מיכל. כך, בגיל שנה, הופכת מיכל במונחים תברתיים, לא שאולים חלילה: מעולם למשי לשקל, תינוסת נוצריוריברמנית, רוברת אנגלית הביסתורין של הריגול.

ראיתי רק את טוכת המרינה, חשכתי גם על טובתי שלי, של מישל, אבל מאיר היה שונה. הנה, אני אראה לך עכשיו דכר שעד היום לא הראיתי לאף אחר, חוץ מאשר למשה שרת (ראש הממשלה בתקופת "העסק הביש" – ע.ר.), שהיה היחיר שכא לנחם אותי אחרי מות בעלי." ושוכ, ג'יין שולפת נייר מצהיב ועליו שורות מיומנו של מאיר: הייתי בהרבה ארצות וראיתי אולי נוף יותר יפה, יותר מרשים, אכל אף פעם הוא לא בגע ללבי במו פה (בישראל), אף פעם לא חשתי כל כך חלק ממנו. זו פעם ראשונה בחיי שאני חש שההר שלי,

היו לנו המון ויכוחים", היא מספרת, גאני לא

הצמק שלי, השמים שלי. פשוט הבית שלי." בתחילת 1954 מגיעה ג'יין לקהיר. צילום: ג'יין בשימלת נשף רוקרת עם דיפלומט גרמני, לשעבר קצין בכיר במטחו של רומל, הגנראל הנאצי שנכלם בשערי מצרים במלחמת העולם השניה. .היינו שם משפחה מבוססת, גרנו בקהיך ליד מועדון ג'זירה, איפה שכל המי זמי באו להתחכך, דירה מרוהטת, מכונית, מאיר הרוויה מפורד לכד 100 לירות מצריות כחודש, כאשר משכורת מקכילה למהנדס מצרי היתה אז 25 לירות. היו לנו הרבה חברים ולמאיד היו הרבה

ילום: ג'יין ומישל בפתח מטוס, מנותפות בידם לשלום. אכא מאיר מקבל פרוטקציה ומצלם אותן ממש מקרוב. התאריך: 29 ביולי 54', שכוע אחרי מעצרם של חכרי רשת העסק הביש". איש, כנראה, ערין... אינו הושר במאיר. אכל מאיר הושש. ונא יודע שמרסל ניניו נעצרה. הוא יודע אילו עינויים היא עוברת. הוא יורע שהיא יורעת מיהו מאקס כנט. זה שבוע הוא מצפה בקוצר דוח למכרק מהארץ, שיתן לו -אור ירוק"

ג'יין מספרת שמאיר ראה את הנולר וביקש פעמים רבות שיאפשרו למרסל לצאת ממצרים, כדי שלא תאלץ לחשוף אותו. -אבל המפעילים של מאיר" אומרת ג'יין, "אמרו שלא מצליחים להוציא למרסל דרכון ולכן עליה להישאר בינתיים. אתה מבין?", קולה נשבר. היא מספרת שהפצירה במאיר להצטרף אליה. ב־29 ביולי, באשר המריאה לציריך, לפגוש שם את אמה (אחרי מות אביה) בטיסה שתוכננה מראש. .אבל מאיר היה יקה", אומרת ג'יין, ההוא חיכה לקבל רשות מהמטומטמים האלה. זה לא עולם לייקים העולם הזה,

לא לייקים." ג'יין המריאה לציריך, בושאת במזוורתה מסמכים סודיים ביותר ששליחו של גיבלי אמור היה לקבלם ממנה בנקורת מפגש, ומיד אתריכך לשגר למאיו בקחיר את המברק המיוחל: "האיש הוקן חולה מאור", שמשמעותו – אתה רשאי לצאת. אכל איש לא הגיע לנקורת המפגש, וג'יין חיכתה שם לשווא במשך שבועיים עם המזוורה והמסמכים. איש לא סיפר לה (המשר בעמוד הבא)

31 Hisesio

אל מול נופו של מפרץ תיפה.

ניתן לבקר באתר בימים ב', ג', ד' בין חשעות 15:30-18:30 ובשבת בין .16:00-18:30 השעות פרוייקט משותף של שיכון עובדים עם:

סולל בוגה פרטים נוספים: שיכון עובדים, רת' החלוץ 43 חיפה, טל. 04-660915

יש רך כתובת. שיכון עובדים

פרטים נוסמים בסניפים: ת"א: לה גרדיה 58 טל. 03-390721. ירושלים: רח' הלל 8 טל. 2233396, אשדוד: רח' רוגוזין 25 טל. 25-57732-3. באר שבע: מרכז הנגב, טל. 057-72540.

לדירות 4 חדרים מוחריש לך כתובת בכל אחד מן האתרים תבאים: בצפון כבריה: פרדם חנת, קרית-אתא; נוות-שאנן; נחריח; עכו; כרמאל בירושלים: גילח; רמות; פסגוז זאב. במרכז; תולון; פתח תקוח; בת-ים; נתניח; רמת-אביב; ימו; גבעת: אויח: רמת אמעל בדרום: ראשלים: אשרוד: אשמלוו: ימ-טווה 'פונד: לשנים: מרכז: חולון; פתח תקוח; בת-ים; נתניח; רמת-אביב; ימו; גבעת אניתן רמת אמעל. בדרום: ראשליצן אשדודן אשקלון; נס-ציונה. בנגבו באר-שבען ערדן קרית-נת

(המשך מהעמוד הקודם)

אפילו על מותו נודע לי בעקיפין", היא אומרת. אבל ג'יין חשרה. בהיו לנו כרטיסים לפסטיוואל המוסיקה בולצבורג. עשינו רזרווישן עור בקהיר וסיכמנו שניפגש שם. כאשר מאיר לא הגיע, הבנתי שמשהו קרה. על ארוע כזה הוא לא היה מוותר. פחרתי להתקשר לארץ, כדי לא לסכן אותו, אכל מכיוון שאיש לא דיבר איתי ולא סיפר לי הרמתי טלפון למשרר שלו בפורד קהיר. הם אמרו לי: מאיר איננו. הוא יצא לתופשה כלתי מוגבלת..."

עכשיו ג'יין באירופה, אחרי סיכוך קשה בהריון שהסתיים בהפלה, והרופא מצוות עליה לנוח במיטה. אכל היא מתעלמת ממצוותו, מתרוצצת עם ילדה קטנה על היריים, מנסה לברר מה קרה, מבקשת עזרה. איש לא מרבר איתה. האנשים של גיבלי כועטים עליה שהיא כותבת לאחותה כארץ, מבקשת ממנה לבוא לעזור (-אחותי ידעה מכל הסיפור"). הם אומרים לה שהיא מסכנת את מאיר, שהסוריות מחייבת... אבל על מעצרו היא לומרת מקריאה בעיתונים ומאמא שלת. כ־29 בנובמבר מקבלת האם מכתב מקהיר: -משפחה יסרה, כמו שירוע לכם מייק חולה והוא כבית חולים, המצב שלו רציני מאור. רק מנתח מעולה יוכל להציל אותו וזה יעלה כסף רב. בבקשה, עשו את הסירורים המתאימים מדר, מפני שאין לו מישהו שיעזור לו פה. הוא שולח אהבתו ליקיריו, על החתום: מרי."

ה היה, כמובן, מכתב כיסוי, בו מכקש מאיר עורך־דין רציני, רציני יותר מזה שנשלח אליו מלונרון. אחרי שאמא סיבלה את המכתב הזה, היא שלחה לי אותו וכתבה: גיבלי הבטיח לאחותך שכקרוב הוא יכתוב לך אישית ויסביר הכל, הוא גם יכוא לפגוש אותך בקהיר. אל תסמכי על ה'רופא' ששלחו למאיר מאנגליה, הוא לא רציני... לשלות אותם למוות הם יודעים יפודיפה, אכל כאשר צריך להציל את חייהם אין כסף ואין מי שיעשה את זה.' המשפחה הכטיחה לממן עורך דין רציני, אכל כאשר פניתי לאנשים של גיבלי הם צעקו עלי, ואכרהם דר אחד ממפעילי רשת -העסק הביש" במצרים! אמר לי: את מסכנת רברים בהתערכות שלך."

היא מחייכת במרירות ומרימה את קולת: .אני מסכנת, אתה מכין את המטומטמים האלהזו אתה יודע, כאשר מאיר עוד היה בקהיר ואני בתל־אביב, הביאו לי לדירה את ד'ר מרזוק, (מנירוני העסק הביש, שהצא לחורג יחד עם שמואל עואר) אמרו לי שאין לו איפה לגור ושאתן לו את אחר החררים. הם לא חבינו מה שכתוב ככל ספר בלשים טיפשי. הם לא הבינו שמרווק עומר לחזור לקהיר ושאסור לו לדעת על קיומו של מאיר, עד כדי כך הם חיו מיפשים. וכאשר הלכתי לאנשים של גיבלי וביקשתי שיוציאו אותו משם, אתה יזרע מה הם אמרו ליז שאני שונאת שחורים, כי אני דרום־אטריקאית, ולכן אני לא מוכנה שהוא יגור

קטעי מכתבים מג'יין לאתותה בישראל. ג'יין: יש לי מעט מאור אמונה בחברים של מאיר בארץ: מה שאני – ארם חולה עם ילדה קטנה – יכולה לעשות כיום אחד, לוקח להם שבוע ימים: לכן ביקשתי שתבואי לעזור לי, כי עד שהט ירשו לי לכוא אליך לארץ כבר לא תהיה שום תקווה..."; ועוד מכתבו אני מתרוצצת ממרינה למרינה, ממשרד למשרד, אף אחר לא עוזר לי ולא מספר לי מה שרה עם מאיר, הילדה בוכה ורעבה וגם אני רעבה רוב הזמן: אין לנו כסף ואני יכולה לחרשות לעצמי לקנות שני סנרוויצ'ים ווהו. אנא: בואיו"...

מכתב שלישיו "בבקשת ממך, קחי את המכתב הזת ומיסרי אותו אישית לבנימין (גיבלי), זת מאור מחור בעיני שמונעים ממני לרכר עם העורך דין של מאיר. אני רוצה לראות את הרו"ח שלו. אם מאמץ אמיתי יכול לעזור, אז למה מרנעים את זה ממניזו אני מוכרחה לתאמין כמשהו, במישהו..":

מכתב רביעי: בשלחו אותי לפריו כדי להיפגש עם הנציג של גיבלי. נסעתי למרות שאני מרגישה רע מאד והרופא אסר עלי לנסועו דד כועס שאני כותכת לך, הוא אומר שאת מופרת לאנשים...": ולבסוף: "זהו זהו אין מה לשקר יותר. סוף סוף

קשר השתיקה

תיקה. אין תגובה. שלושים ושתיים שנה אחרי, אנשים עדיין אינם מדברים. נכון, חם אומרים, בינט תוא ניבור, תגיע חזמן שיכתבו עליו, אבל אנחנו לא מתראיינים.

אל"מ (מיל.) בנימין גיבלי – מפקד המודיעין ומפקדו של רס"ן בינט: "גזרתי על עצמי שתיקח. אינני מוכן לומר מילה על חפרשה הזאת. כשארצה לדבר, אכתוב זאת בספר משלי ואז אשיב לבולכם. בינתיים תכתבו מה שאתם רוצים."

רוברט דסה, מנידוני קהיר – "לא תכרתי אותו טוב. אני מציע לך לדבר עם מרסל ניניו."

מרסל נינין – "מאיר תוא באמת ניבור, גיבור ישראל, אבל אני לא מוכנת לדבר עליו.

סיפרו לי את האמת שאני יודעת כבר שלושה הודשים.

תקשיבי לדם, אל תקשיבי לדכרים היפים שלהם..." הגרוע ביותר אכן הגיע. מאיר בינט, כמה שעות לפני שהיה צריך לעלות לרוכן העדים במשפט העסק

"לא היתה לו ברירה, שום ברירה. אני רק כועסת על אלה שהפקירו אותו שם ואחריכך אותי באירוסה. מאיר הוא היחיד שהיה מאה אחוז. הרופא שבדק אותו אמר שזו היתה עבודה ממש מקצועית איך שהוא

חביש", חתך את עורקי ידיו בסכין גילוח שהוסתר כתוך ספר תנ"ך. כאשר מרזוק ועזאר הוצאו לחורג כעבור זמן סצר, הוכח שהוא ראה את הצולר.

חתך את הוורידים שלו."

מאיר זעפראן, מנירוני קהיר, סיפרו במצבו של מאקם בנט היה נורא במיוחר. מפעם לפעם הינ מעבירים אותו מתא לתא כדי להראות לכולנו שגורלנו יהיה כגורלו. פניר היר נפוחות וזכות דם בצורה נוראה. חלק גדול מעוד גופו קולף בשריטות בחוטי ברול. עיניו ואמו היו מפוחים וכולו רמה למי שיצא זה עתה ממלתעותיהן של חיות טרף. לא אשכה כיצד אמר לי בזמן המשפט, כאשר ישבנו זה לצד זה: מאיר, מוצר אני צריך לעלות לרוכן העדים, אבל בשום פנים לא אעשה ואת ולא אגרום להם את התענוב הזה.

יין מציגה את תעורת הפטירה הרשמית, שנשלונה אליה כעבור שנים ממצרים. היא אינה כועסת על מאיר. לא היתה לו ברירה, שום ברירה", היא אומרוו, אני רק כועמת על אלה שהפקירו אותו שם ואחר-כך אותי באירופה. מאיר הוא היחיד שהיה מאה אחוז. הרופא שברק אותו אמר שזו היתח עבודה מכ שהוא תתך את הווריוים שלו."

לג'יין אין תשוכה ברורה מדוע נשארה כל השנים בארץ, למרות חועם על המרינה, למרות המנטליות הכליכך לא ישראלית שלה, למרות הרצון להתנתק מכל מה שהיה. אחרי הרחור ממושך היא אומרת שהתשוכה נמצאת כנראה כצוואה של מאיר, אותה רשם בתאו דקות למני ההתאברות: "יקירי, אין מוצא. הגעתי להחלטה מתוך והירות ושיקול דעוב וה בחיה בלתי אמשרי לסבול, לא נפשית ולא פיזית. אני תושב עליכם. עריף כאב אוד גרול ותר פעמי, שהובן יקודה

אותו, על מבאובים ללא סוף. ג'יין, את חייבת לותות כל מה שאומרים כאן זה בולשיט. המצב רציני מאוד שוב. מישל צריכה אב. ואני מקווה שתחי ציך ועלינו לחכות לגרוע ביותר... עכשיו אני פותרת שתכננו. מכל מה שרציתי לתרום למפן עתיד מנ שהבחורים האלה (אנשי גיבלי) יחסלו אותי. אל יותר לכולם, מישל היא עכשיו תרומתי היחידה צי מבקש שאת ומישל תשתלו עץ ביום הצולרת שלי על שמי. אני מחבק אותכם. אלוהים יתן לכם שלום

ושמחה סילחו לי." אתה מבין", מסבירה מישל, הוא כתב שם צוי מקווה שתחיי איך שתכננו'. הוא ידע שאמא כועמו על המדינה ולכן כתב לה במפורש שתשאר כאן." ניין מהנהנת בראשה. היא לא רוצה לומר מדוע לא התחתנה והביאה אב למישל.

מאיד עמית, לשעבר ראש המוסד, לקח

על עצמו לדאוג לנידוני קהיד שחווו

הביתה: "אני טיפלתי רק בתחורתם של

האטירים והייתי אחראי על הטיפול בומ כא.

את הפיפור של בינט אינני מביר חישב אייוק

יודע שתנצחנו את שמו באנדוטת חללי

המודיעין. גיבלי בטרו יספר לך עליו חבל. או

רק מביר את אלמנתו..." (ג'יין: "שקח הא

בכלל לא יודע מי אני. לפני כמרו שנים תוא

הגיע למקום מגורי לאסיפה בחירות ושם

הצינו לו אותי בפעם תראשונה. תוא בכלל לא

איסר הראל: "בכל פעסק הביש" שנתו

ידע כמי מדובר. אמרתי לו את וה במוק...")

את הגיבורים האמיהיים ובינט חוא אחד

מהם. הוא תיה איש נחדר. למה לא פווספ

עליו עד חיום שום דברו בטח לפי בקפה

המשפחה, ככה אני מתאר לעצמי."

והמדינה, בה נשארה לחיות, לא פיצתה אותה משה שרת, היא חוזרת ואומרת, היה היחיד, עד הית שבא לנחם ולהסביר מה קרה. אבל היא גם יודעה ש-אפילו לא רצו לספר לו איפה אני נרה, או הא שלם כמה אנשים לחפש את הכתובת". גם ינאל אלון הניע האחרים בממשלה ובצבא לא השמיעו של. לא דוד ם גוריון שחזר לממשלה בתור שר כמחן אחדי התפניות סנחם לבון בעקבות .העסק הביש"; לא משה דיין שויה אז הרמטכ"ל, לא אנשי היחידה, לא בנימין גיבלי. גיבלי אפילו לא הגיע להלוויה החשאית, שנערכה כהר תרצל ביום תורף אתר של תודש פברואר 1959. לני יריעה שפורסמה בעיתון לפני מספר שנים חובא כינס למנוחות בישראל לאחר שכמה מחבריו הערימו על השלטונות המצריים.

גם הסיפור חוה, כמו בפרקים אחרים של הצרשה, לא היה מדויים. האמת היא שמיד לאדר מותו תוסמו גופתו של כינט לאיטליה וחוא נסבר ברופא כנית קברות מקומי. ב־1959 הובאר עצמותיו לישראל. לניין גודע על כך יום לפני החלווית. היא נתבקשה לז לספר על כך לאיש, שכן הדבר עלול לסכן את אמיר -העסק הביש" שעדיין ישבו במצרים. רק מעט פי משפחה וצכנסו בסודי העביינים, ואחרי ארונו של נינס הלכו גם שמעון פרס ומשה ריין. שנים רבות היה הקבי בלתי מסומן ורק חברים קרובים ובני משפחה עלו אליו מדי שנה, כשקם כשקם, בחשאי.

העץ ניטע בחצר ביתה של ג'יין. בקשותיה לקחצ עלישמו רתוב או אתר מסויים – נידתו. גם בקשת להעיר במני וערת חשבעה, שחסרה כשנות ה־60 או העסק הביש, נדחתה. מאות הכתבות שפורסמו עד היום על .פרשת קהיר", התעלמו מקיומו של בנס א שהוכירו אותו כבדרך אגב. באשר הייתי ילוה" מסמרת הבת מישל דגו, היום יועצת חינוכית אי לשלושה ילרים, שאלתי כל הזמן את אמא למה לא עושים משתו כרי לזכור את אבא. רציתי שיחיה משת בלי וה.

עכשיו היא דיבות אולי הדימוה אדרונה לחש עיוות מרגיז. וכשעמדנו כבר להיפרד, אתרי וינה שעות שיחה, הציעה בייון אולי תפרסם את המובה ביום השנה, אף פעם לא עשר לכבודו משח ביום השנת." מתי יום השנה, אני שואל. .בסוף רצמבי עונה ג'יין, שתקת רגע ואומרת בקולה הצרור -סוב תפרסם עכשיו, לא כראי לחכות."

עמנואל רווו

ארוחה עיסקית ב"פונדו"

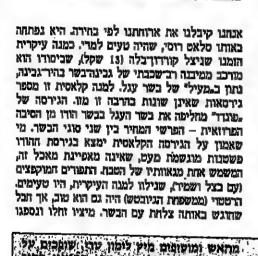
ונדו" – מסעדה קטנה כרחוב אברגבידול 129, עם בעלים וטבח מזר קו, שכולם קוראים לו אוסקר. רבים מהלקוחות, בשעות הצהריים, נימנים ל נקועים" - אנשי עסקים צעירים, עובדים שמים. מעם קמן עם היצע נרחב למדי. רף התפריט שנס לשלתן מלא תן נאיווי־צבעוני. הקהל שבא פתים כא -לכלות" חלק ניכר מנענו עושה זאת סביב מתכי הפונדו". שילוב נחמר של ארוחה ו-שעשוע

בוש להבח, השמן רותח, המולגות עם קוביות תפר עקצות פנימה, הבשר משחים תוך זמן קצר. נודן מושמן הדותה אל החיך עושות הקוביות תחנה קנה נאת מצלוחיות הרוטב. זה כאשר הפוגדו הוא ופר. לחילופין – האש לוהבת ובקדרה הגדולה תעופו לה פיסת הנבינה הדיין. על המולגות הננעצות שה קביות של לחם. אם אתה עשיד – קוביות הבשר קלן הן מבשר פילה (19 שקל למועד). אם אתה מבקש לופך, תוכל לקבל כשר בקר רגיל, או עוף, שעולה רק וו שקל למער. מי שבא רק לבילוי של ערב, ללא תודה של ממש, יכול להזמין בפתרו שוקולור, שבתוך לשו הומה נועצים סוביות של פרי העונה.

מלנד פונדו, קונה אוסקר את עולמו כסדרת נשקת העשודם שלו – רבישעם ורבי קלודיות. לו מוק הבגל כולם מרקים מוקרמים, המחפנקים מלב ושמנת. כך מדק המטריות וכך מדק האספרגום, בפיק הוידם (1.5 שקל). מן המרקים אתה עובר, בדרך מל, אל ובשרים הדינים. חובני האומצות ימצאו כאן שוצח פילה (18 שקל), אומצת אנטריקוט (15 שקל). צוש גם לפבל שניצל קורדון־בלה (13 שקל). מחיר ושות העיקריות כולל סלסלת כגם טרי וכדור תשתשום, שתי תוספות חמוה וסלאט ירוק.

למערי הצהריים המתוקצבים מציעה המסערה צותה עים כתחיר אחיר של 9.90 שקל. כיום ניפוש כללה ארותה זו סלאט רוסי (מורכב מקוביות תצרים, גדר, אפונה, מלפטון חמרץ וקוביות בשרה, ככד כח עשי כדוטב יין עם תפודים מוקפצים ורטטוי: לאח בנט המאה שתייה קלות קפה. במחיר הכוכר –

ב..פונדו", וזגיגה של שיפודים ושמן רותח אנחנו קיבלנו את ארוחתנו לפי כחירה היא נפתחה באותו סלאט רוסי, שהיה טעים למרי. כמנה עיקרית הזמנו שניצל קורדורכלה (13 שקל), שכיסורו הוא מורכב ממיבנה רבישכבתי של גכינהיבשר בהיר-גכינה, נתוך ב-מעיל" של כשר עגל. למנה קלאסית זו מספר גירסאות שאינן שונות כהרבה זו מוו. הגירסה של -פונדו" מחליפה את כשר העגל בכשר הורו מן הסיבה הפרוזאית – הפרשי המחיר בין שני סוגי הכשר. מי שאמון על הגירסה הסלאסית ימצא בגירסת ההודו פשטנות מונשמת מעט, שאינה מאפיינת מאכל זה, המשמש אחת מגאוותיו של הטבח. התפורים המוקפצים (עם כצל ושמיר), שנילוו למנה העיקרית, היו טעימים. הרשטור (ממשפות הגיובטש) היה גם הוא טוב, אך חבל

במעטה ה-קורדון" ופגמו באיכותו. סלאט החסה (כרוטב חררל), שהוגש כפינכה נפררת. היה כסדר גמור.

למי שאוהב תרד ומאמין בסגולותיו אנו ממליצים על פשטידת התרד של "פונרו". זו עשוייה מתרד רתוח וקצוץ לא־רק, בתוספת בצל, חלב, ביצים ותערובת תבלינים (כולל אגוז מוסקאט). המנה טעימה ונדיבה בממריה. למרות שהיא מופיעה במחלסת המנות הראשונות – למי שאינו מורעב במיוחד היא יכולה לשמש במנה עיקרית. מחירה - 4.5 שקל. קינחגו בהנאה במיקפא שקרים, שהוגש עם קישוטים שונים, ביניהם גכעות קטנות של קצפת גרולה.

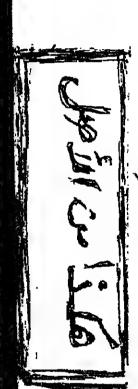
בעל הבית לא השתגע

ני מתייחט לכתבתך מיום 4.4.86. כנראת שבעל, חביח, בכל זאת לא חשתגע. בביקורי ב"לח"מדיטראנה" ב-10.4 נוכחתי כשונוי משמעותי במתכונת הפעלת המקוכ ון, אין רום מגישים מזנון חופשי ביגו

מוצע שילוב של מזנון חופשי ומנח עיקרות במחיר של 18 שקל. נ. מקפר התריטים צומצמם אין עירעור על חידורו של המקום. אין טענות לגבי טיב המזון. חשרנת אדיב, אך מאוד לא נעים, נוור אביבים משה שפיר

33 Hipepio

Wasiia 32

ולאח מנחם חלמי צילומים; ראובן קסטרו ויעקב כץ

הטייסים: היית מעריף שנשב מאהור, כמושב רגיל, יחד עם שאר הנוסעים? י תשובה: חס ושלום. אנא, השארו במקומותיכם.

או הם נשארים בתא הטיים, ב"קוקיפיט". בוקר טוב גבירותי ורבותי, מדבר הקכרניט. אנו פסים עתה מעל... מינוין לכטים חובלו הרא ת את... בעוד, פחות משעה נתחיל בנחיתה... מוג האויר ביער הנחיתה הטמפרטורות כרגע זה...

במושב הימני, שרוע הקצין הראטון אורי ירום. גבר נאה, מוצק, שפס. עינים מורעבות קמעה. כמושב השמאלי בגבר, מוצק לא פחות. כצלאל עופר, קרחת סוופה. מבטים לסאינם מסגירים את בעליהם. קצין ראשון אורי, ירום נולר, לפני, 55. שגה בבית עובר בצלאל: עופר: נולד: לפני 46 סנה בבאריטוביה. השורשים של, שניהם שתולים בנבכי ארז ישראל היפה, הוצונה כנוו חלום שלא כהלם עד תום, כני קוע איתן, רומה בן המסידו לייצר כמודון הענפים יווקום יוקרה של אצולה מסויינית. הקנרגיט עופר, הקרוי בפי חבריו בוליק האומר שפעם, לפני איןה שלושים ארנעים שנה, אמא יהודיה טובה קיוותה שהבת שלה החתיון עם כהו בעל צורה באוד. או כלה עפשי היא ניתפללה שתחחתו עם טיים באריעל. בעור ארבעים יפנה החלק השני נשמע נווה במו החלה

לוצות, חלומות לא דר בלב אמהות בסאני אחניים לצה ל, אלד להיום טייס. כמו כל הטובים. אקרע את השמים במהורות היאור פילום, אקרני את לב הנערות ובשאכתה ד אהמ טיים באל־על. אלבש חליפה בחולה אתבוש כובע מצחייה, ארכיב משקפי שמש דקר, ניסגרת מווחכת. ידיו כי

בראש. אחרי שנה והצי במשק רחצתי את היריים. התלבשתי יפה, נסעתי למטכ"ל, הלכתי לאנ"ם לרא

את רפול. זונה שכמותך, הוא אמר לי, ירעתי שזה לא

בסוף 1963 בעכד_ו המושבניק מבאריטוביה בכנכ

יקח הרבה זמן עד שתחוור, לפה.' שלושה ימים לא

טיים ומאז הוא באויר. בחיל תאויר, הית טיים הרבי

לפני 1/1 שונם הוא משחחרן בררוה סרון נסנס הד טייס אורתי באליעל ומאו הוא על הבואינונס

באל־על, שבסיומן הוסמר כטיים בואינג. ה. איוזור

ימנע ממנו להגיע למעמר הככיר של קברנים בעו

המש שנים, בהניעו לניל 60, עליו לפרוט. לבו לא מי עליו: ברגע שהחליט לנסות ולהשתחל לאליעל די

ידע ! שמספר ! השגים | שישרת ! בטיים | וה.. צפיפו

והמשך ביומוד הנא

אורי ירום הגיע קצת מאוחר הוא השתח

ניבו כבר הייתר בקורם טיום.

פסי דרגה על הסרוול בנפרים הטנות על החור אהיה גברי, יפה אחויק את הגאין המטום הבסוף ואהיה מברת מסוקים אזרחית ורק לאחר, מכן פנה לכיני ַגבוה ומהיר מכולם. העולם יפתח בפני את שעהיר למעלה יצפו לי השמים ולמטה בל מנצטי הארץ הערב הגדול היה עלה פרים, חמא לוגדוג ביניורה הדהתות יהי פתוחות לחוותה של נילונות ההרר ומסערות היוקרה (של בתי התיאטרון והאופרות והמיויאונים. אני אראה עולם וארעה בשרות הצייר של השורות שם למעלה לא אפשרו לו לעביר היב אתבקים השניה לא אפשרו לו לעביר הואל של תאיהטיים. מעשר בלבלי ויוקרתי ובעיקר לטום, של טייםי אליעל אהבת השנים האתברים המקצועיים

The state of the s

ורי ירום, טיים בואינג 676, אחרי נחיתה בנמל בן־גוריון, אינו נראה מוראג. אתה שואל, אותר, אם לא פוחדים עכשיו יוחר. הוא מניף בידו לאות ביטול. הצעירה האירים חריה. ברון, כשעמרה לעלוח למשום אל על", עם מוורת נפין שהפקיד

בידה הפלשתיני, אמנם שוהררה זה מככר ממעצרה. הפלשתיני, מניני נכנסה להריון ואשר ביקש להרונ . כמה ציפורים במכה אחת, ערנין נחקר. אבל אורי ירום

תשמע", הוא אומר, "מאז שתר ילדותי, כל בני רורי, וגם אלה שנולרו אחרינו, חיים בארץ הזו בצל מתמיד, של איומים ושל אירועים שקוראים להם היום אירועים בטחוניים. כל שמונה, או תשע שנים היו לנו כאן מאורעות־רמים. או עריין לא היו מנסים לפוצין לטוסים כאוייר, אבל היו מנסים לפוצין מכוניית בדרכים קמדנו לחיות עם בל האיומים האלה. הסתגלנו לפתרים

אותי, מפתירה דיום הוערה הרפוצית שלנו יותר. מכל: אפשרויות החבלה באויר, כז, אותה וטרה שכל שיים עובר, אותה אחת לשטה חודשים ואם חוא לא עובר, אותה שלא נדע מצרות הוא לא שס יותר לגבי הסיטואציות הבטחוניות אני הרבה יותר רגוע האנשים, חשומות והאמצעים שמופעלים להבטחח שלומם של המטוסים ושל הנוסעים ב. אליעל: הוכיהו ער, הזום את עצמם. החכרה שלנו, בנין שהיא הייובילה בתהום הבטיחות, כך חיא המובילה בתהום הבטחון וביגתיים המטוסים של "אל־על", כפן שאתה יכול לראות, ממשיכים להתפוצץ " מתפוסה גבוהה של נוסטים"

בנאינג 767. גצעצוע", ענקר, 242 מושבים. כלי טיים מתקרם, מתותכם. ממוכשר, לתפארת. ממוחשב להרהים. בתנאים רגילים מבצעים הטייסים רק את יש קסטה. היא המתפעלת את המטוס במיומנות וברייקנות, כהתאם למה שהון בחוכה. היא שונירת על הגוכה והמהירות! היא מפקמת על שצוירת הנתים היא השולטת בכל המנגנונים הנוסובכים. צורידה את הכפק המנועים לקראת נחיתה, משה אין המשום ביוייי המרושה בסלב וה יוריון הכייסים את המופים ואת וגגלגלים ידנית זישיבו למחשב את השליטה המלאה. דוא יבצע עבורם נחיתה מוסלמת, רבה, בטוחה שאלה: או בעצם לשם מה אנחגו צריכים אתכם י

นเลยสเต 34

35 **ช**(อดูอโน

and the second state and the second second

ָאוטומטי עם קסטה. מימין: אורי

ירום: המטוסים מתפוצים מנוסעים. משמאל: כצלאל (צוליק) עופר:

היית מעדיף שנשב מאחור:

(המשך מהעמוד הקודם) שמשתמע ממנו הוא הנסיס וקנה המירה לכל

אורי וצוליק הם חברים גם מחוץ ל-קוקיפיט". העובדה שאורי ירום היה מפקד טייסת בחיל-האויר בדרגת סגן־אלוף בעוד צוליק צעיר ממנו כשנים ונמוך בדרגה הצבאית, אינה מעלה ואינה מורירה. יש שלושה אסים" בעולם התעופה, – הוא מסכיר בחיוך – סלרי ושכר), סקס וסניוריטי (בכירות) ועל פי זה נוהגים אצלנו. צוליק נכנס לדכריו וטוען כי קיים -אס" נוסף בקוד הזה. והוא? – שואלים אותו. "סייפוד" (מאכלי ים)... מצטחק הקברניט.

יש להם לשון מיוחרת – קיצורית ציורית – שהיא לשון הטייסים, הנשרכת. בשינויים ועירכונים אזרחיים מאז ימי שרותם בחיל-האויר. שיתם טבול בהרכה שחוק ואיזכורים מצחיקים. ההומור, לעתים שחור עד כדי עצירת נשימה, משוך לאורך שיחם ונתיב טיסתם. אתה יכול לשהות שבוע שלם במחיצתם ו-סיפורי הימים ההם", דשנים ומפולפלים, לא יתמו לגווע. אורי ירום הוא .איש מצחיק" משחר בעוריו. אחד הסיפורים שנכנסו כבר לקלאסיקה של זכרונות ימים עברו קשור לתקופת שרותו בחיל האויר, כאשר נשלח לחלק ימאי שנזקק לאיפוז דחוף מסיפונה של אניית משא ישראלית. זה היה ב־1958, בימי הדור הישן של ההליקופטרים, כשאלה עוד טסו על מנועי בנזין ומכשירי הגיווט שלהם היו -פרימיטיוויים". איתור האנית בלב ים קשה. הרלק אוזל ותולך. בעוד בעשר דקות יניעו לנקודה של אין חורה". אבל הדבקות כמטרה של הצלת חיי אדם היא מעל לכל. לא מוותרים. ואז מתגלות פתאום למטה ספינות של הצי האמריקאי, המשוטטות כים התיכון עקב אחר המשברים שפוקרים את לבנון. .אלותים עוזר לנו, -מתחייך היום, מקץ 24 שנים, אורי ירום – ואני רואה נושאת מטוסים כשמעייה ששה הליקופטרים המתכוננים לנחות עלית והם הליקופטרים זהים לזה שלנו. הודעתי בראריו לעזר ויצמן: יש לי שתי אפשרויות, לחזור מיד לחוף מכלי לכצע את המשימה, או לנחות על נושאת המטוסים האמריקאית ולכקש שיתרלקו אותי. ועזר עונה לי: תשקול ותחליט. שקלתי והחלטתי. הצטרפתי אל ששת ההליקופטרים ונחתתי יחד אתם. גרמתי שם למהומה לא קטנה. הוקפנו מיד. לקחו אותו ישר אל תאו של הארמירל והוא שאל אותי, תגיד, מה אתה עושה כאן? אני מצטער, השכתי לו, הייתי בטות שוו אניה שלנו... חוש הומור רווקא היה להם. צחקנו יחד ובסופו של דבר המ נאותו לתדלק אותי ואף איתרו למעני, במערכת המשוכללת שלהם, את האניה שחיפשנו."

> ורי ירום, מי שהמציא־ את ההליקופטרים כצה"ל ודחף את הנושא הזה כל עוד נשמה באפו, הזיע" את דרכו אל תא הטיים. הוא התחיל את שרותו הצכאי כלוחם צעיר, כ־1948, בקרבות נגד הסורים כעמק־הירדן. ורק מאוחר יותר הגיע לחיל האויר, הצליח כטיים, אך

בשלב מסויים התברר לו ולמפקריו כי כשל יחם לא – שווה בין משקלו לגובהו – עניין שולי כשלעצמו אין הוא מסוגל להימצא בתנאי צנטרפונה ומכאן שלא יהיה כשיר להטים מטוסי קרב סילוגיים. מעבירים אותו לטייסת קלה, ומשם לטייסת מפציצי קרב מוסקיטו", כדי לסלול את דרכו קדימה, חרף. המיגבלה הנזכרת, חיפש פתרון ומצא אותו בנושא המסוקים - כלי שהיה עדיין כחיתוליו, חריג ושולי במערך חיל האויר. "לא ידעו אז איך להתייחס להליקופטר, כמו אל גמל או כמו אל ג'ירף". בסופו ויש, במובן, טיסות הממתבכות בגלל ליקויים, או מזג של דבר קיבל, כמובן, הכלי הזה "את הכבוד המגיע אויר ואו אתה מטיים אותן גמור ונדרש לך זמן רכ כדי לו", לא מעט בזכותו של אורי ירום, העתיד להפוך למפקר טייטת החליקופטרים. מאוחר יותר נשלח הוא מקים חברת מסוקים אזרחית, אוכל מרורים, מתחבט ומתלבט, מוכר את החברה ומצטרף "ברגע האחרון" לאל־על כיריעה שאם יעמור בהצלחה בקורס בן השנה יוסמך כקצין ראשון, אך לא יספיק – לפני גיל הפרישה – להיות קכרנים. ירום לא חש בשל כך

- להתאושש קברנים עופר נותן דונמה. נחיתה בשיקאגו להיות נספח אוירי בוושינגטון. עם שיחרורו מצה"ל בסערת שלג. תופעה בהחלט לא נדירה בעונות

להיות טיים זה גם מיי זותר. אתה אפוף הילה הם מעבר לכל שיקול אחר, אף שאין לזלול גם מיוחדת. אורח החיים וההודמנויות הניקרות בררכך בשיקולים האחרים. מיצוי האהבה לטיים ולכל מה מלאי מנעמים ופיתויים. אבל לכל דבר יש מחיר. במקרה זה בחיי משפחה, בחיי חברה. יש מתח לא קטן בעבודה עצמה ופעמיים בשנה המתח לקראת הבריקות הרפואיות, שקובעות את גורלו של הטייס בפסקנות אכזרית. בתחום הזה אין חברים, אין פרוטקציות, אין התחשבות בעבר מפואר. תראה, אומר לנו אורי ירום, אחת לששה חודשים מעמידים אותך למכחן חוזר: איך אתה שולט בניתוב המטוס, איך אתה מניב במקְרי חרום, מה מצב בריאותר. עם שני הארטיקלים הראשונים אין לך בעייה. זה ענין של מקצוענות ומיומנות. הבעייה היא הבריאות. אתה מתייצכ בפני -הועדה הרפואית כשאתה חש עצמך כמו אריה צעיר. אכל פתאום מוצאים לך אינה רישרוש קטן כלכ, אוליח משהו זמני, אולי משהו שולי ולא משמעותי, אבל עצם היריעה כי צץ סימן שאלה קטן כבר מקפיצה לך את לחץ הרם. אין עור מקצוע גרמה לי, שפעמיים כשנה עומרים כו לכחינה מרוקרקת של כושר וכשירות כמו

כאמת עושים חיים משוגעים, הוא אומר, אבל חיים משוגעים תרתי־משמע. פעם, כשהיו פחות מטוסים ופחות סייסים והכל היה מתנהל במהירות פחותה, היו הפסקות גדולות יותר בין

שר לחיי הזוהר, אומר ירום, הטייסים אינת משתייכים לקהיליית המסכנים והרפוקים. אכל לא תמיד מה שנראה כלפי חוץ הוא כל האמת. הטייסים

למעלת: קברניט עומר בכיתו: נחיתה בשיקאנו זה לא תענוג למטה: ירום עם אוסף הרובים כביתו: תוא שנחת על נושאת מטוסים בטעות... באמצע: ה..קוק פיט" בכואינג: בוקר טוב רבותי, מדבר תקברניט:

טיסה לטיסה, היו שהיות ממושכות יותר כתו"ל, היה יותר זמן לבילויים ולטיולים. היום הקצב רצחני יותר. זמני המנוחה והשהייה כחו"ל נתקצרו. אנשים תושכים סכרגע שאנחנו נוחתים כגיו־יורק.אנו פותחים בחיים סוערים ומתוקים. זה לא בריוק כך. גם אם הסיסה כולה תולכת למיישרין והטיים האוטומטי עושה למענך את מרכית המלאכה, קיים המתח וישנה הצטברות של מאמצים ועומס, אף פעם אינך יורד מהמטוס רענן כמו מרגנית. ברוב המקרים התשוקה הרומיננטית היא להגיע למלון וליפול למיטה. לבד.

מסויימות של השנה. השרה של שיקאנו נחשב לעמוס ביותר בעולם. אנו מגיעים אליו בטיסת לילה. כגלל העומס העצום הכל שם קצר ופסקני, לא נותנים לך שהות להתייעצויות. אתה חייב לציית לפיקוח ללא עוררין. הם מאור אכזריים כלפיך. וקשה להאשים רפוק". להיות טיים, הוא אומר, זה לא מקצוע. זו דרך אותם בכך שעה שהם מתעסקים בו זמנית עם ששים שבעים מטוסים הקרבים אליהם וסוכבים

מעליהם , עם חמישה מסלולים הפועלים בו זמנית. המטוסים מגיעים מכל הכיוונים, צולגים זה את זה. כולם מקכלים הוראות בו זמנית ואתה חייב להיות ורוד, לשמוע מי נמצא איפה ואיזה הוראות ניתנו לו. אם לא שמעת ולא הבנת כיאות, אם לא צייתת מיידית, אַתה כבר בבחינת בעייה לשרה זהם 'פולטים' אותך אל מחוץ לתור ואתה צריך להתחיל הכל מההתחלה. אכל לכך כבר לא יהיה מספיק דלק ואתה מחפש לך שרה נחיתה אלטרנטיווי. וגם זו בעייה לא קטנה. זה לא אתונה , או רודוס, שאתה יכול לגשת לשם בעינים סנורות. אלה הם שרות שאינך מכיר. זגם שם אתה לא בן יחיר. כבר הקרימו אותך מטוסי של סוויס־אייר ולופטהאנזה שגם הם נפלטו מסיכה זו ואחרת מן התור הארוך הממתין לנחיתה בשיקאגו. אכל בינתיים אנחנועדיין מעל שיקאגו, עדיין בתור לנחיתה. השלג יורד ללא הרף. הוישרים דופקים. אתה נצמד באדיקות אל ההוראות שקיבלת, מאזין וקולט את כל ההתרחשויות שטביכך ומעליך ויחד עם זה קשוב למה שקורה בשרות האלטרנטיוויים, למקרה שיחולו עיכובים בהנחתתך וכגלל הדלק האוזל תיאלץ למצוא בהם את ישועתך. במסגרת זו אתה משתרל להיות מעודכן מי וכמה כבר פנו לשרות האלטרנסיוויים שכאזור, כדי לחשבן לעצמך מה הסיכויים שלך לנחות שם ללא עיכוני יתר. שהרי אותם שרות אלטרנטיוויים אינס שיקאגו. הם אינם מסוגלים להנחית מטוס מרי שלושים שניות. שם עוברות שלוש דקות לפחות בין הנחתה להנחתה. ואם ממתינים שם לתורם עשרה מטוסים שנפלטו משיקאגו, הרי שתוכרה לשהות באויר חצי שעה לפחות. אז מה מצב הדלק שלך במקרה כזה? וכשאתה נוחת סוף־סוף בשדה האלטרנטיווי, חוך תחושה קשה שהתרגיל האידברירתי הזה עולה לחברת התעופה שלך עשרים אלף דולאר מיותרים, אין מי שיטפל בך, כי עבורך זה שרה זר וצריך לאלתר במהירות את הסידורים הכרוכים בנחיתה לא צפוייה כזו. וצריך לתדלק. זכשאתה סוף־סוף מסיים את כל הפרוצדורות וממריא משם – עליך להתחיל מחדש את הסיפור של שיקאגו.

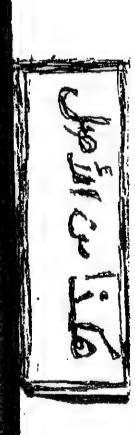
א. הם אינם מתלוננים. לא מעמירים פני מסכנים. לא מתכחשים למנעמי. החיים המרפרים דרכו של טיים. אוהכים את הטייס אהכה ללא מיצרים. רואים כה אתגר מקצועי שכולו חירושים מרתקים. אין נושא בעולם, אומר אורי ירום, שהוא דיגאמי ומתקדם יותר מתעופה. מאז החלו

מהטיסות לירה כל התחום התעופתי הוא כמרוץ מהיר קרימה. מכשיר, שלפני כמה שנים היה בגורל של ארון בגרים, היום מחליף אותו "ג'וק" בגודל של ציפורן. עזרי הניווט הם כל כך חכמים וכל כך מדוייקים שעל הנתיב בין אירופה לארה"ב שעור הסטייה המירבי יכול להגיע לכדי מאה מטרים וברוב המקרים לא יותר מעשרה מטרים. המהפכה הגדולה ביותר, מסכיר אורי ירום, הוא ענין המחשכים. אם לנקוט לשון פשטנית -אתה מכנים את הקסטה הנכונה, מרים את המטוס מהקרקע. את כל השאר, עד לנחיתה ועצירה, יכצע עבורך המחשב בדיוק מדהים ובכטחון מירבי. המחשב הזה מעניק לך כל הזמן כל שכריר אינפורמציה בשבריר של שנייה. הוא 'מצייר' לך מפות בכל קנה מירה דרוש, מעניק לך מכה על היד אם אתה מבצע שניאה, לועג לך אם אתה עושה טעות. בלחיצת בפתור אתה יכול להחליף את נתיב הטיסה הרגיל בנתיב אלטרנטיווי וזה כולל חיזוי מדוייק של הזמנים התרשים בהם יעבור המטוס מעל ערים אלו זאתרות. המטוס והקומפוננטים שלו בנויים מחומרים חרשניים שאפילו את שמם אינך מכיר תמיר. הגכהים, שנראו פעם דמיוניים, הם היום גוכה שיוט נורמאלי.

לאור כל הדברים האלה, – נאנח אורי ירום – אולי תוכל להבין שמה שמראיג אותי וורכים מחכרי הטייסים) זה לא מתחים כטחוניים ובטיחותיים, לא עייפות מצטברת ולא בעיות חברתיתיות הנובעות מצורת החיים הזו – לא מה יהיה כעור חמש שנים. כשאגיע לגיל ששים. מפני שכתאריך הזה, ללא כל סשר למצבי הפיסי והמגטאלי ולכושרי המקצועי, אגי חייב לסום ממושבי ולצאת מהקוסיפים. בתאריך שאני יודע מראש, וקשה לי להתעלם ממנו, להרחיק אותו, כל הסיפור הזה ייגמר. וכמו רבים אחרים, שלא זכו במה שוכיתי אני ושכמותי, ארים אז עיני להסתכל בקנאה וכגעגועים במטוס החולף כשמים.

ម្រាជធារល់ 36

37 Bigeain

ח"א ה' באייר 22 ככר המדינה של. 1869-259

ה' באייר 70 תל־אביב, 456344

בן-יהודה 43 תל-אביב 246435 סוקולוב 82 רמת השרון

וכן בחנויות המובחרות באדין

NATIONAL PROPERTY.

CABID

ין די ידי ידי אינד 4. עעוני אבי, הי באייד 4.

ידיםו קולוני

צוות מעצבים מנוסה יעזור לך

שים ארות זו באייר שנ ככר האוליות חל אביב

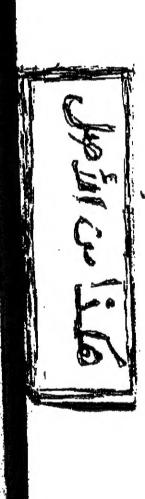

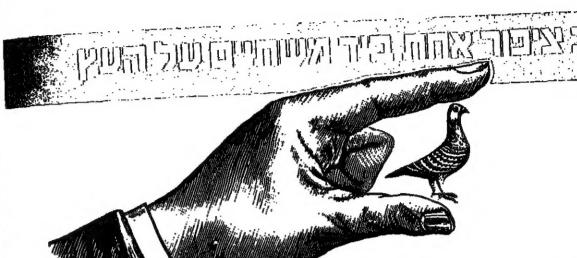

: .	לחכלה הדרומית פוואנת כלו
	מכטומריות אורי רחוס ועיצוב פנים אינדי
	हेता विभाग स्त बोमान
	תכשיטים ואבידרי אוקנה דברים ופים טווקפו
	לאקלי לאקלי עוריי ישראה
	one signin propose
te - the	BA PIPIT

קולניסח קרונת מוצרן השמל אלנטר אלנטר א.ל מ א.ל מ יא.ל מ נידאל קולר נידאל קולר קומורון קומורון מוצרום שטרום שטרום נטיבו דנית הרועת הוניתו ומים חודה להי ליאומה מאצי

לוח מעריב חידוש חסרתקדים:

צריך הרבה אומץ כדי לצאת בהכרזה מעין זאת. יתר על כן, צריך להיות משוכנע באמת שבידיך מוצר מעולה ושהתוצאות - מצדיקות את הסיכון. צרידי יוור ביש בשחון מלא שקיים בידין מוצר כזה:

פרסם מודעת דרושים בלזח מעריב – ואנו משוכנעים שתמצא במהירות ער דרישים בלזח מעריב – ואנו משוכנעים שתמצא במהירות לפרטים – פנה למשרד הפרטום שלך אנו מתחייבים להשיב לך את כספך במלזאו. או ישירות ל"לח מעריב", של, 1969–30.

לד על בטוח עם לוח מעריב.

לד על בטוח!

במלחמות סקטוריאליות. ואני אומר שוב, אין סנטימנטים. זה לא שאנחנו נכלות שזורקים אנשים מקש לנ. עד היום אני לא יודע איך להסביר את לכלבים כשהם פחות טובים. אבל את הפחות טובים קונה שחאום נהפך יגאל נאמן למספר שניים לא נפדם, אפילו אם הם נורא יתאמצו, ויהיו חרוצים שה הא לא היה מן המנהלים הכולטים במיוחר. מאקנה הא לאחוז בירד, והכיא אותו למצב שהוא ומסורים. הרוח, האווירה, התרבות של החברה היא, יום אחר שכספי פרש, ובעצם מינה את נאמן. מקש, ולמרות שפורמלית עשתה זאת מועצת

שמים, שכח לו נאמן הסד נעוריו, ופשוט דחק אותו שה פכל עשית השפעה בחברה. למרות שכספי היה שידו מוענת המנהלים, ראג נאמן להראות לכל שונה בדבר שיש רק כום אחר, דוה יגאל באמן. הוא היא זו נשקט, בלי סערות ומהפכות גדולות מדי, מצם פודע מה הוא רוצה. סנמימנטים הוא בטח

לא רוצה. אולי הוא אפילו לא יורע מה זה".

נאמן: .זה נכון שכספי נתן לי הרבה מאר

הזרמנויות להתקרם, אבל הוא עשה את זה משום

שהוא חשב שאני האיש המתאים. בתדיראן הדברים לא

עוברים כמו בפוליטיקה. הוא לא היה חייב לי, ואני לא

חייב לו. הרבר היחיד שקובע זה טובת התברה, ואיפה

תהיה תרומה גדולה יותר לחברה. אני בטוח שגם

אלקנה לא ציפה, שכתוצאה מהקירום שהוא נתן לי

כשהיה מנכ"ל, אני אהיה חייב לו כל החיים. זה לא

עובד כך אצלנו. לא, אין אצלנו סנטימנטים, ולא

צריכים להיות. אני קידמתי ומיניתי עשרות אנשים

לתפקירים בכירים. אני מקווה שאיש לא מרגיש שהוא

חייב לי משהו. אם כן, זה חמור מאר. אין אצלינו

קואליציות, אין מאבקי כח מהסוג המוכר בפוליטיקה.

יש מאבקים על עניינים שהם טובת החברה, וזה

לגיטימי. אנחנו לא אנשים שמכובזים את זמננו

לעשות, היא בחורה שמחה.

עכשיו, לכד, יש לת הרבה קשיים. למשל, לקום

די להיות הטוב ביותר, מקריש יגאל

נאמן את חייו לתדיראן. ואת

המשפט הזה צריך לקבל כפשוטו.

אין פשרות. נאמן אומר, שהגיע

למסקנה שאי־אפשר להתחלק: או

שאתה מקריש את כל ומנך לעגין,

לשוצני מן השרה. מן הפרויציה הזו קפץ לפני מו מים להחליף את האיש שבעצם עשה את ידא, אלקנה כספי.

מצי היה האים שגירל את נאמן. היה גם מי מוץ הת כך: .שנים אכל נאמן מידיו של כספי". ש שפה בין השניים לאחר חילופי התפקידים, בין אל, יותר מכל את מערכת היחסים הנראית צימית בקיני הנהלת תריראן. עובר בכיר בחברה, ש על לחדונת כשמו, כי נאמן הוא זה המשלם ומחת: אלקנה כסעי היה כמשך שנים השליט משים של תדיראו. אחרי שנים רבות של עבודה מצפת נפעם, חל אצלו תהליך שחיקה. היה ברור שם לו, ושתא רוצה ללכת הביתה. היה ברור גם מת שהאים שיחליף אותו יהי אברהם לשם, אחר שנלים מברה, איש מבריק בכל קנה־מירה. יום גד להק אברהם טנים, צנה באמצע המשחק, ומת.

שרק הטובים באמת עולים למעלה." לי קיים ראשים. אכל ותא עשה את זה. יגאל נאמן ועובד משרה כפולה ואפילו משולשת, או כלום. אין באמצע". והמחיר כמעם מתכקש מאליו: אין מספיק

ומן לאשה, אין מספיק זמן לילדים, אין מספיק זמן לאמא, ולמשחק הטניס שהוא כליכך אוהב, ולקולנוע ולספר. יש תדיראו. והעול רובץ ואינו מרפה לרגע. כשנגמר יום עבודה של 14 שעות, מספיקים לפעמים לְקפוץ הביתה, להחליף בגדים, כדי לצאת לארוחת-ערב עם אורחים שהפצים ביקרם. "אני חושב שיש אבות ובעלים גרועים ממני. אין מה לעשות, החיים זה פשרות. דברים מוכרחים לבוא אחד על חשבון השני". יכש וקולע. מה טעם להכביר במילים על עוכדות חיים. עושים מה שצריך, ולא צריך להגזים ברגשנות מיותרת. מי שרוצה תפקיר מענין, שלא

יבכה שאין לו זמן. הם דורשים פה מאנשים טוטאליות שהיא לא אנושית. מי שעובד כאן במשרה בכירה, צריך לשכוח בכלל שיש משהו חוץ מתריראן. נכון שמשלמים על זה יפה. אבל אני את חיי לא מוכן להקריב על מזבח העסק הזה". דבריו של מנהל בדרג די בכיר בתדיראן. אחרי שלושה ימים כבית המהודר, הספון בשטיחים ובירק, המשתלשל לו בין הקומות, אפילו אני יכולה לתת לו עצה: אם כך אתה מרגיש, אין לך מה לחפש

אנחנו בעצם ממשיכי דרכו של א.ד.גורדון, שקירש את ערך העבודה", אומר אחריכך יואל מטות, אחד מעשרת הסמגכ"לים של החברה, בן 38, אחראי על משאבי אנוש.

תריראן זה לא ארץ־ישראל. זה משהו אחר. לגמרי. והדרישות מהאנשים הם כהתאם". יאמר יגאל נאמן. מאד בשקט, בטון מונוטוני, במלוא כובר־הראש. במעלית היורדת מהקומה השלישית, יאמר עובר־מסור אחר לחברו: "אנחנו את ההומנה הוו נספק בזמן, גם אם נעבוד ימים ולילות". מאר בשקט, כסון

אולי אני לא נותנת לו שלוש מנות בארותה ולא משכיבה אותו לישון בשבע בערב בריוק אכל הוא

מונוטוני, במלוא כוכר־הראש.

יעל פזימלמד

לנים שלו שאני משהו. התגרשנו. את ליאור שלחנו

שיקוביה האשומסית מודיעה לה שאדם. או שיחבה עד שהיא השוני היא מעיר אותה הה אמים קודם מתחתו פתאום עם בוצרה. כך היא תרבר איתו ותשחק איתו. הוא מעיר אותה להיה יומים קודם מתחתו פתאום עם בוצרה. כך היא תרבר איתו ותשחק איתו הבנדים למיטה ונותן

ענשיו היא שוב מוסיעה במיט של ברקו. יודעת לה נשיקה והא כן שלוש ליאור.

מקבל דברים אחרים" – היא אומרת. מה למשלו הרבה אהבה". עכשיו, כשהיא לכד והוא על אחריותה היא גילתה שיש לה מחסנים של סבלנות ואהבה. אני בסדר היא אומרת לעצמה שלוש פעמים ביום כדי שיש לה תפקיד של בלונדיגית מטומטמת. זה קצת להתעורד. בסוף השבוע הוא ישן אצל אבא שלה, משריעה לה. היא מקווה לצאת מוח. "עוד לא הגעתי שהתחתן עם אישה צעירה ממנו בעשרים שנה. כדרך לשלב שאני חושכת שזה שטוחי", אומרת. לפחות כלל הם גם אוכלים שם. גלויה ולא מתחכמת. גם המבטא האנגלו סכסי עושה גם עם משפחת דיין קשה לה. הם כאו בדרישה אותה חמודה וקצת לא רצינית, גם התלחלים והחיוכים מוזרה שתתלה תמונה גדולה של סכא של ליאור כחדר שלא נפטקים. היא לא טיפוס מלאנכולי. לא יכולה השינת שלו. "שש שנים לא שמעתי את אסי מרבר על להיות. אם נביה קורה לה משהו עצוב היא מיר חושבת

אבא שלו, לפחות לא בהערצה, ועכשיו – תמונה על כל הדברים השובים ונהיית שמתה. היא מבינה גדולת". לדעתה הוא התחתן איתה כגלל שהיא לא שאמשר להיות מלאנכולי שעה ביום, אולי חצי יום, ידעה מה זה בריוק משה דיין. אפילו מהביסלס עישים אבל אסי היה ימים שלמים. את זה היא לא הבינה. פתות רעש. אין להם מה לפחר – היא תחדיר לילד את אולי זה עושח אותה קצת שיטחית היא אומרת אבל מה ההכרה שהוא הנכר של משה דיין. היא הגיבה לדרישה הזאת בציניות וקיבלה מהם תגובה שהפחירה אותה. בכלל, אסי מעדיף שהילד ילך לקיבוץ הם מעדיפים ילתה את הכחורים הצעירים, אלו שכגילה. שלא היא תגרל אותו. אורח והויים שלה לא מתאים אנשים שיכולה לרכר איתם על דברים - לגרל ילר הם אומרים. .את יורעת מה זה קיבוץ" שמענינים אותה וללכת לרקור איתם על היא אומרת. קיבוץ זה אימוץ. היא קמה מהמקום ועושה חבוקר. לא יותר מרי אינטלקטואלים ולא סיכוב עצבני בחדר. אין לי שום דכר חוץ מהילד הזה. יותר מדי מלאנכוליים. רואים אותה בעיר זה גשמע קיטש, היא שואלת. עכשיו הם יהתמו על עם יונתן מילר, המתולחל של "כמו צועני". שנה נסיון, לנסות להתמורר עם הגירול של ליאור. שש שנים של דרמות ויותר מדי זמן בלי אהכה. פעם יסתכלו עליה בוכוכית מגרלת. היא מפחרת מהם ראשונה שהיא גם לא משחקת את הפרימדונה. זה ותלוייה בהם ולא רוצה להרגיו אותם כשום דבר. הפחד בטוח הכאיב לו אומרת ומתכותות לאסי. -אמרתי לו הזה עוצר אצלה הרבה מילים של כעם. שאני רוצה להיות עם אנשים בעירים בגילי משבר גיל הארבעים, ואם אין לו אני עשיתי לו."

הדודה יעל דיין ממלאה עכשיו את התפקיד של אסי. בכוקר לקחה את ליאור לים ואמרה שתחוור . באחת. באחת וחמישה, קרוליין תלוייה כעצבנות על המעקר, העיניים שלה לא חות מהמרוכה. צריר לשלם כסף לשכר דירה, למעון, לאוכל. היא לא מרוויחה הרכה. תפקירים מודמנים פה ושם. אין לה אפילו ממי לקחת, מה יהיהו לרגע יש לה הכעה של דאגה, אחר כך היא נכנסת לתמקיד מקרלט אוהרה, הדמות שהיא הכי אוהכת, מזיוה את הראגה הצירה ואומרת בחיור: אני אחשוב על זה מחר.

בילי מוסקונה"לרמו

41 BIDESID

TABLE THE TABLE TO אונו נרוק כמו עבודה. התחלתי לעבוד בסרט של יוה מק, לא עשיתי שום רבר בבית. אסי התרגו שה שונה שכנילומים אני יכולה לעכור חמש עשרה לה כלי הפסקה ובכית – אני יכולה לשכב שעות מיה לקטר ולא לעשות כלום. אני לא יכולות מיתם לפטנה. ער היום. גם פה אשם אכא שלי. פתים אפיתי, אשה כשבילו היא משרחת. כשאני שפת שאשה אומרת שהיא עקרת בית נעשה לי רע, דות הא הה ממתכל מגבוה על נשים. הוא היה ותילי משהו אלוחי. אך פעם לא קיבלתי ממנו ופמן לב הבנתי שאם אני רוצה שיראה אותי – אני צים לפשת משדו אחר. כשאני משחקת – אני רואה

שנ כתבות ארסיות אחר על השני בעיתונים לעור כמה חודשים שוב תמונות שלהם מתובקים. (פי פלופה שבועות נפרדו כופית. יום אחר היא בה וביחה מצילומים ואמרה לו בשקט שאין טעם. צים מספים ליך המלפון השאידה שיך שכתכה .אני אחר ואתה מונק אותי, עוד מעט אתה תמות

ריבה כל הלילה הלכו לישון ובבוקר היו מכות לקה של מטישים. אחר כך שכרה דיולה לבר והוא וא לענד בלום אנגלם. בעבור יומים הוא התחתן עם מוקרם בכוקר. היא הולכת לישון בסביבות ארבע חה נקידה כת עשרים ושתיים. בתנובה היא יצאה וצריכה להתעורר בשבע להביא את ליאור לגן. זה לא ופחה על המכוח. המישור על המכוח היה במקום זכת לפניכולוג ולוחציא חמישים רולר" – היא סל לה לשם אוציי לילה של שלוש שעות שינה אבל היא משתדלת. מאחורי ההשתדלות קיים רצון חוק שמת שתדה עבבים לכותרת סנסציונית בעיתת. שלא יקוו את חילו, היא פדברת עם ליאור כמו לילך ישודה עברים לכותרת טנסציונית בעיתון. שלא יקוד את הילו, היא במכירה לו שאמא בנוסר מוקרם עצבנית, להיא מסכירה לו שאמא בנוסר מוקרם עצבנית, להיא שה מצמעות רק קבור כל אישה הרי יכולה לתעבן שהמוכירה האושומטית מודיעה לה שארם או שיהוכה עד שהיא תשתה את הקטח הראשון ואחר בבוסר בעדינות, מביא לה את הבגדים לפיטה ונותן

ולוחן בה קשיים ושחיים.

מחלות מן ההפטרה...

עם הייתי חשה כאב פה וכאב שם ולא הייתי שמה לב אלא כאשר היה זה ברמה בלתי סכירה. כאב היה פשוט כאב. נקורה. משהן שכא והולך ומלכר אי הנוחות הומנית שעמו - לא היה מביא עמו שום ראגה. היום - כל כאב אינו אלא סימפטום למחלה איומה שאני בטוחה כי החלה לקנן כי – מאתמול. איני יודעת את השמות המדיציניים של מחלותי המשונות והרבות (שהרי השכם והערב אני נתקפת בכאב זה או אחר) – אבל די לי שאני נותנת בהם סימנים המזכירים לי מחלות אחרות המטתיימות כאורה פאטאלי.

הבוקר, למשל, קמתי כרגיל, בהרגשה טוכה סכירוז, כרגיל, ולפתע חשתי כאב עז בפרק של אצבע האגורל. ככל שהנעתי יותר את הפרק הרואב כן גברה בי התחושה שזהו הסימפטום הידוע למחלת פרקים נדירה שכוודאי אין לה עריין תרופה. בקרוב, אמרתי לעצמי, אתחיל לחוש כאב ביתר הפרקים. הרופא יברוק את הצילום ויאמר לבעלי: ננסה לעשות כל מה שניתן לעשות.

והנה, כאמת, אשר יגורתי בא: גם בפרק כף הרגל אני מתחילה לחוש כאב עמום, מה יהיהו והרי יש לי עוד כל כך הרכה תכניות בחיים. ביקור מיידי אצל הרופא לא כא כחשבון מפני שיא) אני חייכת להיות היום במשרר ער הלילה. כו הרופא כחו"ל. גו הרופא הנ"ל ממילא אינו מתייחס ברצינות הראוייה למכאוכי וצריך למצוא לו תחליף. ובעוד אני מתכננת את המהלך הכא אני מגלה כי הכאכ כאצבע מקורו בחתך עמוק שנחתכתי אמש מסכין במטבח. הכאב חולף מיד, ואחרין פוסק גם הכאב כרגל.

זוהי דוגמה לפתרון מהיר ולסופטוב, שהלוואי וירבו כמותם, אלא מה לעשות – ואני מוראגת מכל דקירה קלה באזור החוה וכל שיעול קצר וכל כאב בראש שאינו חולף מיד מעלה במוחי חשש כי חליתי באחת מאותן מחלות שאין הוגים כקול את שמן. והרי כל המחלות האיומות הללו התחילו בסימפטום כה תמים. היכן הימים הפרה־היפוכונדריים כהם יכולתי להירדם כקולנוע ולא לייחס זאת למחלת מוח נדירה. היכן הומנים בהם הייתי מגדירה כל כאב בגוף

כ.מתיחת שריר", תחושה של חולשה הייתי מתרצת ב-תוטר שינה" וקוצר נשימה ב-משקל יתר".

עתה, כל כאב, ואפילו העמום ביותר, הוא בעיני אות מכשר רעות. אני מיד שוקעת כמחשבות על אודות כני משפחתי. האמנם ייהעו לנווט את דרכם בבית כלעריז האם יוכרו להשקות את העציציטו האם ירעו לתקן כמרידיהן את שואב האבק? האם הנערות אשר עמן יתחתנו ילדי תוכלנה למלא את מקומיז האם האשה שתבוא אחרי תחלים סוף־סוף להחליף את הספה

ותמיד, כאשר אני מעיינת באחת מן האנציקלופדיות הרפואיות שקניתי בעת האתרונה וכדי שאוכל להגיע אל הרופא עם ריאגנחה מוכגה) – אני מתחילה להרגיש פחות ופתות רע. הנה, ישנן מחלות גרועות יותר – כך אני קוראת בדף שלפני ואחרי המחלה .שלי". אני מחליטה לחכות 24 שעות ורק אז ללכת ולכקש עזרה. בינתיים אני לא מספרת רבר לבני ביתי – והרי הם כבר ממילא מורגלים באזעקות השווא שלי והם לא יעניקו לי שום סימפטיה. אני גומעה לי בשקט ספל תה, בולעת אחד מאותן הכדורים הגורשים את ארון התרופות הפרטי שלי, הולכת להתבודד עם דאגותי. לאחר שעה, בדרך כלל, אני כבר לאחר הכל. הכאכ חלף ואני לא מוטררת בגין האשה שתבוא ביום מן הימים למלא את מקומי ולרפר את כל הרהיטים בבדי ריפוד שירוששו את בעלי.

כל זאת עד לפעם הבאה שאחתוך את אצבעי או אזלול ארוחה רשנה מרי.

אז קראתי כי סקר של אוניברסיטת נין־יורק קובע שטיפוח־יתר עלול לפגוע בסיכוי קי־ רומן של נשים וכי .אשה כדרג ניהולי שהופעתה מטופתת ומושכת אינה זוכה ליחס רציני מצד חבריה לעכורה או הממונים עליה" – אני משקיעה מאמצים ככיוון ההפוך: נועלת לעכורה נעלי התעמלות מגושמות, מסדרת את תסרוקתי במרידי, לובשת חצאיות פוליאסטר וחולצות הרוקות מדי. בבוא הקיץ אנכיר את המאמצים כך שאם יעריכו אותי – לא יהיה זה כשל כל סיבה חיצונית .

קרים ואחסוך מכם גיחושים, פקפוקים 🍆 🦫 והשערות: הסיפור המוכא כאן הוא אמת לאמיתה, אף שהוא נשמע מפוברק. אבל מה לעשות ולפעמים החיים טביבי מעניינים יותר מסרט הקולנוע של יום ששיז

הוא היה בעיני כמו ג'נטלמן בריטי, למרות שבכלל לא נולד בבריטניה אלא כמדינה מזרח־אירופית. אכל כך הרי רגילים לומר על גבר הנוהג לפני ולפנים של כללי הנימוס המקומיים. כאשר אשתו נישאה לו, ירע שאת אהכתה היא צופנת כלבה לבחיר-לבה אשר מסיכות טכניות לא יכלה להינשא לו; הוא נפל בשבי הגרמני במלחמת העולם השניה והיא עייפה מלחכות לו. כאשר חזר מן השבי

הנישואין שלה לאותו .אציל כריטי" היו נישואי

תחזית לשבוע שביו 8 ל-15 במאו

שוד (20 באפריל ער 20 במאי) על טופוסים יצורתיים תישרה המונה בימים אחו ויות צפויות בעיות, כי א זו מוכו לווחר. לחצים בספיום דורשים צימום בהוצאות. בשינור חלילה מוטם לפק לוס! א

תאומים (נג במאלער 20 ביוני) אין צורך להיות שנונים יהר על המיחה חשל שיסוקים שולניעו אחכם, בניותונו אולי לפוקף בענייניתם - זו אונה שיבה לחוניש ונחישו חל תאומים (וג במאלער סב ביוני) בענייניתם - זו אינה שיבה לחלנים ונחיקו ו בוע צמוחת לכם מהמאות רבות, וקסמבם ? במיטבו

מחוש נומצעות פעילויות מרגיעות. בתחום משתצמילחץ. (בארגוטטו 22 בארגוטטו 21 בארגוטטו אה בחולט מוחר לערב עסקים עם בילויי אונמשמחה ינסה לתמרן דברים, אך נסו לא ית אל כן נצורה קיצונית מדי. שעות הבוקר

ידירים. גם ירתקו אותך. בייתור היא. אשה

משנעת. ויש לה סיפורים שלא תאמיני".

לגליה נאנתה. כדרך כלל מסיכות יום שישי

א משה הן כ"נעלי־בית", כפי אורי קורא להן,

לא שור עם ירירים שאתה לא צריך להעמיד פנים, לא

ודן לחות חכם במיותר, מבריק, לשאת וזן. זו האי־

מול הדירים שאתה הולך איתם שנים רבות, מגר

מאום סוברים טובים שנשארו לאחר שנשרו רבים.

משם וול חדש. אורי עיקם את חוטמו. _עכשיו או

קסישנו כצר ולא יכינו על מה אנחנו מדכרים, או,

דא אם הא נראית כמו שרורית תיארה אותה, תער

לה מתנה, ותהרוג לנו ערב רק משום שנדמה לה

משר הניפוטין בתוב כי אורה צריך תמיד לשעשע

נאה כמו שדורית תיארה אותה. כספית חיה.

לוש נצוח נועו. מחשוף עמוק מדי, שריתק את

מפרורו ולהיות מרתק".

שים שמהות חברתית, פנישות בשעות הערב מיות שתורם (בסמטמבר) ביוניטט ער 22 בסמטמבר)

ליים את המכם בווימותים עם חלובבים את מיינית שיל לוומקר בחומתיות כוחות מיצירת שיל העלוב הקצוע למלא התחייבות משי לווי החברה עשמות לחיות חשבוע הוצי

יטרארו פארווה": לא אומללים ולא מאושרים, לא מלא אי ולא רוויי אומללות. נישואין ככה־ככה, עם מנטף עגום בעיניים, עם שני ילרים שירעו כי אמא ואנא אינם זוג יונים. נישואין של שעמום ורוותה מכליו והיא לא הקלה ראש בזה. עוורות, פרוות, יולופים, יום אחר נורע לאשה כי בחיר לבה, שנינחים נישא וילד ילרים – התגרש כמזליטוכ והוא עתה אים פנוי... עתה נפסח על מה שנאמר בין חברי השחלם

מעבר לים. לאחר מספר חרשים חורה הביתה אמרה עדיין לא נולר הגבר אשר למענו אוותר על ילוי.

יפהז יופי. החיים זרמו ונישואיה נפשנו כבהדבבה. לא מכבר מלאו לאשה היפה הניל 60 שנה ב ולול עריות ובעלה הכין לה, כמקובל במקומותינו, מסיבח הפועה אלא שזו היתה מסיבה מיוחרת במינה. הוא הזמין אליה את כל ירידיה, אחר אחר. איש לא נעדר. הבעל הפין 🛊 🖿 חונבוגים הביאו איתם אל הפנטהאוז זוג גם את שלושהת המאהבים הגרולים של הרעיה, אשר עמם מצאה נוחם מאו חזרה מעבר לים. הוא ירע על כולם. האמנם שייך חלק זה לנימוס הבריטי, לאצילח הרוח או לנמיכות הרוח של אבירנו

רלעיל ונשמע מה אמר הג'נטלמן הבריטי לועית:

בכל שאת יקרה לי, איני מוכן לחיות עמן הלא.

מתוך הרגשה שהחמצת את אושר חייך. לכי והיי פש

ככל שתרצי, ולאחר זמן – תחליטי עם מי את חוב

לקשור את עתירך. הילרים, כמובן, ישארו אנלי

ארוה האשה את מזוודותיה ונסעה אל כחיו לנה

חופשות בחו"ל.

בבית".

• ..

מכל מקום, זו הייתה מסיבה ייחודית. איש לא 📱 גילה סימני מבוכה חיצונית, האשה היפה זרחה ומנע 💈 שנפרדתי ממנה לשלום הרהרתי-לרגע: מה תאור לבעלה לאחר לכתו של האורח האחרון שהוא נמקה, גם מאהבה האחרוי.

אני קוראת את מה שכתכתי ונזכרת בסעמו ש השמאלץ לפסח אותו הכנתי, לפי בקשה מיוחית של בני הכית. אכל, מה בעצם יש לי נגר שמאלץז מחק הפכנו את השמאלץ למלה שליליתו

מצאו את עצמם דרוכים, מתחרים. אחת השיחות נסבה על פרשיות, שהתיקשורת הקרישה להן תשומת לב:

אבל השיתה היתה סתמית. כמעט כרי לצאת ידי תובה. לכן הפתיע אותה הטלפון שקיבלה למחרת היום מהאורחת החרשה. צילצלה להורות. להגיד עד כמה היא היתה נרגשת. ער כמה הערב היה מרתק. ואתריכר שאלה את גליה אם היא תהיה פנויה לשתות איתה כוס קפה. "איפה שאת רוצה, אצלי, אצלך או כבית קפה". גליה לא רצתה כשום מקום. אכל לבסוף, החליטה שאם כבר ננזר עליה להרוס אחר־צהריים, יותר טוב שתעשה את זה כבית מאשר לבובו שעות כבית קפה.

אורי הוקסם מהאורחת החדשה. גליה זעמה על

לה את הערב. על חוסר האינטימיות, על האווירה המ־

לאכותית שהשתררה במסיבה שלה. על התחרות הקנ־

טרנית שהתנהלה בין הגברים על תשומת לבה של

האורחת החדשה. היא הרסה את הערב. במקום להתרגע

יחד בסוף השבוע, לדבר בשלווה זה עם זה, לצחוק,

היא במה שעליה היא מככבת.

החרשה שהתהררה בשם ליאת. לאחר ששתו קפה, וניסו לשוחח על ארועי היום,

לנוכחותה.

גליה פינתה שעתיים כרי לשוחח עם האורחת

על כמות הסוכר והביצים שגליה הכניסה לעוגה, דומה היה ששיחתם התמצתה, השתררה דממה מכיכה. מין שתיקה שגליה הרגישה שעור רגע אם היא לא תשבר, תצטרך לפתוח את הרלת ולצרוח על הרבר הזה, של כש שמלה עמוקת מחשוף, ותסרוקת בננה שחשפה את צווארה הארוך ואת אזניה. אכל, ליאת היתה מגוסה. השתיקה הארוכה הזאת לא היתה אלא מכוא לשיחה שלמענה טיפסה את 12 הקומות של הפנטהאוז. היא היתה צריכה את השתיקה הזו כרי ליצור כניסה רבת רושם, וכדי למוטט את שארית התנגדותה של גליה

גליה ראתה לפניה אשה אחרת. הפעם, ליאת לא

קשות (22 בנוכמבר עד 21 ברצמבר) בתחום העבודה אתם והנים מחשראה רבה, אולם אתם עלולים לחיחקל בטיפוסים שאונם שותפים "לאידיאליזם שלכם. כדאי לשים לב לצרכיו של כן

רוזוג או חשותף. שעות אתר הצהריים טובות במי

אם כי יש תשבוע דגש על עיטוקים רומאנטיים. כדאי לחישמר מפני עייפות יתר. זה גם לא הזמן לתביא הביתה עבורה מהמשרד, ידיד עשוי לוהוג אמנות שלכם.

אום ועוקים למנוחון ולחירועות. ואין כמן וובית לצוור וה יציאות ובילוים בימים אלח לא יצון על האימיות שלכם, ואתם גם נוסים לבזכן השכוע. וותר בדי, אצל המניים עשוי ללוומהד יוםן יפרה

זשבוע אות מסתדרים חושב עם שותמים וחבי יום למולים נשותם לוזיתקל חשבוע בעי רים, אבל אתם עלולים לפגוש מסמל טיפוסים בעל לים אבל אתם עלולים לפגוש מסמל טיפוסים בעל הים, אבל אתם עלולים לפגוש מסמל טיפוסים בעל עלולים לפגוש מסול מוענותים בעל משום לפגוש לעדור את לאיפוספאתיים, מכל משום לפגוש לכם לעדור את לאיפוס אירואולוגיים בתחום לפגוע עמיות לכם שעות בחברת אורחום לפנוע לכם מנאת מקובה. שמחות בחברת אורחום:

שלה באקורה עד וג בנובמבה)
שלה (וג במארט עוציו באפרול)
שלה שאשה קוובים הודיקקן לרגישות מהה שאנות הבוקה, פ(בות במיותד לפירות) איוטרסים
שלה באית בספות, יכול פוזיות שתיבנעו
המושה באית בספות, יכול פוזיות שתיבנעו
היא שלה באינים מיכולים לא בדאי החליל עם ני אנשים מיכולים לא בדאי החלשי עם שיחת שאים מעוד את מילובם זמן עוב להבעת האשות רומיות שלכם בעיורה

(ברצמבר עד פו בינואר) בדי (ברצמבר עד פו בערמומיות, לעומה זאת, יודעים לחעריר את חני

דלי (20) בונואר עד 18 בפברואה)

דגים (פו בחברואר עד מג במארטו

תלפו לכם של תנפרים, צחוק רם מרי, אורת דיבור

קולני. השתלטה על הערב באגרסיביות, כאילו הרירה היתה צריכה להתנופף בשלל צבעי זנב הטווס שלה. בסך הכל, לא כראי היה להשחית הצגה רבת צבעים כזו על שומע אחת. ועוד אשה. היא היתה רצינית. דורית שהביאה את בני הזוג התרש, על הגברת שהרסה - ניכר היה שמשהו מכרסם אותה מבפנים והיא צריכה

לאחר השיחה תמהה גליה מרוע כאה דווקא אליה. אולי בחרה כה משום שהיא זרה. משום שאיננה מכירה אותה, משום שלא תפגוש אותה יותר לעולם וחשיפה מביכה נוח תמיד לערוך בפני אדם שאוריכך יוכל להעלם. "זה כגלל השיחה שלנו אצלכם ככית, את זוכרת דיכרו על אכות והכנות שלהם. על הגועל נפש הזה. אני שתקתי. איך אני אסביר לך. בסך הכל אני גם כן מסתובבת עם... " שתקה רגע ארוך. אחר־ כך, כשראתה בפני גליה את התמהון הזררוה להסביר "לא, לא מה שאת חושבת. זה לא הבעל שלי ו... זה אני. אני והכן שלי הבכור כן ה־17. את יורעת אולי זה -סתם דמיון, אולי בעד זה באתי לדבר איתך. כדי לסלק את הסיוט הזה. את יודעת שמרברים – מקבלים פרו־ פורציה אחרת. אבל אני יודעת שזה לא דמיון. לפעמים נרמה לי שאני משתגעת. זה עוד מאז שהוא היה כן .15-14. פתאום הפסקתי לסבן לו את הגב באמבטיה. הוא התכייש היה נועל את חרר האמכטיה וצורח עלי שאני לא אפלוש לאינטימיות שלו. בכית, אני מסתוכ־ בת כמעט ערומה. יש לנו בית פתוח. ויחסים גלויים. אני מסתוכבת רק עם תחתונים כשאני עוברת מחדר לחרר ופתאום... ראיתי את זה בעיניים שלו. או אולי

שוב פעם הרמיון שלי המטורף". גליה חשה בחילה. אותה בחילה אינסטינקטיבית שכל אשה מרגישה, אל מול סיפור כזה. כאילו, כל עולמה, הנשי, עולם האמהות שלה מתקומם. אוטם את אזניו ואיננו רוצה לשמוע פרשיה מחרידה כזו. בסך הכל גם לגליה יש בבית כן שלומד באוניברסיטה. עצם המחשבה שאמא יכולה להעלות על הרעת... עם הבן. כנבר. גליה כיקשה ללכת לשירותים ולהקיא. אכל

ישבה קפואה. סופגת את המלים. .זה היה כרמיון שלי. ואולי עכרתי את הגכול. את יורעת, הוא אוהב שאני מלטפת אותו. הוא יכול לכוא אל המיטה שלי, ברכיו על השטיח, חצי גופו הערום רוכן על הסדין ומניה לי, ללמף אותו בעדינות. הוא אוהב את זה. הוא מצטמרר בהנאה. ואני תפסתי עצמי מלטפת אותו כדרך שאשה מלטפת גבר ורומה

לי שהוא מתענג כדרכו הגכרית על הליטוף הוה". צחקה כלי קול. במין מרירות. "לפעמים אני חושר כת שאני יוצאת מדעתי. יש לי הזיות כאלה שמבהי לות אותי. הויות כאלה שאני לא יודעת באם הן עוכ־ רות במוחה של אשה אחרת, אבל, הן משספות את

גליה צללה אל התהום הואת של עולמה של אמא שמצאה עצמה מאוהכת בכנה וגילתה כי עורה סומר. והנה האשה הזו מתייסרת בספקות, כשנאה עצמית ער שבמקום לשותח עם ידיר קרוב היא מחפשת לה ארם זר לפרוק את הכחילה העצמית שמטריפה דעתה עליה. רק לאחר שליוותה את ליאת למעלית, מכקשת בכל מעורה שתעלם ושוב לא תראה אותה, מצאה את עצמה מנקה את הכורסה, כמין פראנטיות חולנית,

צנחה באפיסת כוחות ומצא עצמה מצלצלת אל דורית זו שהכיאה את ליאת אל חייה. -תגירי, איך נראה הכן של החכרה שלך?". אני לא מכינה".

בשואכ אבק, כאילו מבקשת לשאוכ את המחשבות ואת

הסיוטים שהשאירה ליאת על הכורסה. רק אחריכך

בנו, הכן שלה. הוא צריך להיות היום כן 17". אני לא מבינה למה את מתכוונת". "הכן שלה לכל הרוחות, את לא מכינה עברית". גליה חשה שהיא מאכרת את שרידי הטבלנות והנימוס

אני לא מכינה מה את רוצה – אמרה דורית זועמת - לליאת אין בכלל בן. יש לה רק שלוש בנות. בחיי שיצאת מדעתך היום. מה קרה לך גליה. מה את צוחסת כמו משוגעת"ז.

43 Biaeaio

בשבוע המקביל של 1951. הגוסח המקורו נשמר. ליקט: גבריאל שטרטמן.

השבוע לפני 35 שנה

הסורים פתחו באש תותחים בצהרים, כ־20 הרוגים סורים נשארו בשדה הקרב

הנבעות שבחן התחולל חקרב. מעבר לנבול. לפי כל המימנים נתקל בקבוצה גדולה של ערבים

בהתקפת הנגד הישראלית. כור 4 ישראלים.

לבודותינו לא נגרמו כל אבידות נגרמו לפורים אבדות קשות מזויינים ובחילושי היריות נדרגו

בחירות שנערכו בגרמניה | לית) היינרי גלייזנר, שקיל ובאופטריה תוביתי את טלייתם המבחילה של הניאו נאצים. באוסטריה נערכו בחירות לני שיא המדינה כמקום ד"ר קרל רנר שמת לפני כחרשיים. חבחי-רות נסתיימו ללא תוצאות וייי אחוז של הקולות. באוסטריה למנט ושוסטרי יהון הניארואנים המצביעים. כנה גרול שאי אפשר יחיה לה

ההנהלה

הנוקר ככל הקיוסקים הקור וו באיר כאת מחאת על טומל ובי בשלחת החלים שליחת הליו מנוסקים ליש שך. גם מוון: אם לא ויינים ויש עם המשלח עד ליים תימוק מכירה משלאות "ל" בכל בינתים כבר שות "ל"

לשביתת האזהרה מרמה

אספת כללית שוערת של קרוי שנמשכח ער למנות בוקר ובח תנישה ההנחלה את התפשרו

שערכו אתמול כוחות צחשל נגר צמונית מעין גב על פועלי

ולויתו של ישראל זוי, אחד מקרבנות אחתקפה המויה

rair a

בריאה ומשכילה

במישב ותיק

למברת נשואין

עם כוצר משכיל, בן ני

ת. ד. 1988. עבור אביעור

תואיל למנית ו חל אכינ,

לא דתית, עם רצון כה להכן למשק חקלאי מחדר

עלה כוח הנאצים בבחירות באוסטריה ובגרמניה

40.4 אחוו של המילות ותאנחד

דנר, ראש עיוית וינה המצא

ההפתעה הגדולה ביתוב ש

ליסטית, שאסף 38,7 אחוו.

הכווירות היתה הצלחתו של

פרופסור בורקר בריימנר שהיה

כו עמד הנאצים ושאסף כמעם 15

ווששיכן שבכחירות הבאות לפוד

בבחירות שנערכו כסקמני

חתחתית קיבלה רוב המפלע

חסוציאל רמוקרסית של היד

קורט שומאכר, אך לפי רשו כל

למעשה למפלנה הנאביה".

המשקיפים בהנצוצון המוסרי מנין

תעלם ממנו.

ערכו בחירות בסיבוב שני, כנר: אה ב-27 במאי, לאחר שאף אחר מחמועמרים לא קיבל את חמיניי מום תררוש של 30 אחוז ממטפר

לכחירה שניה יעמרו המועי זר של המפלגה חעממית והקתר

"רו" שובתת

הקיוסקים

יינו איינו איינו

מסע ההישגים והמפגן הצבאי בר"ג 1300 תלמירי בתי הספר המאורע המיכוי בתגעות מי בחיסה היו הבוקר אורחי הצי ום – המסגן תצבאי הגרול באיי

תישראלי. בשעת 8.30 הפליגו צטריון ברמת גן כנ יוףיו נוכחים על סיפון אניות מלחמת ללב ים. כמה רבבות צומים ותובניין בולי מרחבר הארץ מגועות ידיעת. רבים מחשבות שמספיבת תיא ריים למשך ז שטות, לשחברי על התבונה לתג העצמאות ועל ודין את משמת ברוחקים ידי הבריף על שמתת אחדרית הגורת שכבר החדר במקומות תרצורת בכל לעים ברי לחות שיירי הנסיעות במנוני במ

ירות דובן ושכפה פויכי

. פון בן ל בתיגנים חיפה חערם עתב שבת יה

התפנית דגדינה של תאי

הנח"ל במיפנו באצמדיון

במרכז החגיגות היום

שנים למדינה תפראל, החגיגות מחנהלות ברוב עם לפי התבנית שנקבעה מר-אש. נכן רות השוא במארעות דיום: מכע חחישנים: חמשב הצבאר באיצמרון ברמחיגן.

מלחמת העצמאות מזה ומתוך

חסגנת הישבי המדינה מוה,

נפתח הניבות העצמאות ברחי

בי הארין, עם מלאת שלוש

מרוץ העצמאות וחשיום על בירושלים אחר שהבניינים הציבורים והכיבות המיכורים בשלה כשפה ההשברה השלבוים נבשלת בנירת השפת הבידה בובלת בילה בדכלים ובידה בובלת כילה בדכלים ובידה בשמכל קצווי הארץ מולעות מכוניות המשתחמות כמסע ההישגים האיצי

Biacaio 44

ושומרי מסורת

טיולים לדתיים

הטיול: 29-27 במאי.

3 ימים באוטובוס־תיור עם מדריך, כולל

שני לילות וחצי־פנסיוו במלון באילת ם

במסלול, בין השאר : פארק תמוע, טאבה,

כביש הגבול החדש, מצפה־רמון, ים־המלח ועוד ם מספר המקומות מוגבל ם תאריך

כל הטיולים ומבצעי המפש מיועדים לכל

קוראי "מעריב" – ללא תשלום דמייחבר.

בשיתוף מינהל החינוך, הנוער והתרבות בעיריית תל־אביב/יפו:

בל"ג בעומר:

שלושה ימי

טיול לאילת

חגינת־זמר עם אפי נצר בערב יום העצמאות

אם אותם: דורית ראובני, חזן יובל, חבורת־הזמר "החלאביבים", (בהדרכת צביקה כספי) ולהקת חמחול "שלום 2" (בהדרכת וברי לוי).

שביות כרטיסים רק במשרדי -מועדון מטיילי מעריב" (קרליבך 2, ת"א, טל. 03-439207) מספר המקומות מוגבל ו

מים בעוב יום העצמאות, יום נ' (13.5), בשעה 11 בלילה באמפיתאטרון וואהל בפארק הירקון בתל־אביב ם מחיר כרטיס־בניסה:

עם הווי דתי, אוכל כשר ומלווה דתי

המבחר הגדול ביותר של טיולים לדתיים ושומרי מסורת:

שירופה הקלאסית (מ־9 עד 21 יום) ● סקנדינביה (15 או 21 יום) • ספרד ופורטוגל (13 יום) • ארצות־הברית וער • • טיולי נוער • סיום) • המזרח־הרחוק (27 יום) • טיולי נוער וסטודנטים (23 יום באירופה).

– ביצוע: "טיולי גשר" –

בחופשת שבועות: סמינר מיוחד בשיתוף עם "שרשים" פולמוס הווסידות

מונודון ממעלי מעדעב

ביום העצמאות

: או בסופשבוע

חופשת

ומרגוע

בברמל

שתי חופשות קצרות, כל אחת של

שלושה ימים ושני לילות – שניתן

במלון "יערות הכרמל" ם בתכנית:

הוצאות בנושאי בישול, טיפוח־חן, -פלקסולוגיה ותקשורת ב וכן:

ותעמלות מודרכת ואמבויית־מלח

ש כלכלה מלאה ו 🏻 המחיר לשני לילות: 100 ש'; המחיר לארבעה

לילות: 190 ש' 🗅 תאריכי החופשות: .15-13 במאי, 15-15 במאי.

לשלבן לחופשה של 4 לילות -

בין המשתתפים והמרצים: פרופ' ראב אלשטיין, ד"ר נחום אריאלי, ד"ר חונאל מאק, ד"ר מרדכי פכטר מר אלחנו דיינר ● הסמינר יתקיים כצפת (כולל הסעות מת"א, חיפה, ירושלים) מיום ה' אחה"צ (12.6) נד מוצאי־שבת (14.6).

: "טיולי אביב וקיץ עם "נאות הככר"

ם סקנדינביה: 15, 18 או 21יום

טיול של 15 יום בשוודיה, נורווגיה ודנמרק (היציאה: 13.7) • טיול קלאסי של 18 יום בדנמרק, שוודיה, נורווגיה ופינלנד (היציאה: 27.6; 11.7; 25.7; 8.8; 22.8) ● טיול של 21 יום – כולל הכף הצפוני ולפלנד (היציאה: 13.7).

ספרד ופורטוגל: 15 יום הטיול הקלאסי (כולל גיברלטר, שמורת הבוטאקו ו"הערים הלכנות"). היציאה: 5.6; 26.6; 17.7; 17.8; 18.9; 18.9; 2.10

ממייני העהניב

3 טיולים עון

יום אחד באודיו

קצרין, מפל גמלא,

תתיגדר (אל"תמה)

מסול, באוטובוסיתיור עם מדריך

אליקוו וותצה בחמת הדר 🏻 המתיר:

שיול, באוטובוס־תיור עם מדריך 🗆 .24.5 : מיו מום היציאה : 24.5

נחל בצות

ומערת שויף

.31.5;17.5:akm

מ למשנחות האוהבות ללכת (כ־3

ושו הליכה) ם המחיר: 19 ש"ח ום

חורכיה: 18 יום

מטיילי מעדיב

• חטיול חקלאסי. היציאה: 4.7; 25.7; 18.8; 19.9; 10.10. • בורח חורכיה. היציאה: 1.8.

מלונסהיציאה: 17.5; 31.5.

ספרד ופורטוגל: 19 יום (כולל ברצלונה) או 20 יום (כולל ברצלונה והפירינאים). • טיול מקיף של 19 יום, כולל ברצלונה. היציאה: 5.6; 10.10; 16.10:00.

• טיול מקיף של 20 יום, כולל ברצלונה והפירינאים. היציאה: 26.6; 17.7; 17.8; 4.9; 18.9 מוסטריה והונגריה:

• טיול מקיף של 16 יום בהונגריה ואוסטריה. היציאה: 8.5 (15 יום); 1.7; 22.7; 12.8; 30.9; 14.10. • 9 ימים בהונגרים, ווינה. היציאה: 1.7; 22.7; 12.8; 30.9 -14.10

יוגוסלביה: 16 יום. חטוול הקלאסי בוופים, ארורים, תרבות והסטוריה ● היציאה: 23.6; 14.7; 8.8; 9.8; 9.8; 9.00; 14.10.

יוגוסלביה והונגריה: 18 יום.

היציאה: 16: 13.7 (13.7 (18.9 (18.9 (18.9 ביותן לשלב את הטיול במסגרת טיול מקיף של 25 יום ביוגוסלביה, הוגריה ואוסטרוה (הוציאה: 22.6: 13.8).

ספארי בקניה: 9 או 16 יום.

• ספארי לודג'ים בשמורות המרחיבות של קניה. היציאה: 17.7; 14.8; 11.9 ו9.10. שיול קמפינג של 17 יום. היציאה: 9.10

ערב הסברה על תורכיה תהצאה מיוחרת בלווי שקופות על חטיולום לונורכית: תהקיים פוזו, מוצאישכת (10.5) בשעה 6.0 בערב ב.בית ציוני אמריקה, בתל אכיב 6 תמיצה: פיוג' אבירה הוכברג.

מועדון מטיילי מעדיב

W. Briston W.

जिस्ता है जिस्सा है जिस के जिए जिस के जित के जिस के

בחול לבן במשביר לערכן כחול לבן במשביר לערכן

אלפי מוצרים מתוצרת הארץ

רפתירות הרוגיגית במוצאי-שבת 10.5.86 הפתים עד 20.30 בערב